XXXII. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM Ára: 1.80 Ft 1976. SZEPTEMBER 16.

Ludas Matyi

ABC
ITALBOLT
KÖZ
TEJBOLT
SAJDIK

VASÁRNAP DÉLELŐTT

— Eredetileg tejet akartam venni, de csak az italbolt volt nyitva . . .

Sajdik Ferenc rajza

KEDVES LUDAS!

TARTALOM: IGEN – TARTALOMJEGYZÉK: NEM?

Alighanem Gutenberg óta szokás a könyvekhez tartalomjegyzéket készíteni, legalábbis ha egynél több írást tartalmaznak (bár nem ritkán még olyankor is, ha egy, de fejezetekre osztott mű van a kötetben). Az is szokás, hogy irodalmi, ismeretterjesztő művekben a tartalomjegyzék a könyv végén van, tudományos művekben az elején.

Úgy látszik azonban, hogy ez a szokás megcsontosodott csökevénynek tűnik s megkezdték a támadást ellene. Az úttörő mű ebből a szempontból a Magvető Könyvkiadó Elvek és utak sorozatában megjelent Őstársadalom és ázsiai termelési mód című kötet. A címlapon ott áll, hogy „szerkesztette Tőkei Ferenc”, sőt, a könyvborító úgynevezett fülén megtalálható a kötetben közölt tanulmányok szerzőinek neve is. De itt ugrik a majom a vízbe!

Nézzük csak: melyik szerző tanulmánya hol kezdődik? A kötet végén sehol semmi. No igen, ez tudományos könyv, lapozzunk az elejére, ott lesz a tartalomjegyzék... De ott sincs. Végig kell forgatni az egész kötetet, hogy megtaláljuk az egyes tanulmányok kezdetét és végét!

Persze, ez a kisebbik rossz: az olyan könyv, amelynek tartalma van, csak tartalomjegyzéke nincs. A fordítottja — sajnos — sokkal gyakoribb. De azért ne tegyék föl könyvkiadóink a jövőben sem úgy a kérdést, hogy „vagy — vagy”. Inkább legyen a könyvnek tartalma is, meg tartalomjegyzéke is.

P. G. P.

NYITNI KÉK

Az örökzöld nyitnikék-családfa néhány frissebb hajtása:

1. *Bádogfedeles befőttesüveg.* Nyilak mutatják a csavarás helyes irányát, a bádogfedél mégis megmozdíthatatlan. Nyitási lehetőség: csavarhúzóval a bádogfedelet különböző pontokon kifeszegetjük, mire a fedél — ha minden jól megy — váratlanul leesik. A földről felszedett befőttdarabok gondosan megmosandók.

2. *Szardínia, kulcs nélkül.* Egyre több szardíniát hoznak forgalomba kulcs nélkül. Olyanokat is, amelyeknek a dobozán levő fülecske világosan mutatja: csak kulcsra nyílik. Fülecske van, de hiányzik a konzervnyitót vezető perem. Ha mégis konzervnyitóval közelítünk hozzá, olyan olajsugár szökik ki belőle, amit egy olajsejk is megirigyelhetne.

3. *Zárkózott Nivea krém.* Nyitási módja: az oldalán beverünk egy szöget és azzal ügyesen szétfeszítjük, mint egy gyöngykagylót.

4. *Pirula, bádoglemezek közé préselve.* Kibontása konyhakéssel vagy ollóval. Tekintve, hogy ilyesmi nem mindig van kéznél, inkább foggal, körömmel. Főleg körömmel mert ha az letörik, legalább kinő.

(Fül.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

Rege a párnáról c. cikkükre, amely Sz. D. aláírással jelent meg, a következőket válaszoljuk: Kedves vendégeinktől az őket ért sérelemért elnézést kérünk. Anyagi kereteinknek megfelelően igyekszünk megoldani az ülőpárnabeszerzést, amelynek igénybevétele díjtalan szállodai szolgáltatás. Szállodánk, valamint értékesítőhelyeink mindenkor szívesen rendelkezésükre állnak, remélve, hogy a jövőben nagyobb megelégedésükre.

Komár Károlyné
a Vörös Csillag szálloda
igazgatója

Sok címzettje van az ezen az oldalon megjelenő panaszoknak, s miként az írások sem egyformák, természetesen a válaszok is különbözők. Van: töredelmes beismerő, a felelősséget másra áthárító, ellentámadást indító, méltatlankodó, bennünket kioktató, az ügy nyilvánosságra kerülését helytelenítő, a hiba orvoslását tárgyilagosan közlő, a hiba létét kétségbevonó, vagy mellébeszélő, letagadó stb. És van sok címzett, aki tárgyszerűen, korrekt udvariassággal reagál. Nagyon ritka azonban az anynyira udvarias válasz, mint a fenti címzetté. Ezért érezzük úgy, hogy kiemelést érdemel.

BERNÁT

Amikor Juan Carlosból uralkodó lett, abbahagytuk a juancarlosozást és azóta János Károlynak nevezzük. Nyelvészeink megmagyarázták, miért: nálunk az a szokás, hogy a királyokat s a királyi ház tagjait nemcsak keresztnevükön, de annak magyar változatán nevezzük. Elizabeth II. például II. Erzsébet nálunk, férje az edinburghi herceg, nem Philip, hanem Fülöp, Charles fiuk nálunk Károly, húgát, Margaretet pedig Margitnak hívjuk.

Így igaz. De akkor Julianna holland királynő férjét miért írjuk és mondjuk Bernhardnak? Azelőtt sehogyse neveztük, mert nem történt vele semmi, soha nem szerepelt a hírekben. A Lockheed-botrány „jóvoltából” azonban most mind sűrűbben előfordul. És minden lap így írja a nevét: Bernhard. Holott, a fentebb említett magyar nyelvi hagyomány szerint, Bernátot kellene írnunk-mondanunk.

Így van ez, ha nem vagyunk következetesek. Akkor csak kapkodunk, mint — Bernhard a ménkűhöz.

(— s)

A MOZIJÁRÓ NAIVITÁSA

Lehet, hogy épp a *T* betűs mozikkal van baj?

Nemrégiben írta meg Galambos Szilveszter kollégám ezen az oldalon, miként kellett harcot vívnia a *Tinódi* moziban, nemcsak a pénztárban még bőségesen található jegyért, hanem hogy egyáltalán megtartsák az előadást.

Most meg a *Toldi*. Amelynek egyik előadására B. P. telefonon rendelt jegyet. A pénztárhoz érkezvén megtudta: ilyen névre nincs félretéve biléta. Hogyhogy? Bizonyára a másik pénztárosnő vette fel a rendelést, az most nincs itt. Dehát én nem Nagy Mancikától vagy Kiss Eleonórától rendeltem jegyet, magyarázta B. P. már a Toldi üzemvezetőjének, hanem a Toldi mozitól. És meghatározott helyre. A vezető kijelentette: *naivitás* azt remélni, hogy a rendelést pontosan teljesítik, két pénztárosnő van, az egyik *„éppenhogy csak”* vagyis örülnek, ha a pénztárablak mögött egyáltalán ül valaki és *„a vállalat munkerőviszonyai miatt senkit nem tudok felelősségre vonni”*. Aztán kapott jegyet, csak nem oda, ahová rendelte. B. P. arra kért: ha megírom esetét, ne említsem meg a nevét, mert akkor talán csakugyan naivitás lenne azt várnia, hogy a közeljövőben jegyet kap (elővételben) a Toldi moziba. (Persze használhatna álnevet is, a biztonság kedvéért álszakállt is ragaszthatna.)

Szóval: baj van a T betűs mozikkal? Ó, bár *csak* a T betűs mozikkal lenne baj!

(bt)

Levelesládánkból

Körösfői László (2100. Gödöllő, Kiss J. u. 7.) olvasónk

KAZÁNT

— Talya 2 típusú magyar gyártmányút — vásárolt családi háza központi fűtésének ellátására, de annak rostélya a harmadik tél végén darabokra tört. Hónapokig hiába járta a budapesti szaküzleteket, végül írt Monorra, a Mezőgépnek, amely a kazánt gyártja. Onnan Kiskunlacházára irányították. Az ottani Építőipari és Mezőgazdasági Gépjavító Szövetkezetnek azonban hiába írt, válaszra sem méltatták. Jön a tél, szorongva kérdi: hol lehet magyar gyártmányú kazánhoz magyar rostélyt kapni?

MAGNETOFONT

— Tesla 3. 100 sztereo típusút — vett januárban Perlaki Vince olvasónk (8500. Pápa, Szabó E. út 39.) s a pápai RAMOVILL-szerviz elvégezte a készüléken az első javítást, a másodikat azért nem, mert a magnót közben gyári hibásnak nyilvánították. Következő Tesla-magnójával is rosszul járt, azt meg anyaghiány miatt nem tudták megjavítani. „Kihez forduljak, hogy egy új típusú készülékhez legyen elég alkatrész. Csak magnót importálunk, hozzá való alkatrészt külön nem?” — kérdi jogos méltatlankodással.

KÖSZÖNETÉT

fejezi ki mindazoknak a kedves olvasóknak, akik segítségére siettek, Galambos Mihályné (5526 Kertészsziget), miután Tolókocsi címmel lapunk július 15-i számában megjelent kérése.

A LIFT

csaknem három hónapja nem működik a Bp. VII., Dohány utca 46. számú házban, írja Ács Jánosné, így aztán még a szívbetegek és öregek is kénytelenek gyalogosan felkapaszkodni a VI. emeletre.

NE A JÁRDÁN!

Az elmúlt héten egy tizenéves kislány az Árpád fejedelem útján, a járdán kerékpározva, elgázolt egy idős asszonyt, aki — szerencséje volt — csak horzsolásokat szenvedett, de amint mondani szokás, történhetett volna rosszabbul is. A mentők a megmondhatói, hogy a járdán biciklizők milyen sok balesetet okoznak. A tömegsport terjedését mindenki szorgalmazza és a kerékpározás különösen a lábizmokat fejleszti. Csakhogy ezt a sportot nem a járdán kellene űzni.

(p.)

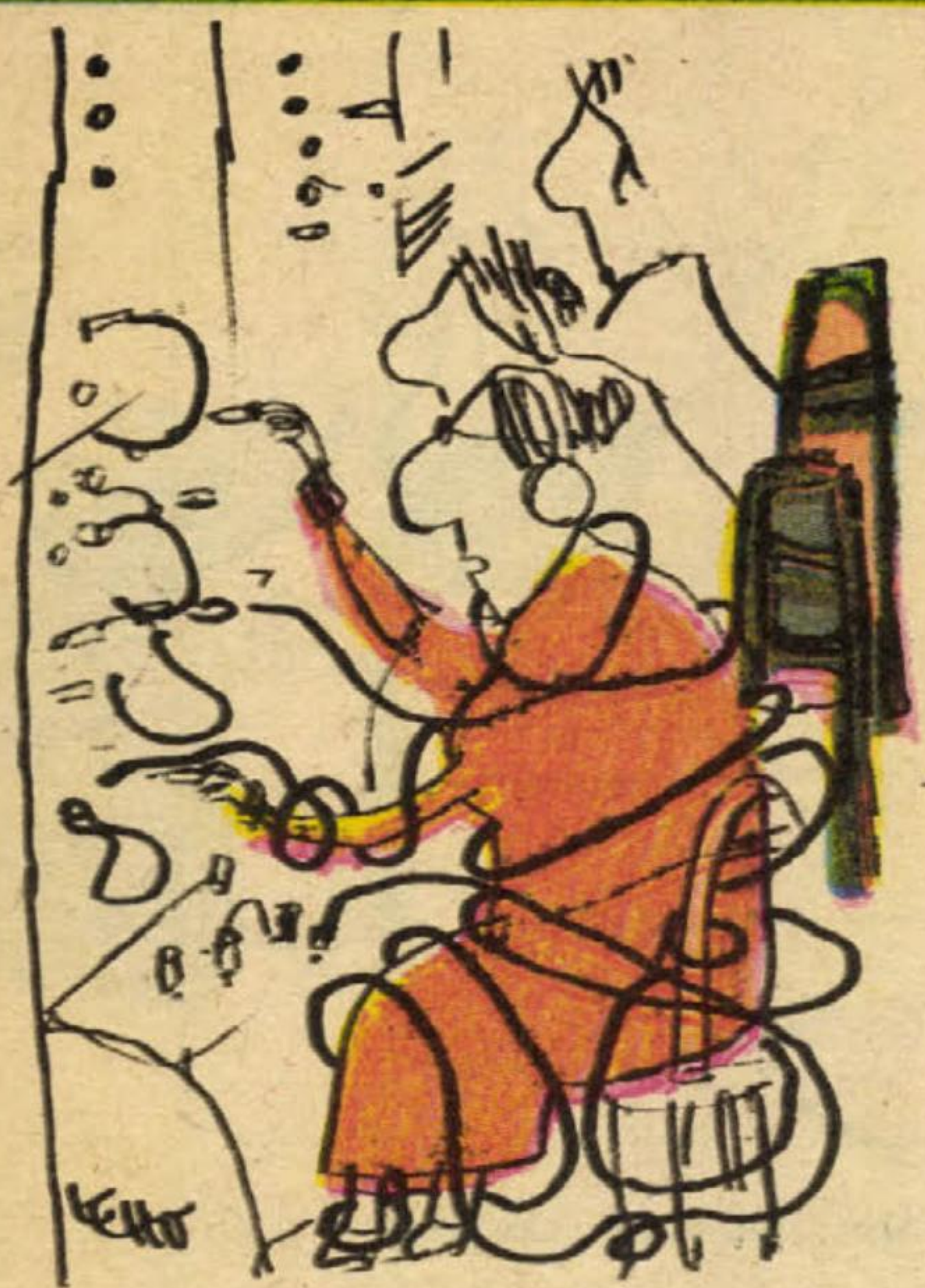

– Halló, itt a belvárosi telefonközpont!

MAKETT PINOCHET MÓDRA

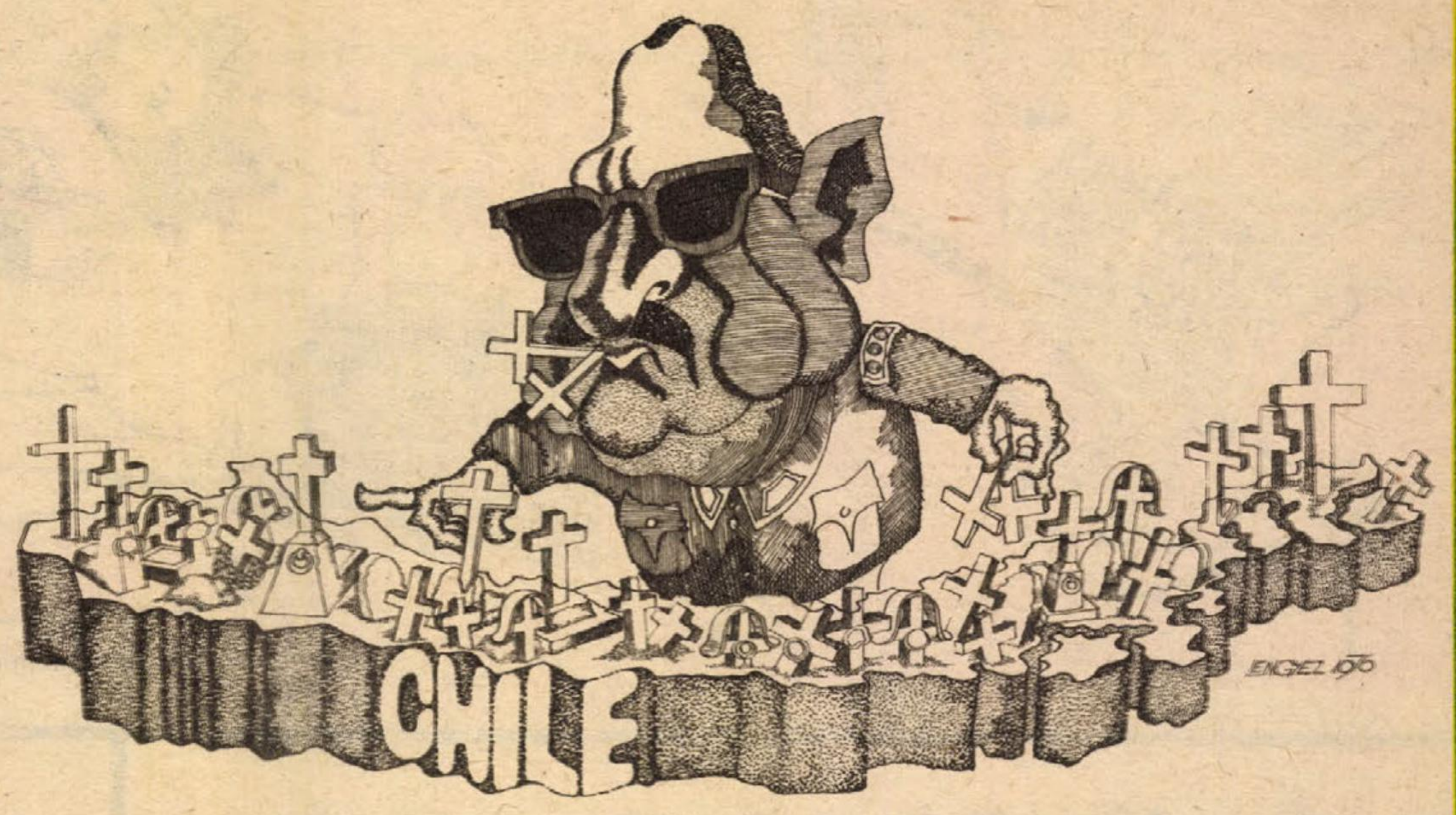

LEBUKOTT

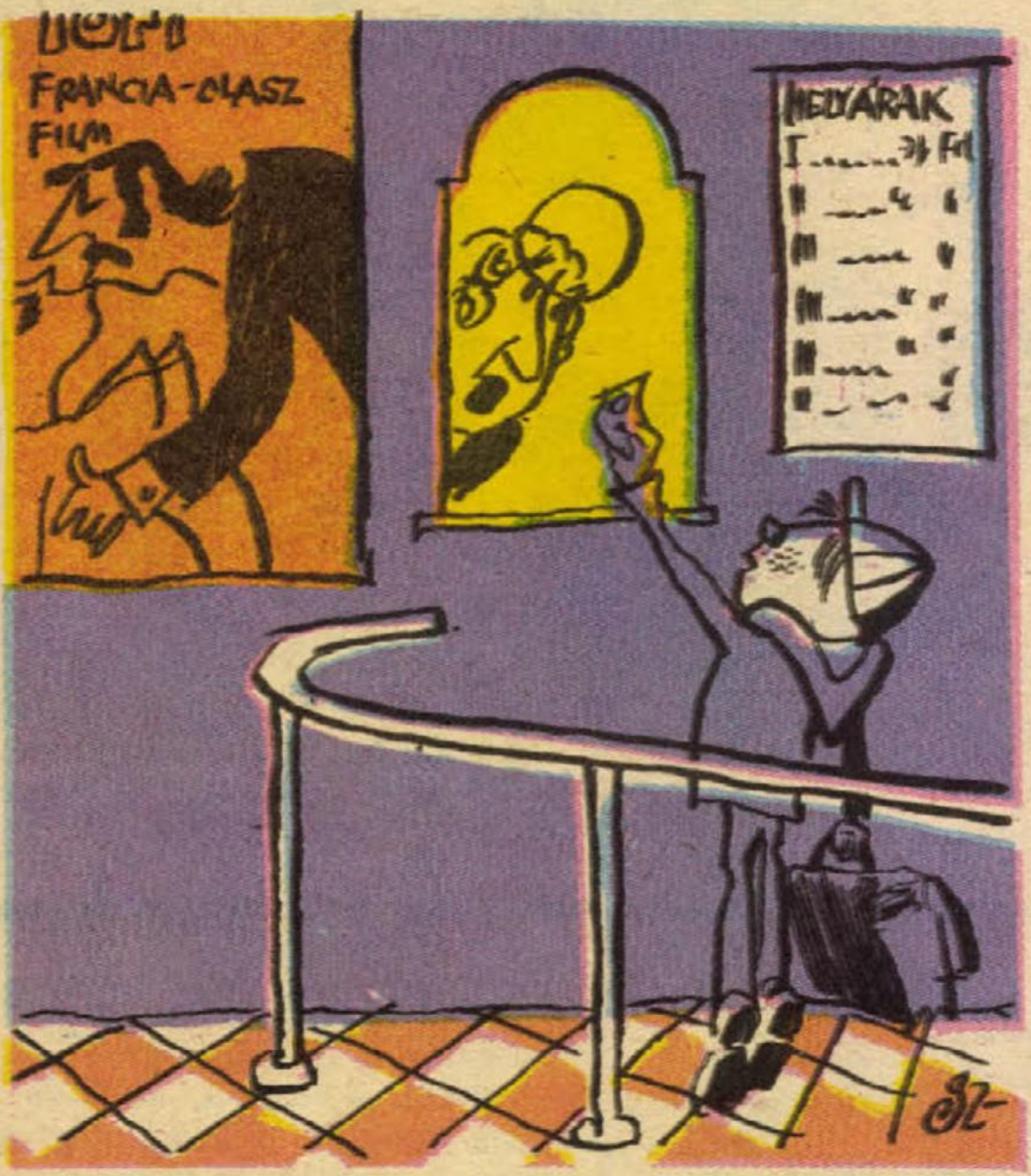

– Öcsi, hogy lehet szabad szombatod az iskolában, amikor ma szerda van?

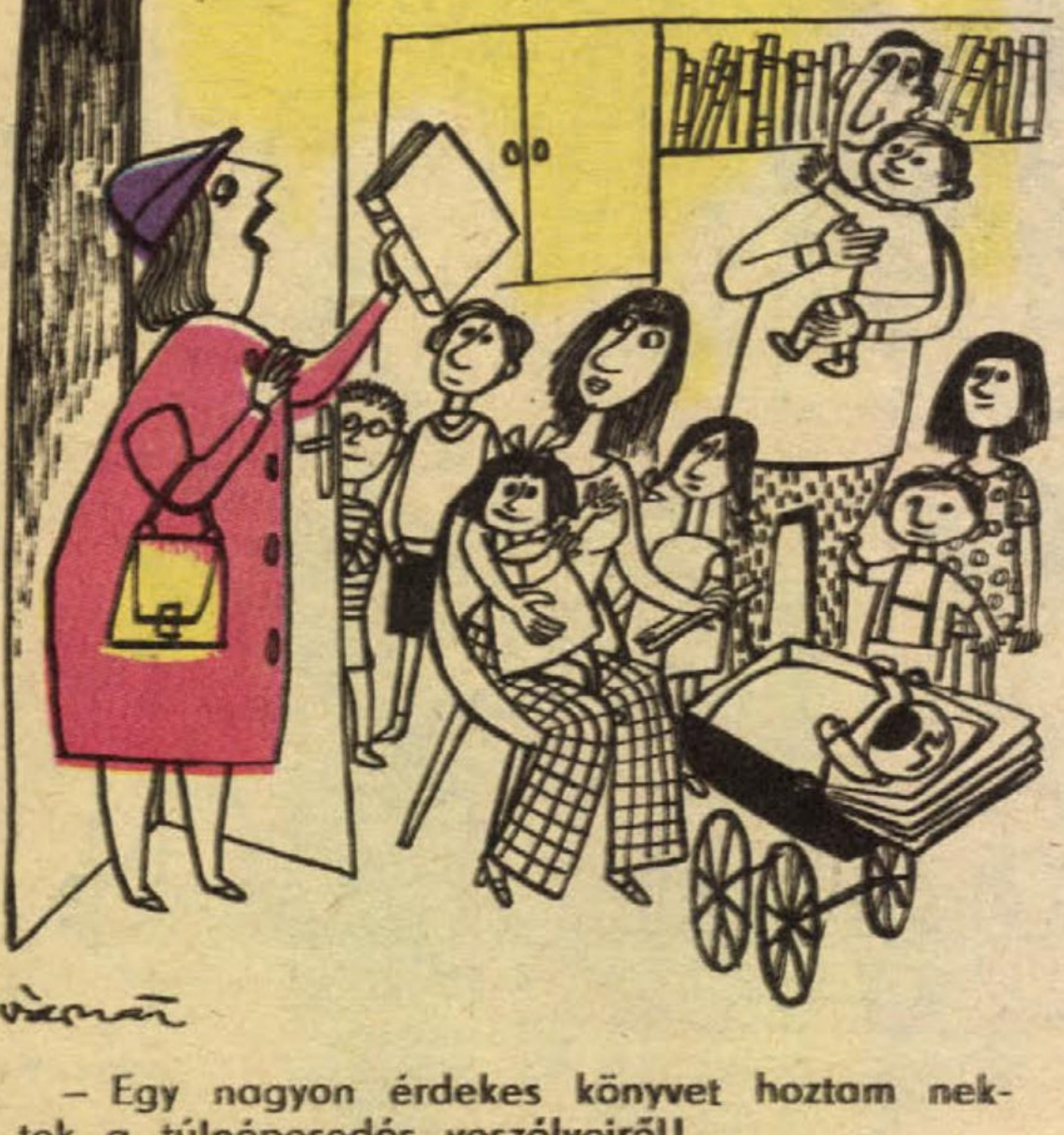

– Egy nagyon érdekes könyvet hoztam nektek a túlnépesedés veszélyeiről!

A SÚGÓ

Komolytalan laptáraink csak egyetlen ziccert hagytak ki az új színházi évadot megelőző zűrben. Elfelejtették, hogy Helybeli Dénes, az Országszerte Színpad súgója idén üli ötvenedik szezonját a mélyben. Éltem az alkalommal.

— Gratulálok, Helybelikém! — néztem be a jubilánshoz, a lyukba.

— Á, végre egy fej! — örvendezett az agg súgó.

Meleg lett a szívem tája, nekem ezt még senki se mondta.

— Úgy értem — folytatta Helybeli —, hogy én innét alulról mindig csak lábakat látok. Az nem igaz, hány lábnak súgtam én már ötven év alatt. Iksz-lábnak, O-lábnak, gacsos lábnak, pókos lábnak, vékony lábnak, vastag lábnak. Na és azok a lábbelik. Kothurnusok, bocskorok, rámás csizmák…

— Rámás csizmáknak is súgott?

— Kérem, ötven éve vagyok a pályán… Aztán mezítlábak, zsákcafatok, bakancsok…

— Bakancsoknak is…?

— Mondom, hogy ötven éve…

— Hogyan lett súgó?

— Hát kérem, érdekes képességvizsgálatnak vetettek alá. Többen is jelentkeztünk, aztán kisült, hogy én tudok a leghangosabban kiabálni.

— Azóta is kellett kiabálnia?

— Súgó létemre? Hogyan képzeli? Soha.

— Melyik súgására a legbüszkébb?

— Kérem, annak idején én súgtam A vágy villamosát. És tessék, máris épül az észak—déli metró.

— Na várjunk csak. Maga azt huszonöt évvel ezelőtt súgta.

— Közben egy kicsit kifogyott a társulat a szuflából, arról én nem tehetek. És én súgtam a „Normát” is.

— De hiszen az opera!

— Furcsa előadás volt. Minél jobban szorította a karmester, annál harsányabban üvöltöttek a statiszták. Akkoriban súgtam az „Aranykakast” is.

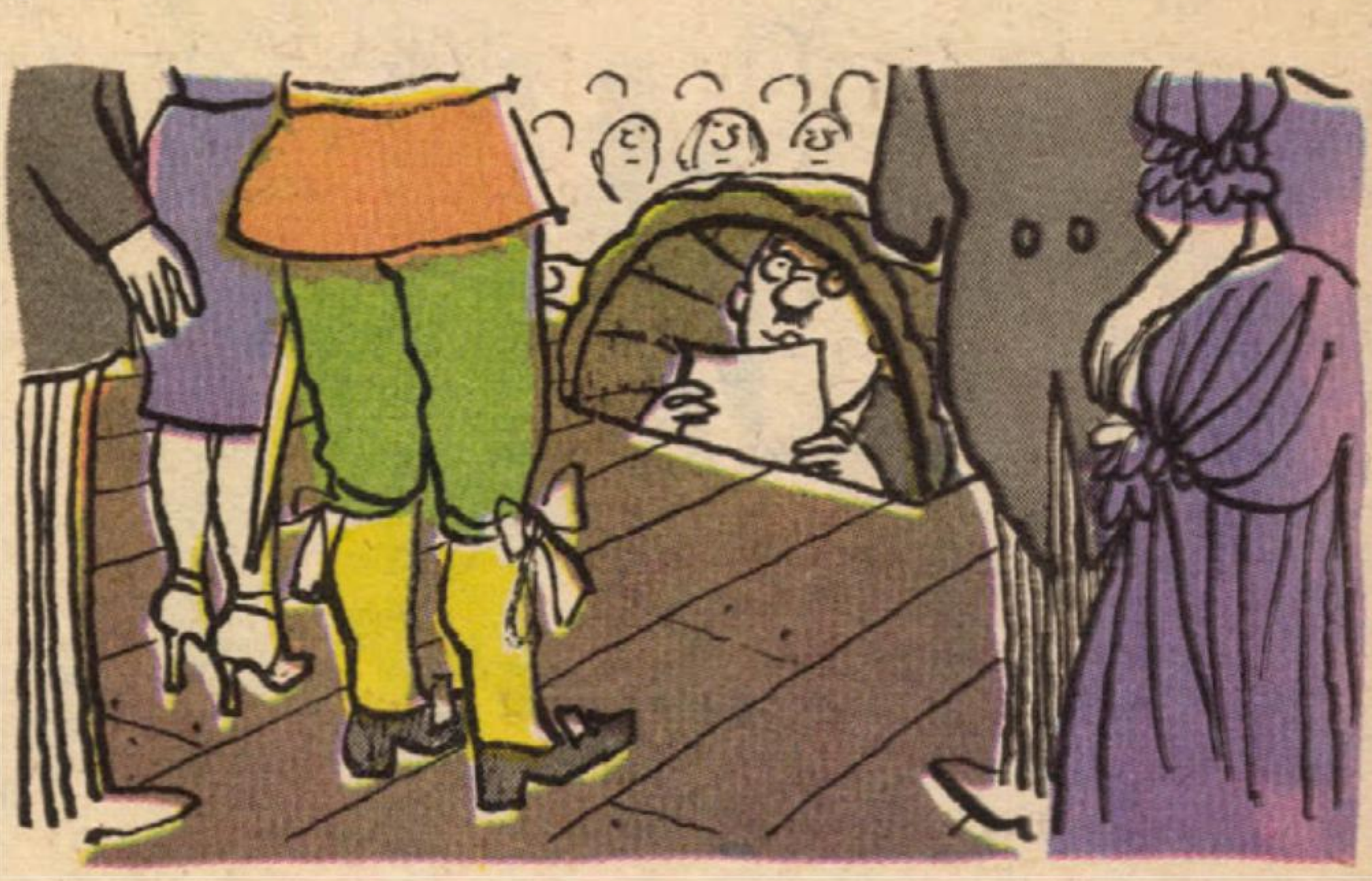

— Mire a publikumhoz ért, aranytojást tojó tyúk lett belőle.

— Mit csináljak, a főszereplő túljátszotta.

— Mondja, Helybelikém, biztos, hogy maga mindig jót súgott?

— Micsoda beszéd, hiszen előttem volt a szövegkönyv. Egy súgó sosem téved. A múlt szezonban például emlékezetes súgásom volt a „Naplemente előtt”.

— Emlékszem. Arra emelték fel 60 forinttal a nyugdíjakat.

— Mit súg az idén?

— Még csak terveink vannak. Szívesen súgnám, hogy „Angyal szállt le Babilonba”.

— Hagyjuk a Közel-Keletet.

— „Nézz vissza haraggal”?

— Ne bántsuk az építőipart. Ha viszont a montreali szereplésünkre gondol…

— „Mindent a kertbe”?

— Ne súgjunk tippeket. Lassan belefulladunk a státusz-szimbólumokba.

Most a vezető művész lépett a színpadra. Helybeli izgatottan lapozgatni kezdett.

— Dolgom van. Az ember tragédiáját próbáljuk.

És már súgta is:

„Sík mezőben hármas út,
Jobbra, balra szerte fut…”

Szólni akartam, hogy álljon meg a menet, ez a Csongor és Tünde, de a vezető művész intett, s nyugodtan mondta a magáét:

„Mi nagyszerű kép tárult fel szememnek!…”

Arra gondoltam, hogy történelmi téren néha a súgó is tévedhet. És ezért nem hátrány, ha a vezető művész mindig tudja a szövegét.

Peterdi Pál

ÖSZINTE APRÓHIRDETÉS

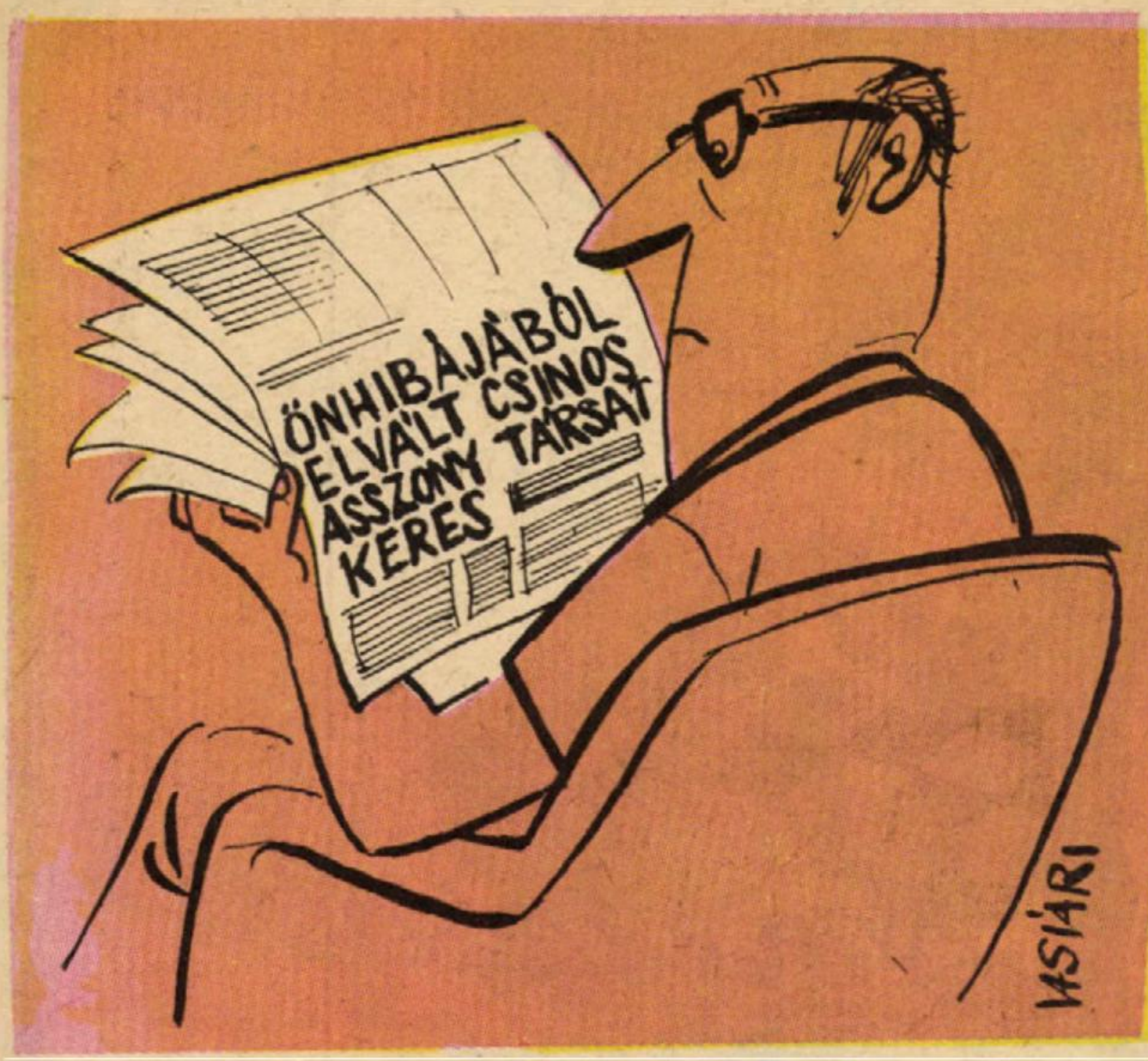
ÖNHIBÁJÁBÓL ELVÁLT CSINOS ASSZONY TÁRSAT KERES
VASIÁRI

HÁZASÉLET

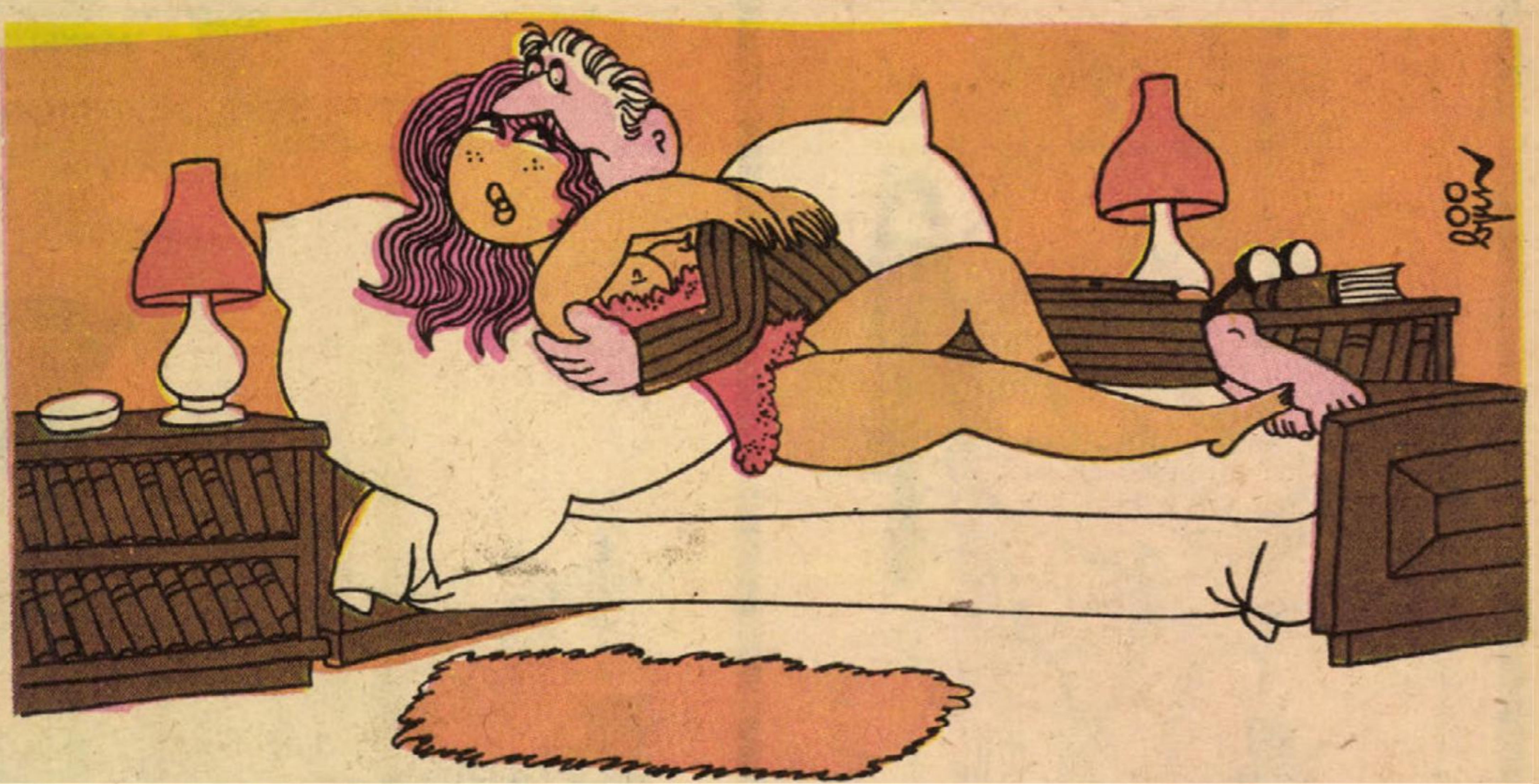

– És Istvánka megint kettest hozott haza az iskolából.

Levélváltás A PESTI UTCÁRÓL

Kedves Szerkesztő úr!

Tessék megírni, hogy már megint milyen elhanyagoltak és piszkosak a pesti járdák! A Rákóczi úton, a Lenin körúton, vagy bárhol — Budán is — elborítja a járdákat a sok szétdobált papírfecni, cigarettavég és más hasonló hulladék. (Nem az építkezések környékére, vagy az őszi levélhullásra gondolok.) Az embernek az az érzése, hogy sohasem söprik, tisztogatják a budapesti utcákat.

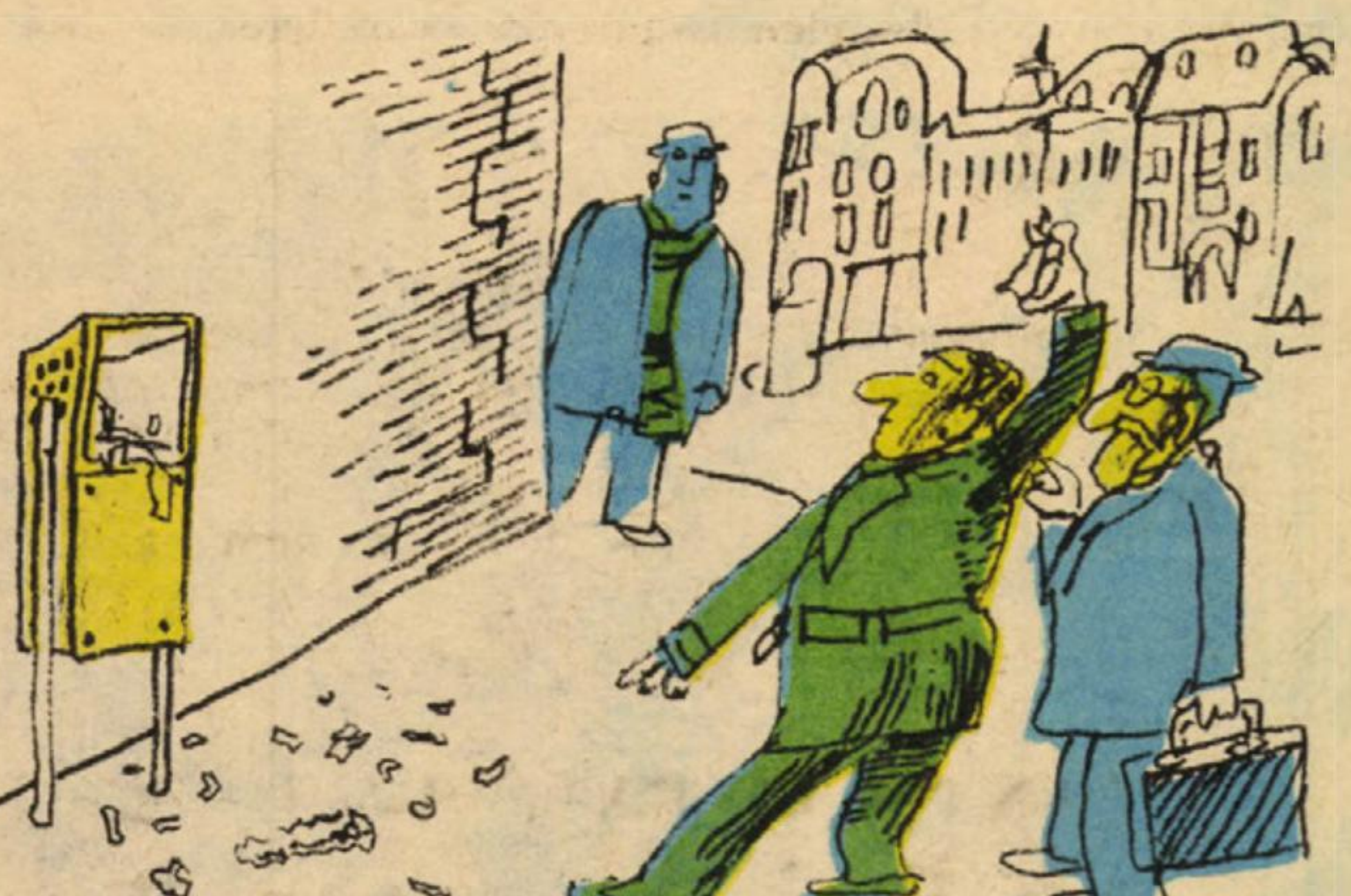

Kedves Olvasónk!

A pesti utcák tisztasági szempontból valóban nem keltenek túlságosan kellemes benyomást. Miután levelét megkaptam, egy verőfényes csütörtök délután, azzal a célzattal sétáltam végig a Lenin körúton, hogy megfigyeljem: szemetes-e a járda? Örömmel jelentem, hogy megnyugtató eredményre jutottam: nincs is annyi hulladék a pesti utcákon, mint amennyi lehetne.

Egy könyvesbolt kirakata és bejárata előtt például mindössze 97 cigarettacsikket volt alkalmam megszámolni. Nagy megelégedéssel töltött el, hogy a pesti járókelők kulturális igénye ennyire fejlett. Nyilván rengetegen nézik a könyvesboltok kirakatait, ha egyetlen üzletnél 97 csikket hajítanak a földre, nem szólva a jégkrém papirosairól, pálcáiról és más efféle hulladékokról, amelyek az egész járdát beborítják. Különösen meghatott, hogy az üzlet bejáratánál volt a legtöbb csikk, ami arra vall, hogy a kulturált pestiek nem cigarettázva lépnek be a könyvüzletbe. Megfigyeltem: amint az ajtót kinyitják, a cigarettát a küszöbre dobják és még rúgnak is egyet rajta, hogy ne a küszöböt csúfítsa, hanem a járdát.

Meg kell említenem a szemétgyűjtésre szolgáló bádogtartályokat. Jó lenne belőlük legalább kétszer annyit felszerelni, hogy a pestiek észrevegyék: nem a járda a szemétgyűjtőhely. Persze a bádogtartályoknak is megvan a hasznuk. Bebizonyítják, hogy milyen rosszul céloznak a járókelők. A szemétgyűjtő ládikák körül ugyanis rengeteg cigarettavég, jegy-galacsin hevert a földön, annak bizonyságaként, hogy messziről célozták meg a tartályt és többségében mellé esett a hulladék. Nem ártana célbadobó tanfolyamot rendezni, hogy tisztábbak legyenek a pesti utcák.

A villamos- és autóbuszmegállóknál is feltűnően sok a földre dobott használt jegy, de különösen a cigarettacsikk. Hiába: lassú a közlekedés, egy-egy utas több cigarettát is elszív, amíg várni kénytelen a megállóban. A csikkeket persze eldobja. Ha meggyorsitanák a közlekedést, kevesebb lenne a várakozási idő, csökkenne a cigarettavégek száma és ez is hozzájárulna, hogy tisztábbak legyenek a pesti utcák.

Dicséretes a szemetelők leleményessége. A körúti fák földön fekvő, köralakú védőrácsaiba művészi tökéllyel hajigálják be a csikkeket és más hulladékot. Valamikor régen ilyesmi nem fordulhatott elő, nem gyűlhetett össze cigarettavég. A csikkszedők népes tábora ugyanis rávetette magát a legrafináltabb szemét-búvóhelyekre és még a rácsok közül is kikaparta a cigarettavégeket.

Csak az említett helyeken találtam szemetet nagykörúti portyámon. Nem kell tehát a szemétügyet eltúlozni. A kétmilliós Budapesthez a Köztisztasági Hivatalnak kicsi a gépparkja. Annyi pénze pedig nincs, hogy minden lakosra, a csecsemőket is beleértve, egy-egy seprő és mosógép jusson, amivel mindenki eltakaríthatná a saját szemetelését. Nincs más hátra, felebarátaim, mint társadalmi összefogással tisztába tenni Budapestet. Minthogy nem volt túlzottan sikeres a néhány év előtti „Tiszta Budapestért!" mozgalom, azt javasolom, hogy indítsunk újabb kampányt, de ezúttal „Piszkos Budapestért!" jelszóval. A siker szinte bizonyosra vehető, hiszen a pestiek szeretik mindig az ellenkezőjét csinálni annak, amit tanácsolnak nekik.

Földes György

ROHANÓ ÉLET

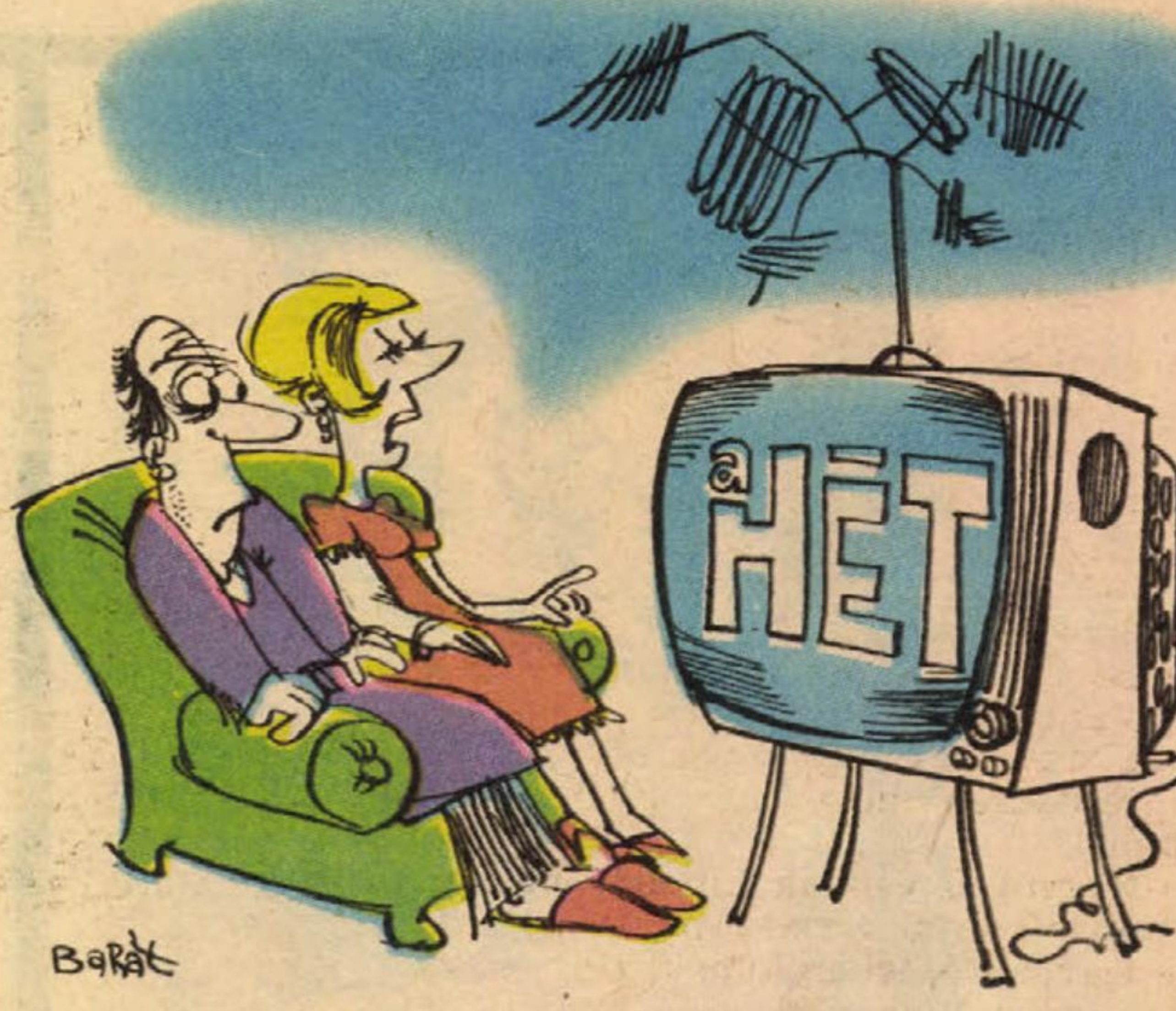

– Jó, jó, de melyik?

EPE

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Barátnő a barátnőjének:

— Azon a napon, amikor én férjhez megyek, valamennyi udvarlóm kétségbe lesz esve.

— Ezt nem hiszem. Hiszen egyszerre csak egyhez mehetsz férjhez.

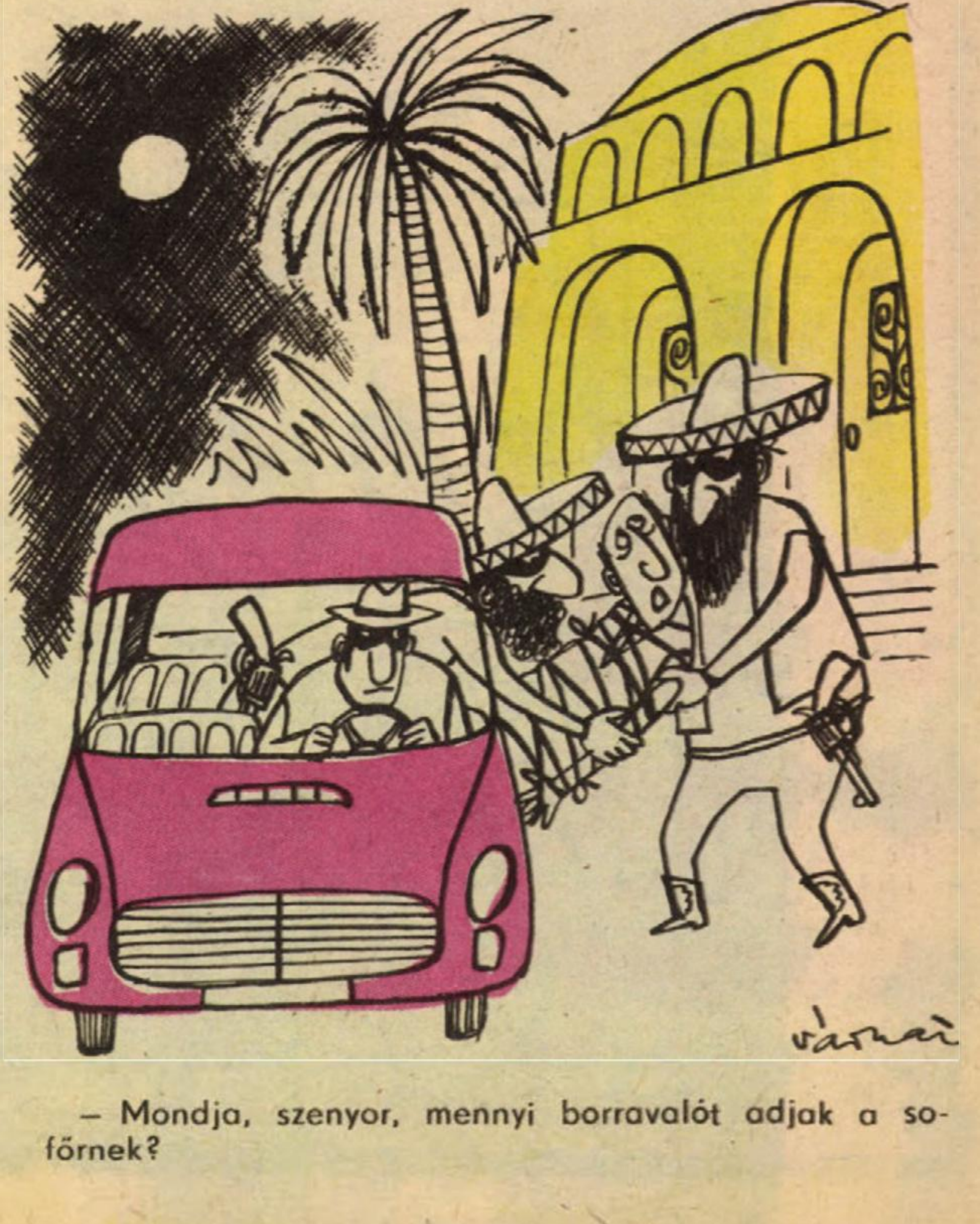

– Mondja, szenyor, mennyi borravalót adjak a sofőrnek?

Ketten beszélnek

— Mondja, uram, mi baja van magának velem? Ha meglát valahol, hátat fordít nekem, ha az utcán találkozunk, átmegy a túlsó oldalra, a múltkor a villamoson az öklét rázta felém. Ez nem lehet véletlen. Miért neheztel rám?

— Még kérdi?

— Hogyhogy „még”? Csak most kezdem kérdezni. Jogomban áll megtudni, hogy miért orrolt meg, nem gondolja?

— Maga is jól adja.

— Én is jól adom, azt mondja? Mit adok én jól? És rajtam kívül még ki adja azt a valamit jól, hogy azt mondja: „maga is” jól adja. Bökje már ki végre: mi van a begyében?

— Magának hogyan esne, ha én azt terjeszteném magáról, hogy megmérgezte a nagyanyját a főbérleti lakásáért?

— Nekem az nagyon rosszul esne. Tán még sírva is fakadnék.

— Na látja.

— Mit? Nem látok semmit sem.

— Úgy tesz, mint aki kettőig sem tud számolni.

— Én? Én, aki a matematika doktora vagyok? Ne vicceljen. Ki hinné el rólam, hogy kettőig sem tudok számolni? Ki vele! Mi bántja?

— Maga azt mondta rólam valakinek, hogy megmérgeztem a nagyanyámat a lakásáért.

— Én? Soha. Hogyan is jutott volna ilyesmi az eszembe?

— Maga, aki tudja, hogy mennyire szerettem őt, maga azt híreszteli, hogy megmérgeztem szegényt.

— Esküszöm, hogy soha ilyesmit nem mondtam.

— Az se lenne csoda, ha megpofoznám, vagy feljelenteném. Mi van galádabb aljasság, mint egy nagyanyát megmérgezni?

— Esküszöm, hogy nem mondtam. Hát nem érti?

— Nekem is vannak hibáim, elismerem. De megmérgezni a nagyanyámat — ilyesmire igazán képtelen volnék. Hogyan állíthatott rólam ilyen borzasztóságot?

— Becsületszavamra mondom, hogy nem állítottam ilyesmit. Sőt. Száradjon le az egyik karom, ha tudtam, hogy magának nagyanyja van és száradjon le a másik is, ha tudtam, hogy a nagyanyja főbérlő. Na? Ehhez most mit szól?

— Azt szólom hozzá, hogy felnőtt, érett ember nem híresztel olyasmit, amiről nincs meggyőződve! Hogy taposhatott ennyire egy embertársának a becsületébe? Mi a jó magának ebben?

— Hát nem akarja megérteni, hogy ok nélkül gyanúsít? Ha nem tudnék uralkodni magamon, megfojtanám.

— Ez igen! Azt híreszteli rólam, hogy megmérgeztem a nagyanyámat s aztán még meg is fojtani! Erről magára ismerek! Hogy én a nagyanyámat... Akit úgy szerettem... akinek az anyámat köszönhetem... sőt, közvetve a gyermekeimet is... hogy én őt... megmérgeztem... volna...? Nincs magánál egy zsebkendő?

— Csak nem akar sírni?

— Csodálja?

— Nem. Amilyen tökfej, amilyen makacs öszvér, amilyen konok idióta maga, egyáltalán nem csodálom. Sőt! Azt sem csodálnám, ha kiderülne, hogy bármilyen otrombaságra képes... Például arra, hogy megmérgezze a nagyanyját...

— Aha! Szóval mégis!

(t.)

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

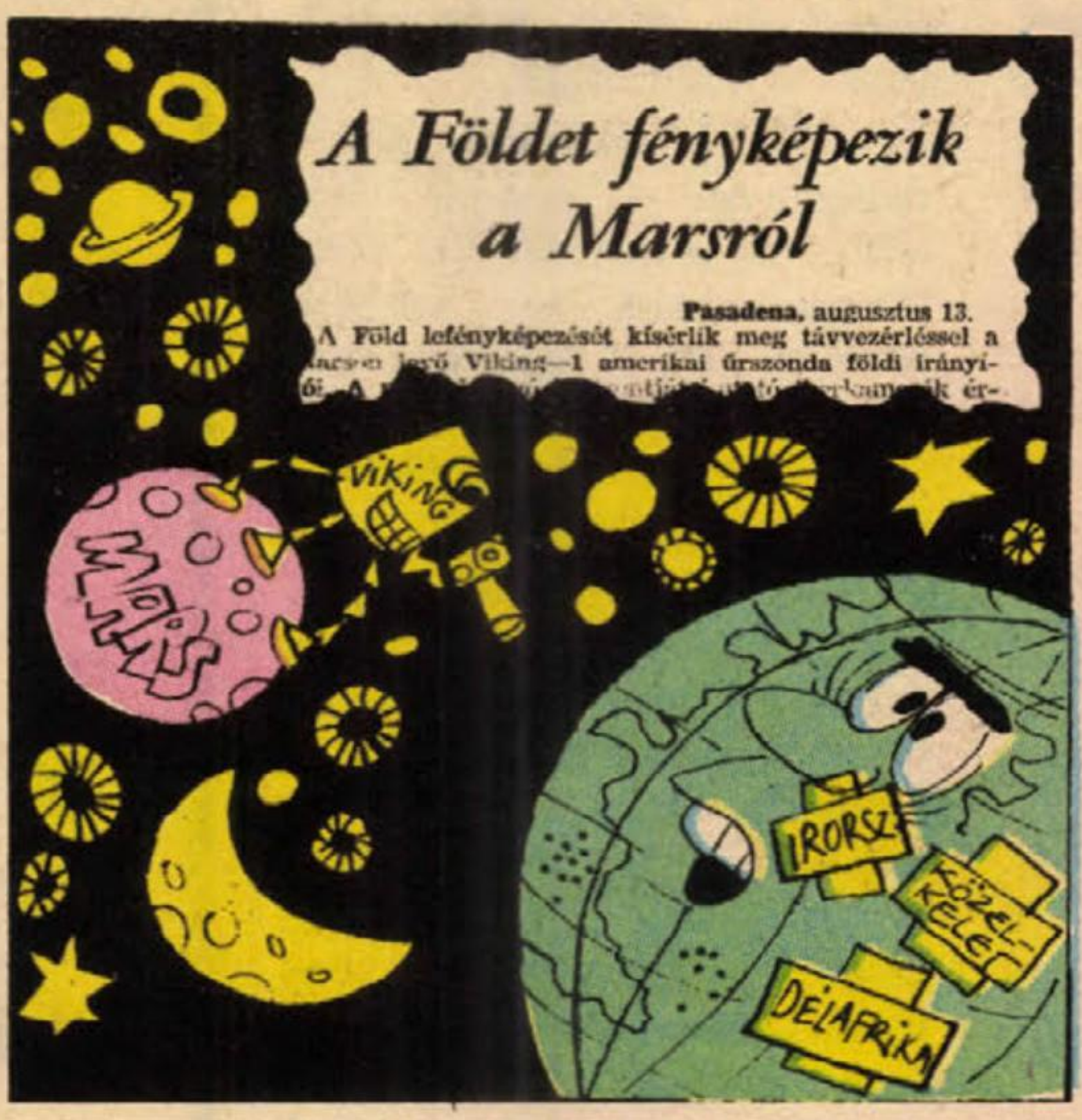
A Földet fényképezik a Marsról
Pasadena, augusztus 13.
A Föld lefényképezését kísérlik meg távvezérléssel a ... lévő Viking—1 amerikai űrszonda földi irányí-
VIKING
MARS
ÍRORSZ
KÖZEL-KELET
DÉLAFRIKA

— Barátságos arcot kérek!
— Könnyű azt mondani...

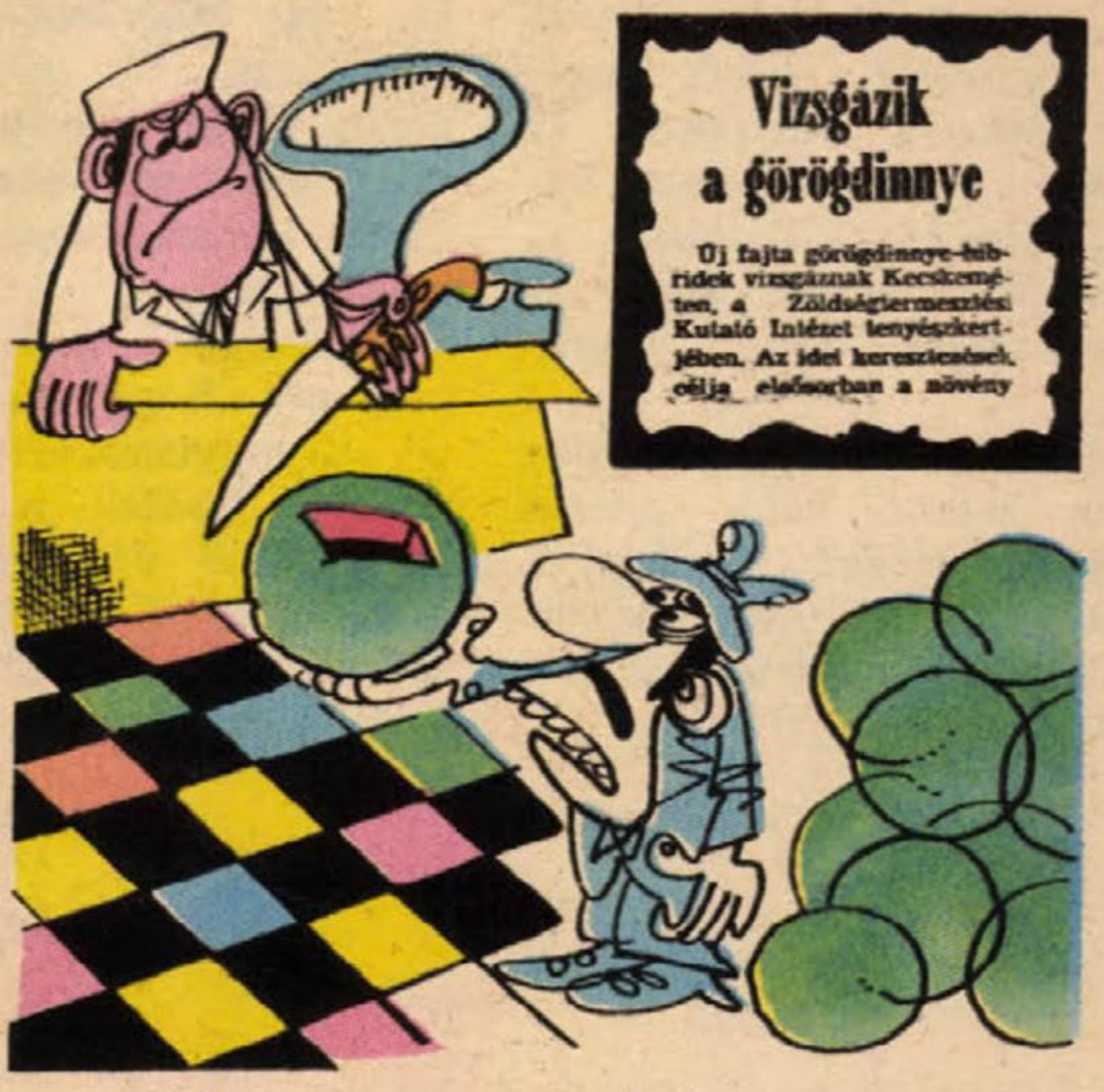
Vizsgázik a görögdinnye
Új fajta görögdinnye-hibridek vizsgáznak Kecskeméten, a Zöldségtermesztési Kutató Intézet tenyészkertjében. Az idei keresztezések célja elsősorban a növény

— Lékeljen meg egy másikat, mert ez levizsgázott.

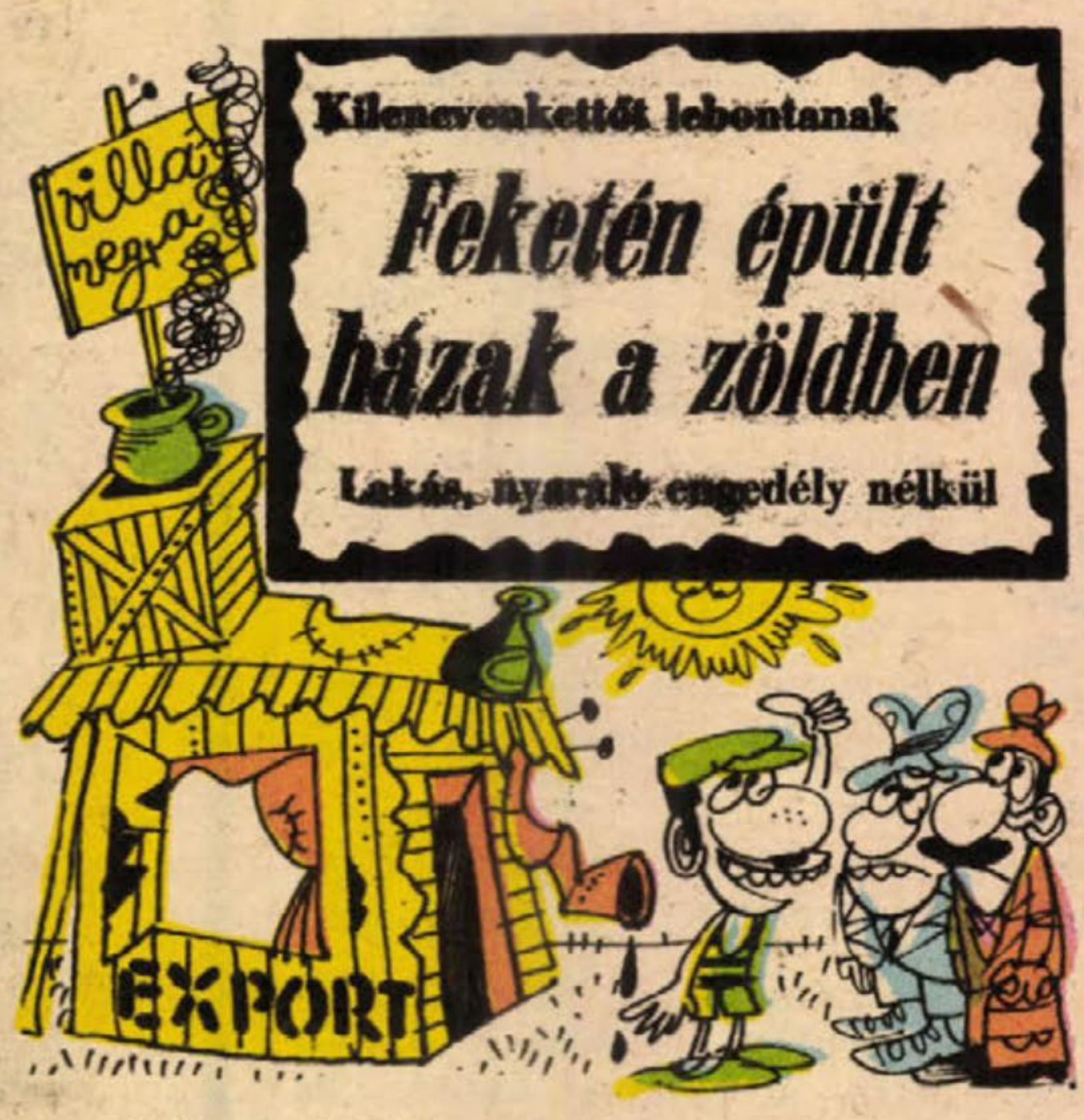
Kilencvenkettőt lebontanak
Feketén épült házak a zöldben
Lakás, nyaraló engedély nélkül
villa negra
EXPORT

— Volna szívük egy ilyen gyönyörű nyaralót lebontatni?

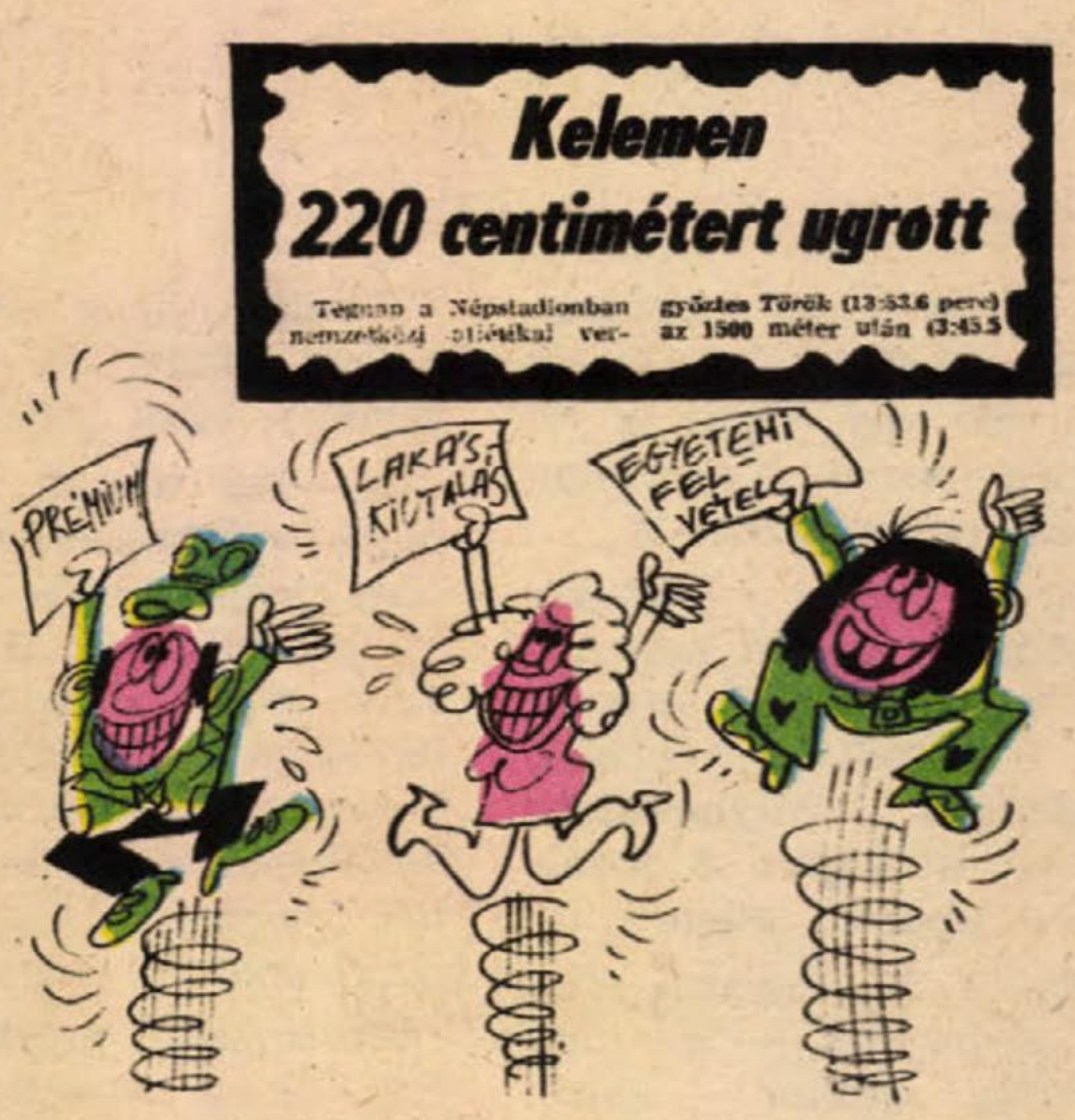
Kelemen 220 centimétert ugrott
Tegnap a Népstadionban nemzetközi atlétikai ver- győztes Török (13:53.6 perc) az 1500 méter után (3:45.5
PRÉMIUM
LAKÁS-KIUTALÁS
EGYETEMI FELVÉTEL

Névtelen magasugró rekorderek.

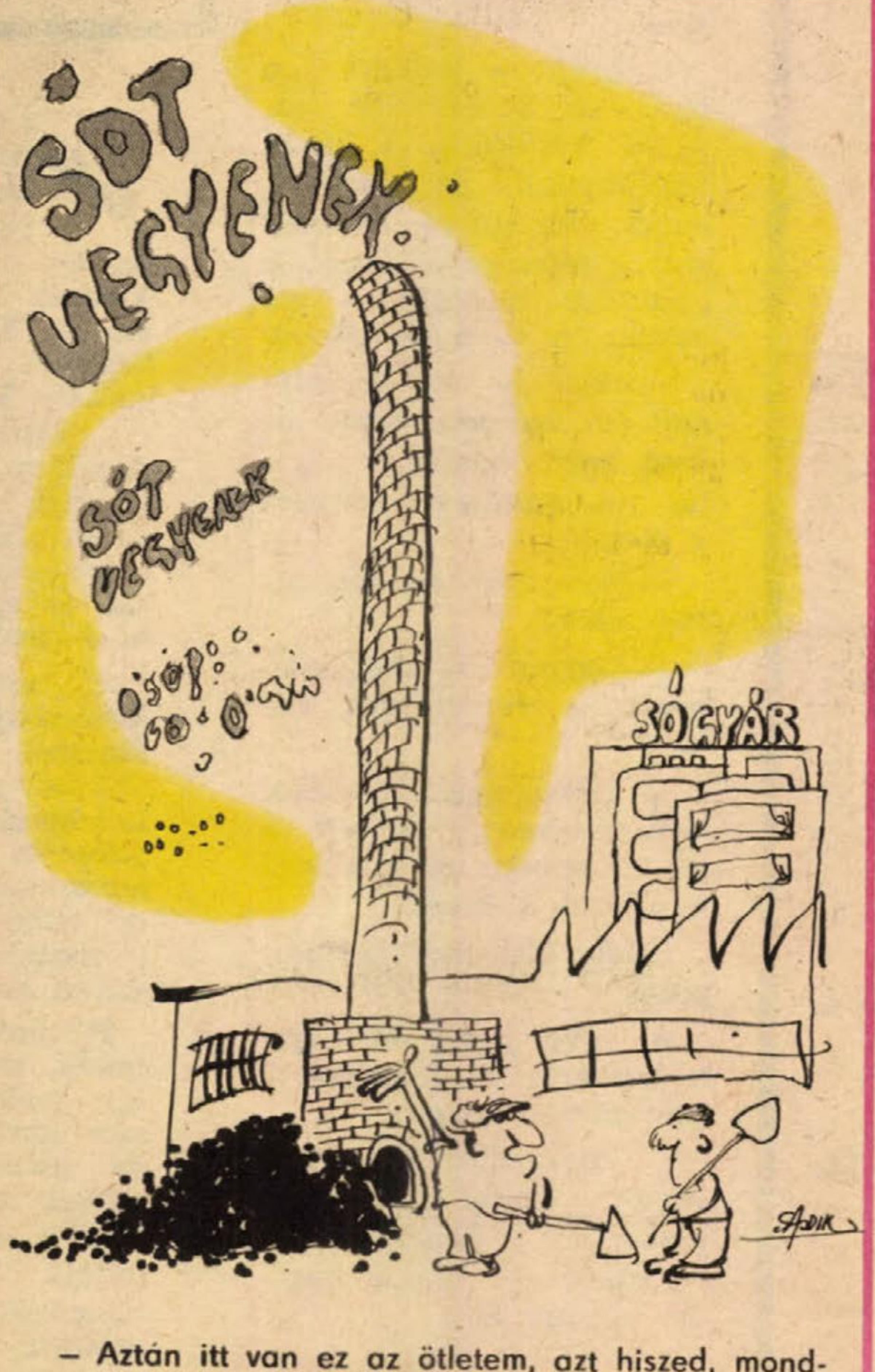
SÓT VEGYENEK.
SÓT VEGYENEK
SÓGYÁR
SADIK

— Aztán itt van ez az ötletem, azt hiszed, mondta valaki, hogy köszönöm...?

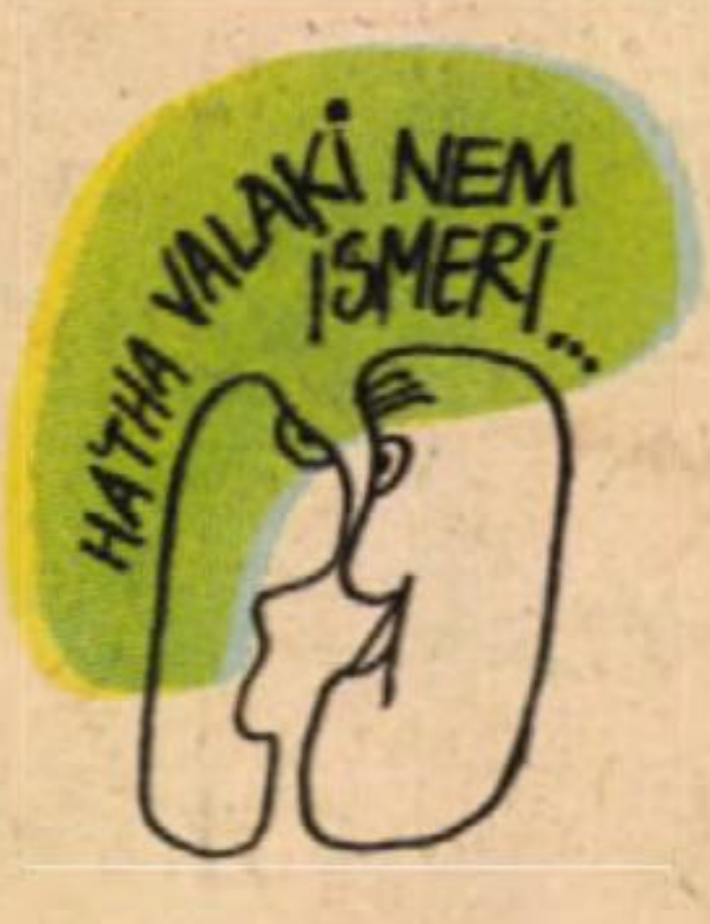
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— És mondd — kérdezi egy szicíliai férfi a másiktól —, Bertolucci úr nem csodálkozott, amikor megkérted a lánya kezét?

— Még hogy nem csodálkozott?! Még a pisztoly is kiesett a kezéből...

FEKETE HUMOR

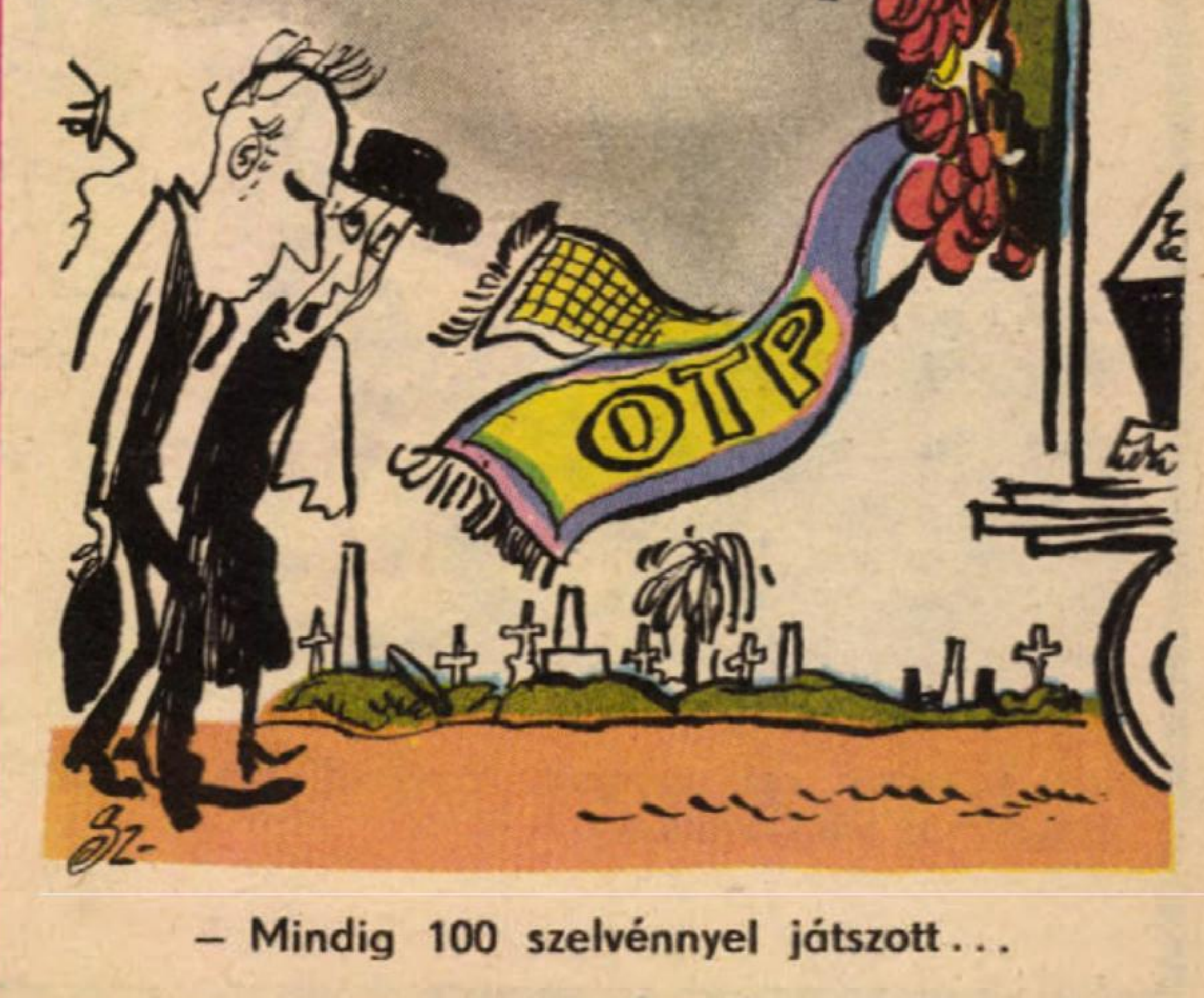

— Mindig 100 szelvénnyel játszott...

Ez a ház eladó

Fenn a hegyen, erdő közepén, patak partján fekszik Felzergéd, ez a kis... pontosabban: icipici község. Valamikor 17 ház állt benne. Most is épp annyi van, csakhogy...

A házak nagyobb fele, azaz kilenc már gazdát cserélt, mivel a helybéliek egymás után leköltöztek a komfortosabb Alzergéd nagyközségbe.

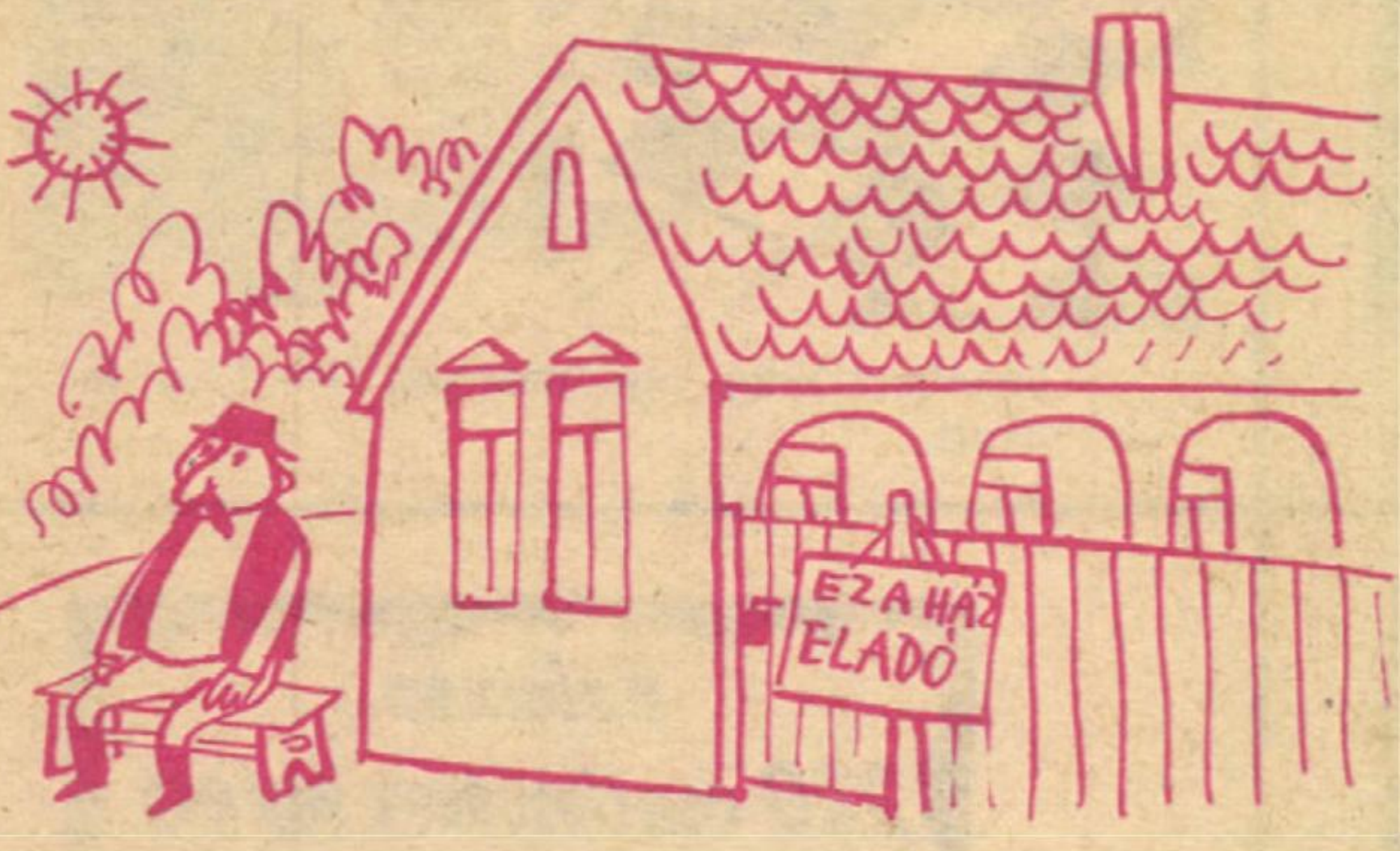

Az ő házaikat megvásárolták a városiak, mert ugye, aki egy kicsit is ad magára, annak kell, hogy legyen parasztháza is.

No, és ez a státuszszimbólum igazán nem került sokba. 30—40 ezerért már valódi, békebeli, zsúpfedeles vályog-kéglit lehetett itt kapni. A fogalmazás pontos: lehetett.

Két év óta ugyanis nem volt eladó ház — az idén tavaszig, amikor idősb. Csikorgó Péter is hallgatott gyerekei hívó szavára, és elhatározta, hogy leköltözik Alzergédre. Csak előbb eladja a házát, legalább nem megy üres kézzel, visz vagy százezret.

Bizonyos volt benne ugyanis, hogy ha azokért a vályogviskókért a pestiek megadták a negyvenet, az ő újonnan cserepezett, kívül-belül rendbehozott házáért legkevesebb százat fog kapni.

Kitette hát a táblát: *Ez a ház eladó,* és várta a vevőket, akik jöttek is.

Az első három érdeklődőtől százhúszezret kért, hogy legyen miből engedni, ha alkudnának. Ámde azok nem alkudtak. Fanyalogva körbejárták a házat, a szobába csak épp bekukkantottak, és köszönték szépen, „majd még gondolkodunk rajta".

Péter bácsi értett a szóból, és a következő két vevőjelölttől már csak százezret kért, de azok sem alkudtak, azaz még csak nem is alkudtak.

— Na, jó, beérem nyolcvanezerrel — engedte lejjebb az árat idősb. Csikorgó, majd: — Legyen hatvan, de egy fillérrel sem kevesebb.

A tizedik érdeklődőtől már csak ötvenezret kért, de az sem alkudott.

Erre aztán nagyon megdühödött az öreg: rongy ötvenet nem adnak az ő házáért, amikor három éve legalább negyvenet költött rá? Hát akkor inkább leszedi a cserepet a tetőről, fölszedi a parkettát, a búbos kemencéről lebontja a csempét, a plafonról a mestergerendákat takaró álmennyezetet, meg ezt, meg azt, azokért is kap harminc ezrest, a többit meg ott egye meg a fene.

Másnap nekilátott a rombolásnak, hét végére meg is kopasztotta a házát. Úgy tervezte, hogy hétfőn kezdi hordani a holmit lefelé, Alzergédre.

Vasárnap szépen összepakolt, s búcsúzóul kiült a kapu elé. Egyszer csak megállt előtte egy pesti autó.

— Ez az az eladó ház? — kérdezte a pesti ember.

— Már nem — bökte oda a pipája mellől az öreg.

— Már elkelt?

— Még nem, de ne törődjék vele az úr, nem eladó.

— Hm! — mondta a pesti, és bement az udvarra, körüljárta a házat, bekukucskált az ablakain, majd visszatérve összesúgott a feleségével, aztán a gazdához fordult: — Ha mégis, én vevő lennék rá.

— Hát jó — mosolygott a bajusza alatt az öreg, mert értette ő a tréfát —: százötven ezresért a magáé.

— Nem lesz az egy kicsit sok?

— Legyen száznegyvennyolc — hunyorított Péter.

— Száznegyvenötöt adok. Készpénzben! — szólt a pesti ember, és parolára nyújtotta a kezét.

Idősb. Csikorgó belecsapott.

A vevő pedig boldogan megcsókolta a feleségét, és üdvözülten lihegte:

— Földpadló, mestergerenda, sárral tapasztott kemence... Originális! — és súgva —: Igazán bagóért kaptuk meg.

Sólyom László

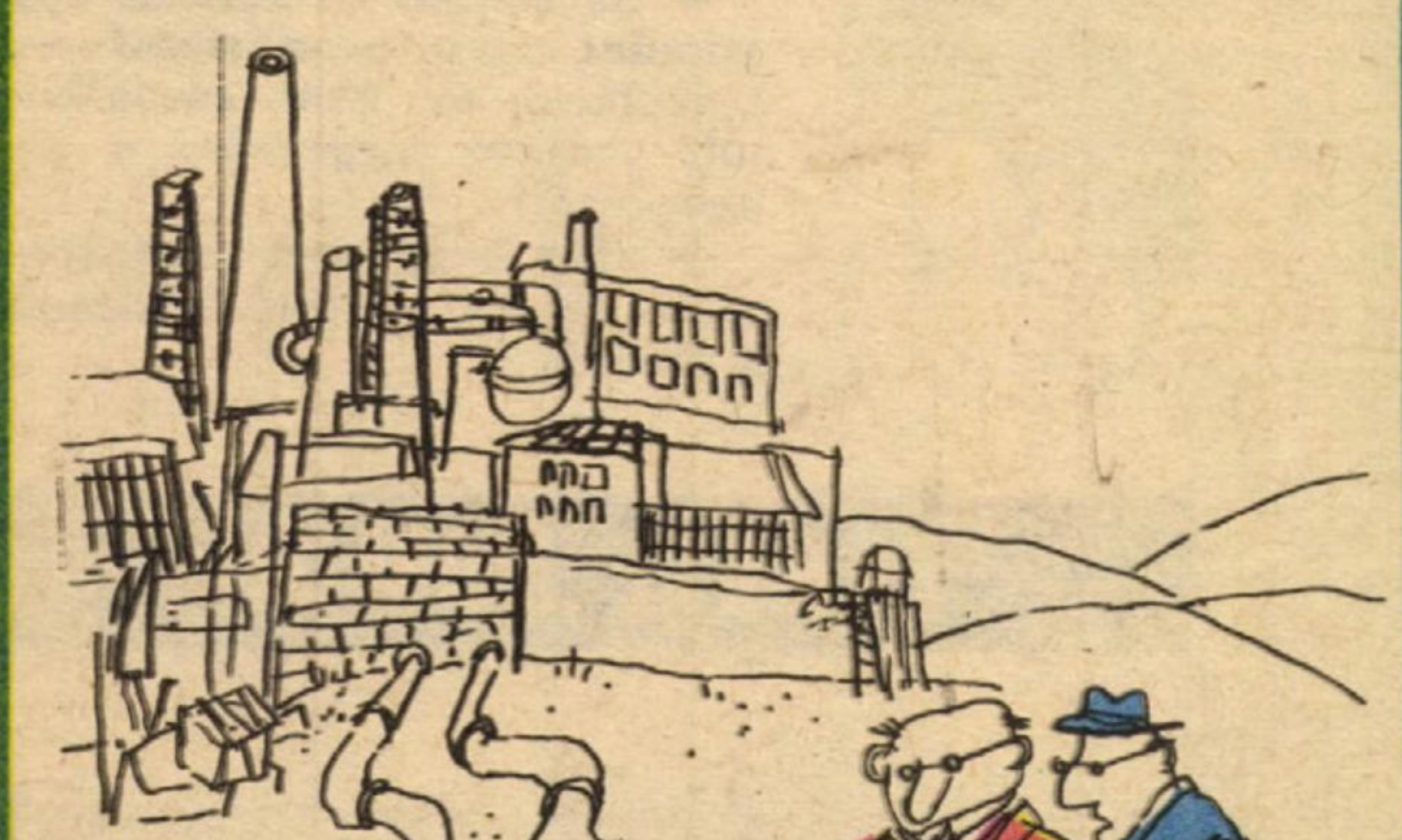

– Tennünk kell valamit, igazgató kartárs, ezt már megérzi a környezetünk!

MIKOR KEL FEL?

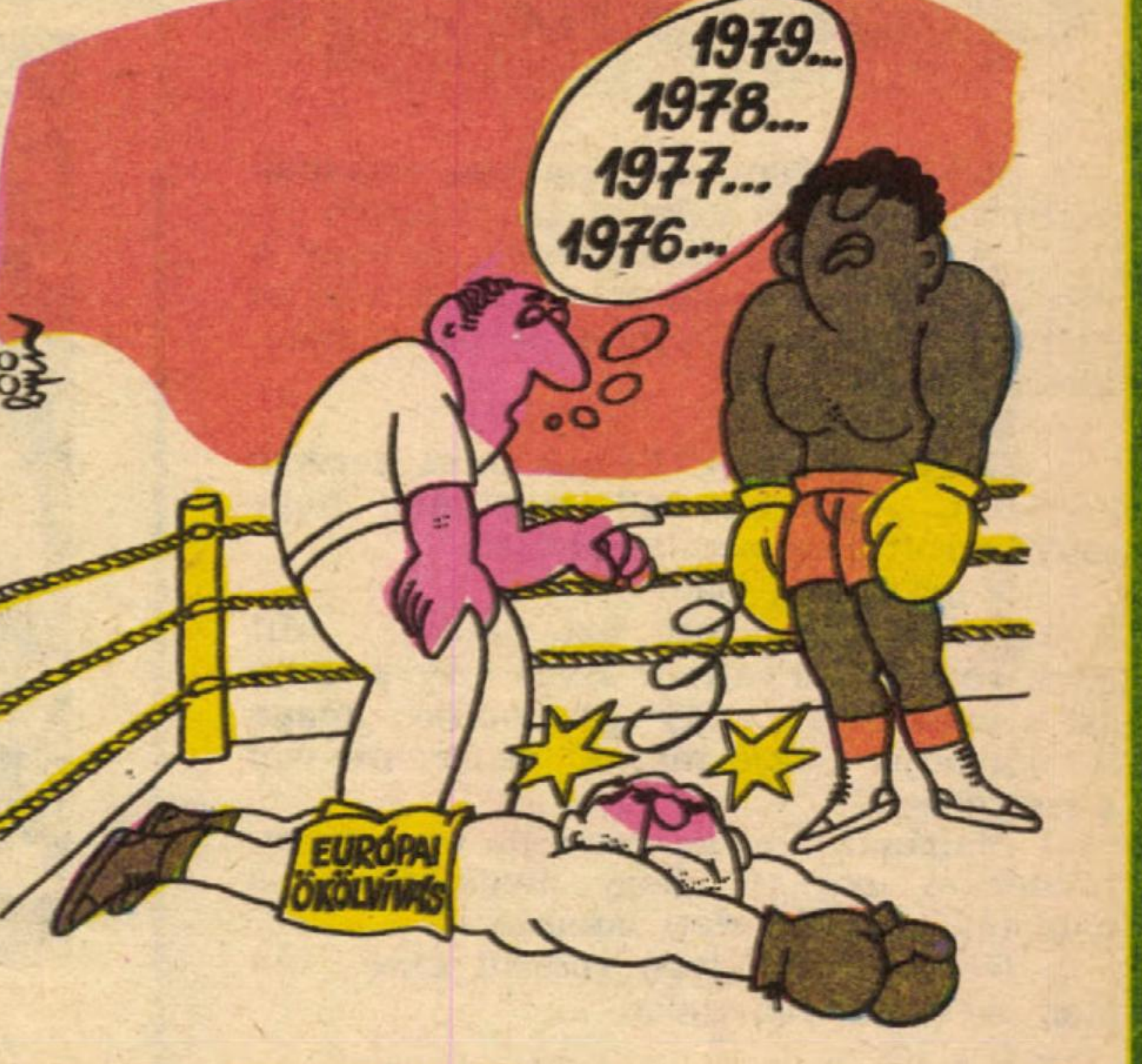
1979...
1978...
1977...
1976...
EURÓPAI ÖKÖLVÍVÁS

ŐSZINTE AJÁNLAT

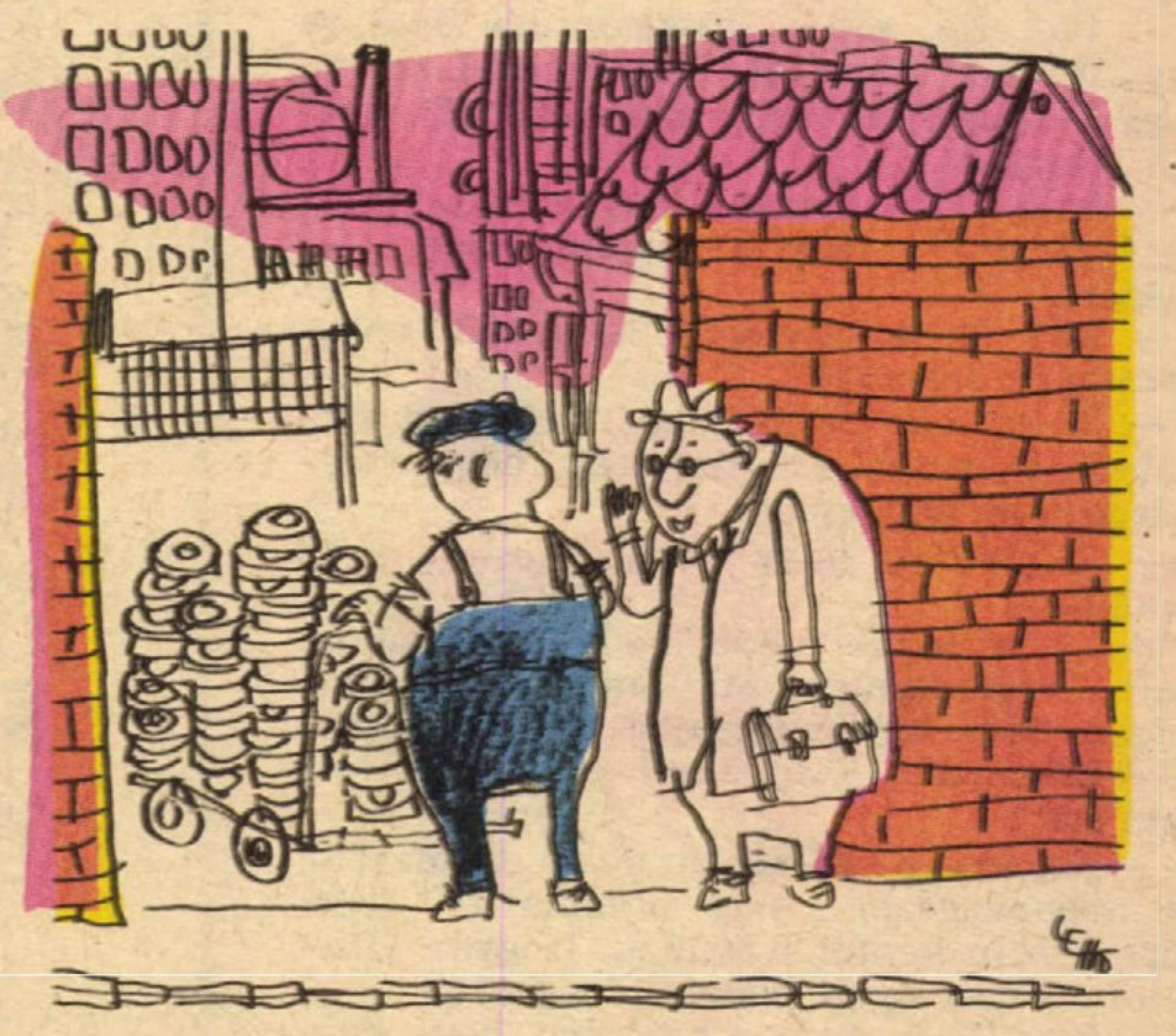

– Jöjjön át hozzánk dolgozni! A felét sem keresi meg az itteninek!

A GYANÚS

Amint elolvastam Kelecsényi László Nyomozás Chaplin-ügyben című cikkét a Valóság 8. számában, menten a Kultúra Külkereskedelmi Vállalathoz rohantam. Könyörögtem, hogy e lapszámból nehogy egyetlen példányt is szállítsanak Svájcba, az istenért! Tapintatból: hátha véletlenül Chaplin kezébe jut, az aggastyán elolvassa és a szívéhez kap...

A nyomozást folytató Kelecsényi László nem egy Maigret, különösképp Chaplin-„ügyben" nem az. Leszögezi ugyan, hogy „Charles Chaplin a filmművészet élő klasszikusa", de talán csak azért, hogy e tiszteletkör után alaposan a deresre húzza.

Nekünk nincs annyi helyünk, mint a Valóságnak, így csak néhány példára szorítkozhatunk. Kelecsényi például *hangosfilmnek* nevezi a Nagyvárosi fényeket (1930) és a Modern időket (1936), bár rossz hangosfilmeknek, mert így minősít: „...technikai értelemben hangosak ugyan, de dramaturgiájukat, ebből következő stílusukat és a beszéd felhasználásának hiányát tekintve: *esztétikai értelemben némák.*" (Kiemelés a szerzőtől.) Nem értettem félre, mert egy más helyen megint leírja: „...korai hangosfilmjeiben, például a Nagyvárosi fényekben..." A technikai értelemben hangos, de esztétikai értelemben némafilm-meghatározás azért érdemel komoly elismerést, mert legalábbis a fából vaskarika hasonlóképp nagyhorderejű feltalálásával egyenlő. Kár, hogy itt nemhogy vaskarikát, de fát sem találunk. Azt ugyanis minden nyomozónak, ha általában film-ügyben, de különösen Chaplin-ügyben keresi a nyomokat, egyszeregyként kellene tudnia, hogy a Nagyvárosi fények éppúgy *némafilm,* mint a Modern idők. (A művész évtizedekkel később zenét tett alájuk, de ettől némafilmek maradtak.) Chaplin

BUDAPEST

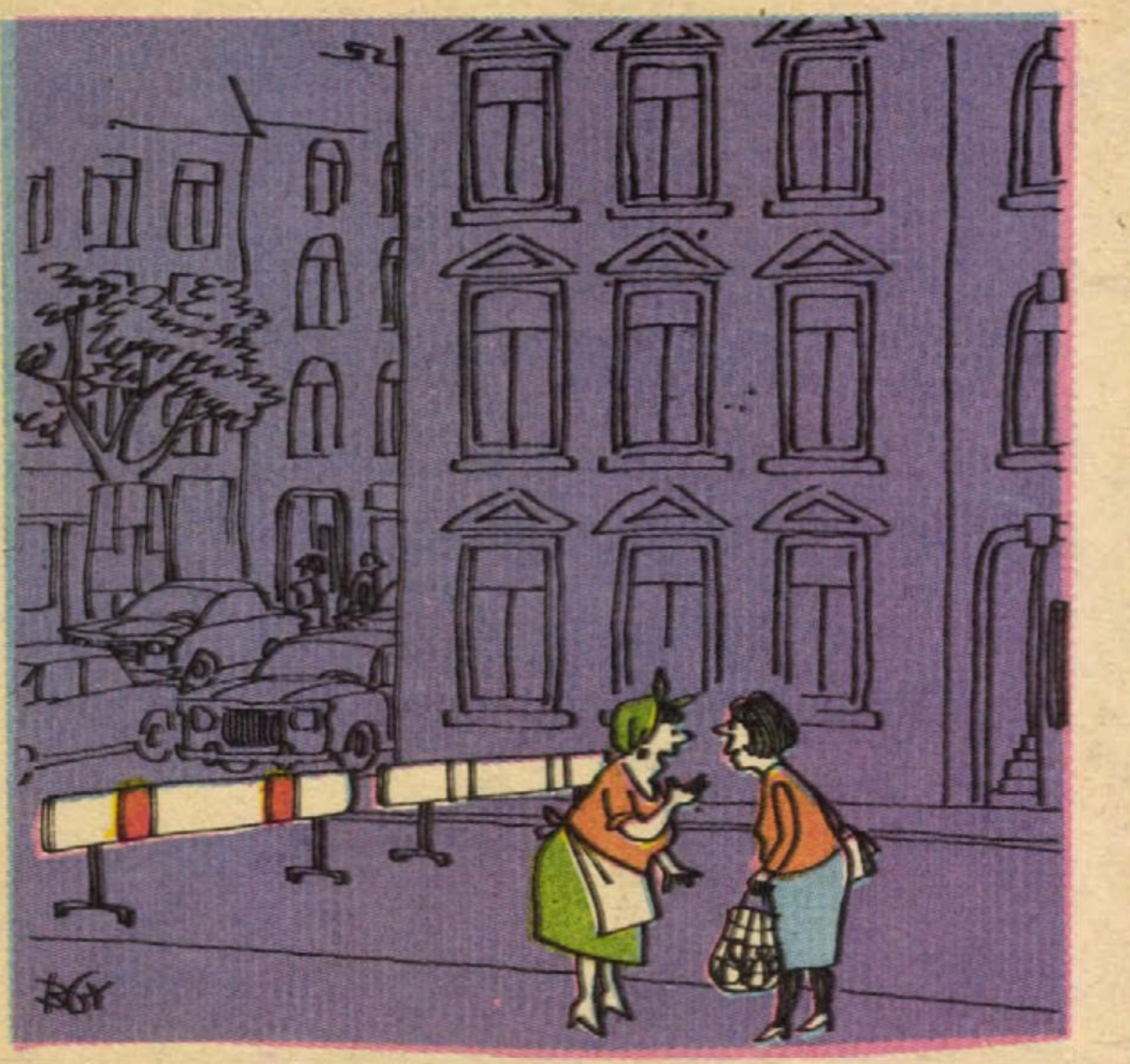

– Magának elárulom: én zártam le az utcát, mert féltem, hogy ezt is feltúrják!

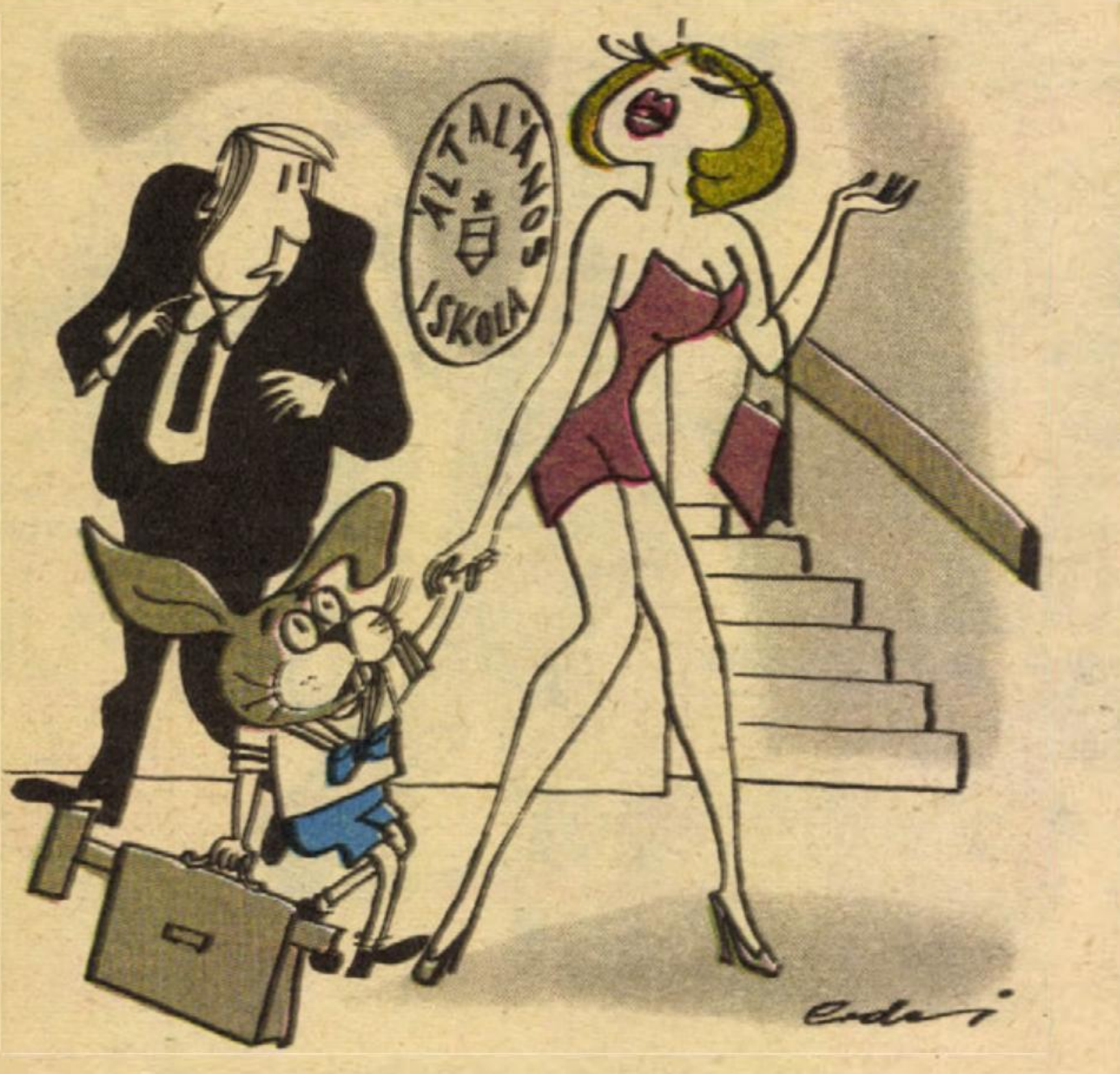

– Mit csodálkozik? Kísérleti osztályba jár...

CHAPLIN

első hangosfilmje az 1940-ben készült Diktátor.

Azt is, bár ne csinálta volna meg! Én, együgyű néző, eddig remekműnek hittem, de K. L. most megvilágosítja elmémet! Szerinte a Diktátor „humanizmusának és antifasizmusának jelentését már kutatni kellene”. Azt hittem: kutatás nélkül benne van. Pedig gyanús. A film híres záróbeszéde „humanista és antifasiszta, azt tudjuk”, írja, kissé idegesen, hogy már megint ilyen bagatellt próbál valaki felhozni vádlottja védelmére. Fel is teszi hát vésztjóslóan a kérdést: „De minek a nevében humanista és miért antifasiszta?” Hogy egyszerre Chaplin nevében és a humanizmus nevében humanista, az fel sem merül K. L.-ben, miként az a közismert ténysorozat sem, hogy azért antifasiszta, mert Chaplin a) ízig-vérig demokrata, b) haladó gondolkodású humanista, c) ezen felül még gyűlöli is a fasisztákat. Valószínűleg azért hanyagolja el mindezt Kelecsényi „felügyelő”, mert nyomozása folyamán nem a tények, nem a filmek, nem a közvélemény, de maga Chaplin sem érdekli, csupán a saját elmélete és annak vélt igazolása. Ezért írja a Diktátor világhírű, megrázóan szép záróbeszédéről: „Chaplin beszéde... hitvallása a béke (de kinek a békéje?) és a boldogság (de kinek elérhető?) érdekében.” Csakugyan ilyen „gyanús” ez a hitvallás, ahogy K. L. szófűzése érzékelteti? Szabadjon ismét vallomásra jelentkeznem a nyomozást végző dolgozatírónál és előadnom: én arra gyanakszom, hogy Chaplin az emberiség békéje és boldogsága mellett tette ezt a hitvallást. Ezt bizonyítja az is, hogy 1954-ben Chaplint a Béke Világtanács Békedíjjal tüntette ki. Igaz, hogy ennek a Világtanácsnak nem volt tagja a Valóságban megjelent cikk szerzője, Kelecsényi László.

(barabás)

Így nem mulat egy magyar úr

Csendes vacsorázóhelyre vágytam, ahol békén elfogyaszthatom a magam pörköltjét, megihatom a sörömet, azután elmerenghetek, esetleg átnézhetem a legújabb folyóiratokat.

Ez a vendéglő éppen ilyennek ígérkezett. Alig néhány asztalnál üldögéltek vendégek, azok is jól viselték magukat.

Túl voltam már a pörköltön, a sörön, éppen a merengésre került volna a sor, amikor rémülten tapasztaltam, hogy bevonulnak a zenészek. Alig telt bele néhány perc, a csendes vendéglő szilajon ricsajozó csárdává alakult át. Az eddig hallgatag vendégek lábukkal verték a taktust. Egyik-másik dalra is fakadt.

Ettől persze a zenészek is vérszemet kaptak. Odasettenkedtek a nótás ajkú vendéghez, hogy kedvére tegyenek. A vendég a zsebébe nyúlt, egy húszast dugott a zenésznek és rázendített tele torokkal, hogyaszongya: érezdjólmagad, érezdjólmagad, érezdjólmagad...

Kezdtem rosszul érezni magam. Még inkább, amikor egy konyakos üveg formájú vörös kontyos asszonyság nekieresztette a hangját, hogy: mindenasszonyéletébenvanegypillanat, hejdeúgyszeretne olyattenniamitnemszabad... Közben laposakat pislogott az asztalom felé, nehogy kétségeim maradjanak afelől, mi az az olyan, amit a „mindenasszony” tenni szeretne.

Nem viszonoztam a közeledését, mert porig voltam sújtva. Mit lehet itt tenni? Elmenekülni? Vagy tartsak ki, összeszorított fogakkal és fülekkel? De, kérem, hogy jövök én ahhoz, hogy a mások mulatását hallgassam?

Láttam, hogy a vendégek rendre az asztalukhoz intik a zenészt, mind nagyobb bankókat dugnak neki. Így akarják elcsábítani a más asztalától a magukéhoz. Ahá! Itt egy mulatási licit, egy hejretyutyutyu-akció megy végbe a szemem láttára.

Ha én itt mulatni akarok a magam módján (vagyis nem akarok mulatni), akkor robbantanom kell a tőzsdét. Ha ők megvásárolhatják a maguk élvezetét, nekem is meg kell vásárolnom a magamét. Duhaj mozdulattal odaintettem a zenészt:

— Mennyit adott magának az előbb az a diétás hölgy?

— Diétás hölgy?

— Hát, aki azt rendelte, hogy minden asszony úgy szeretne olyat enni, amit nem szabad?

— Egy ötvenest.

— No jó. És ha én adok egy százast, akkor maga kétszer annyi ideig a rendelkezésemre áll?

— Természetesen, ahogy a kedves vendég óhajtja — és zsebre gyűrte a százast. — Mi a vendég úr nótája?

— Tudja azt, hogy „Felkúszott a vakondok a strózsákra”?

— Már hogyne tudnám.

— Akkor azt ne játssza. Meg azt, hogy „Ilyen fajta szerelem nem kell nékem”, azt se játssza. Azután meg, hogy „Ha én szél lehetnék”, azt se játssza...

— Semmit se játsszak? — nézett rám értetlenül.

— Semmit.

— Legalább azt hadd húzzam el, hogy...

— Ácsi! A pénzemért azt nem játsszátok, ami nekem tetszik...

Attól kezdve áhítatos csend honolt a teremben. Többen már morogtak, hogy mi lesz a zenével, de én mindig újabb és újabb bankókat ragasztottam a prímás homlokára és dacosan a szemébe vágtam a körülöttem ülőknek:

— Coki! Ha úgy tartja kedvem, kivilágos-kivirradatig nem húzatom!

És elmerültem az Irodalomtörténeti Közlemények olvasásában.

Kellemes estét töltöttem el. Kicsit drága nem-mulatság volt. Ha beugrottam volna a nagybőgőbe, olcsóbban megúszom.

Novobáczky Sándor

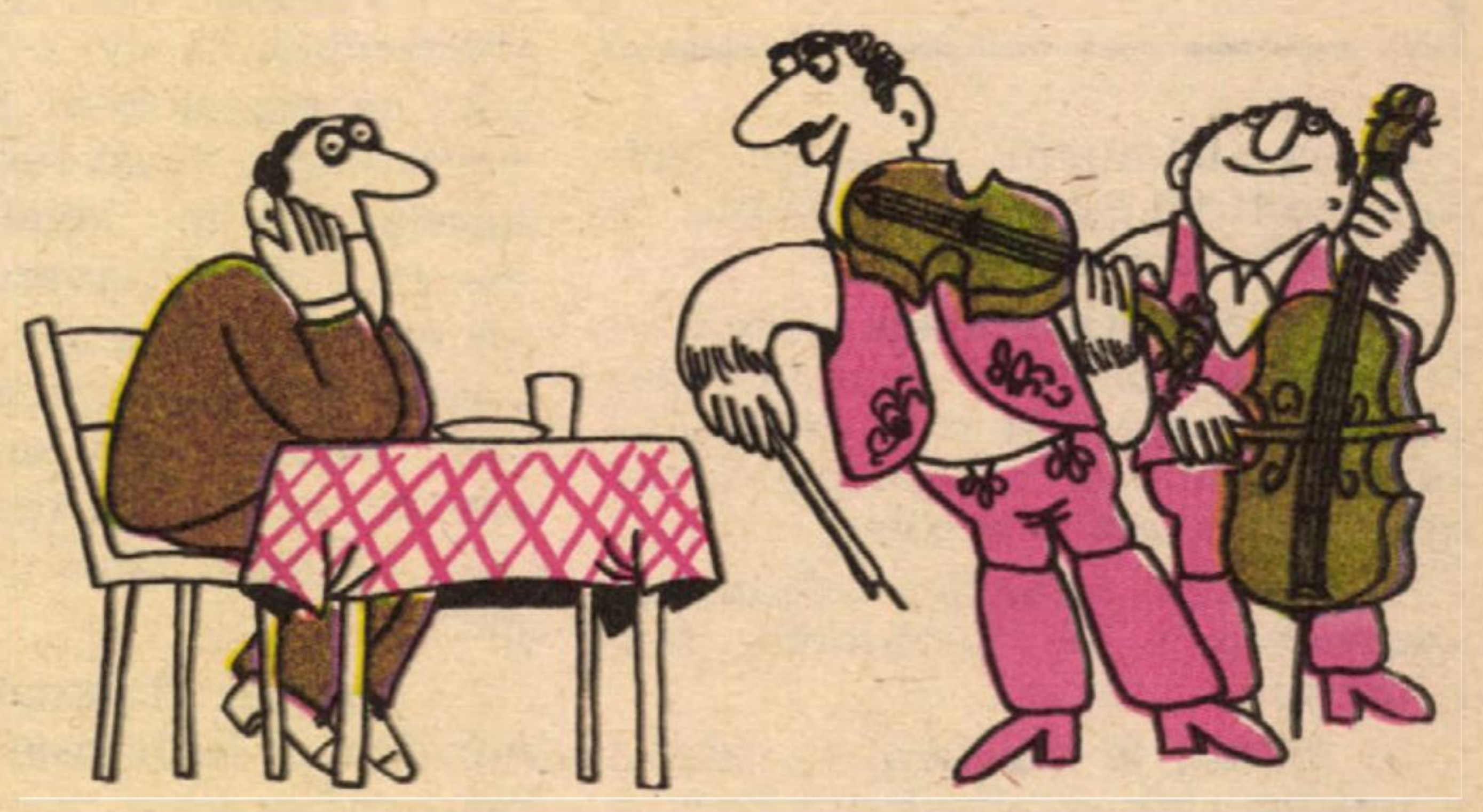

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

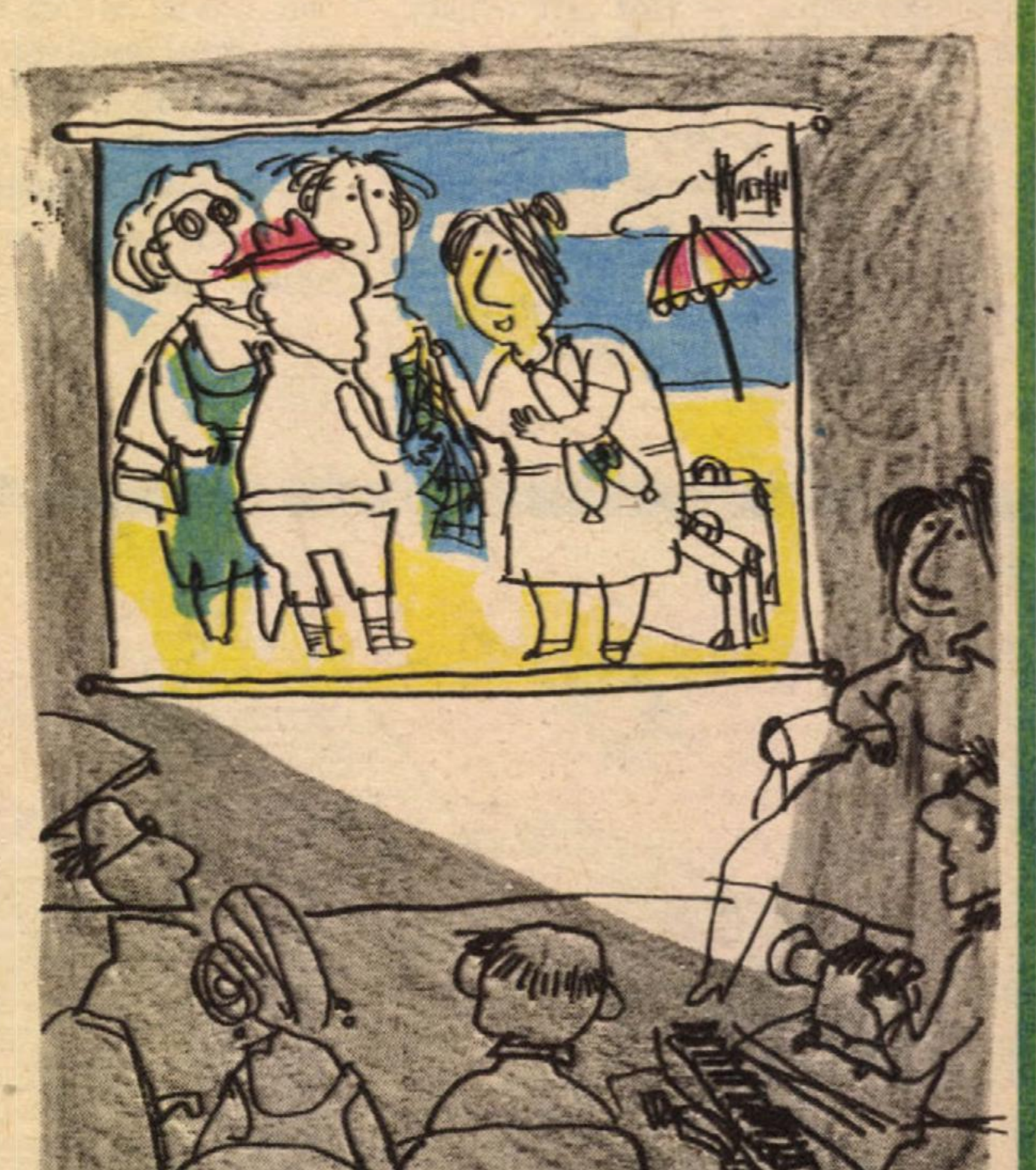

– Ez a tenger, előtérben Rózsikával, amint éppen Magyarországot járatja le.

Üveges tekintetű, vézna kis férfi tántorgott be minap a szobámba és leroskadt elém egy székre:

— Ide figyeljen, maga ökör! — mondta köszönés és bemutatkozás nélkül. — Azt írja meg, hogy miként pusztult el a szeme előtt az utolsó, született krakéler!

— Eszerint Krakéler úrhoz van szerencsém? — kérdeztem tőle nyájasan.

— Ahhoz, te eszetlen! — felelte a nyápic alak és sípolva szedte a levegőt. — Mondd meg nekem, hogy miért mosolyogsz rám, mint egy vadalma, és miért nem sértődsz meg? Miért nem ugrasz fel és kéred ki magadnak ezt a pofátlanságot, ahogyan beállítok hozzád? Vagy miért nem vágsz szájon? Ötvenhat kiló vagyok, ha nem látnád, csak nem félsz tőlem?

— Nyugalom — feleltem a krakélernek, aki ettől minden ízében reszketni kezdett és sírás fojtogatta a torkát.

— Uram — nézett rám esendően —, azt mondja meg nekem, hogy miért nem sértődik meg manapság senki? Énnekem életelemem a kötekedés, a gorombáskodás, és azt hiszi, hogy kapok érte egy durva választ?

— Hiányzik magának? — kérdeztem fejcsóválva.

— Hogy hiányzik-e? — kiáltotta kétségbeesetten. — Hát mit csináljon egy született krakéler, mint én, aki nem talál partnert? Én, uram, bemegyek egy boltba és belekötök az eladóba, minden ok nélkül, persze. Erre azt hiszi, hogy visszavág nekem, hogy veszi a lapot? Egy fenét veszi, egyszerűen otthagy, mintha ott se lettem volna! Ahelyett, hogy megsértődne a disznó!

— Próbálkozott már hivatalban? — igyekeztem ötletet adni a krakélernek.

— Én már ordítoztam legutóbb egy főosztályvezető titkárságán is — mondta csüggedten —, olyan sértéseket kiabáltam, hogy feleanynyiért a galléromnál fogva röpítettek volna ki valamikor. És most mi történik? Mosolyogva nyugtatgatnak, hogy ne legyek már olyan ideges, gondoljak a saját egészségemre. Mondja meg nekem, hogy miért nem tudok én megsérteni egy főosztályvezetőt sem?

— Majd gondolkodom rajta — feleltem kitérően.

— Tegnap úgy ordítoztam egy étteremben, hogy a leves kilötyögött az asztalokon. Mindenkit lepocskoltam, a kávéfőzőnőtől a szakácsig, erre mit gondol, mit kapok cserébe? Az üzletvezető hozott két andaxint egy pohár vízzel, hogy vegyem be és sajnálkozva nézett rám. Hát nincsen az embereknek egy kis önérzetük sem, manapság?

— Érdekes, amit mond — bólogattam.

— Én már sértettem meg festőművészt a kiállításán, agyalágyult mázolmányoknak neveztem a képeit. Erre megajándékozott egy albummal, hogy nézegessem, indulat nélkül. Ordítoztam már moziban, vetítés közben, úgy, hogy rendőrt hívtak. És mit gondol, a rendőr mit tett? Azt tanácsolta, írjam meg a véleményemet az „Élet és Irodalom”-nak, majd vitát nyitnak róla. Hát élet ez?

— És irodalom? — tűnődtem el magam is.

— Te hülye! — mondta a krakéler és tántorogva felállt. — Légy szíves dobjál ki a szobádból, te jámbor állat. Szépen kérlek, csak egy kicsit lökdössél kifelé, hogy érezzek valami gesztust. Hiszen a drága idődet rabolom csak, nem veszed észre.

— Sebaj — legyintettem —, belefér az időmbe. — Ekkora marhával úgyis ritkán találkozik az ember, mint amilyen te vagy.

Megdöbbenve nézett rám.

— Mi az, te ló — üvöltöttem rá —, nem sértődsz meg?

Falfehéren bámult rám és hang nélkül kisurrant a szobából.

Somogyi Pál

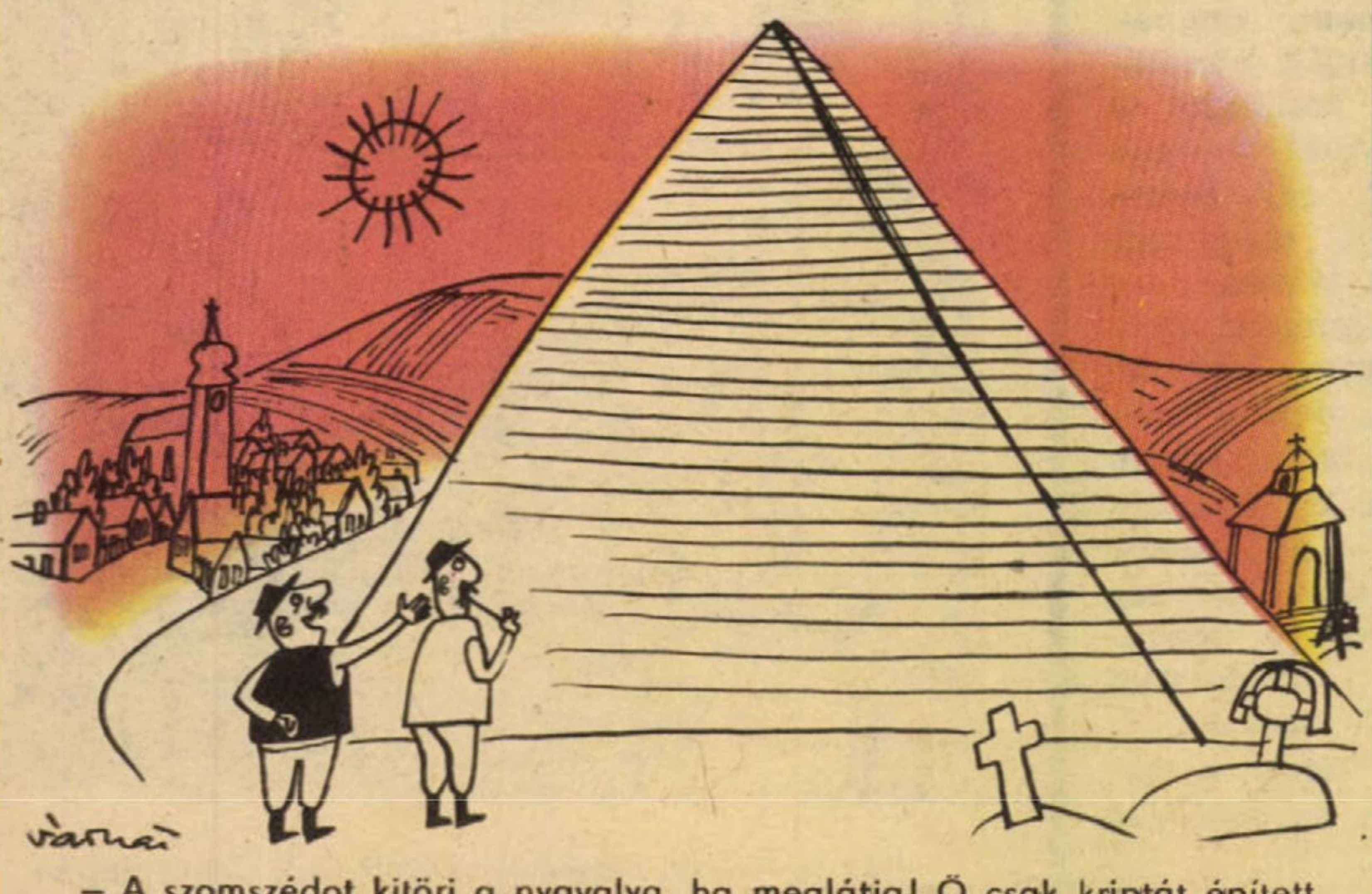

– A szomszédot kitöri a nyavalya, ha meglátja! Ő csak kriptát épített magának . . .

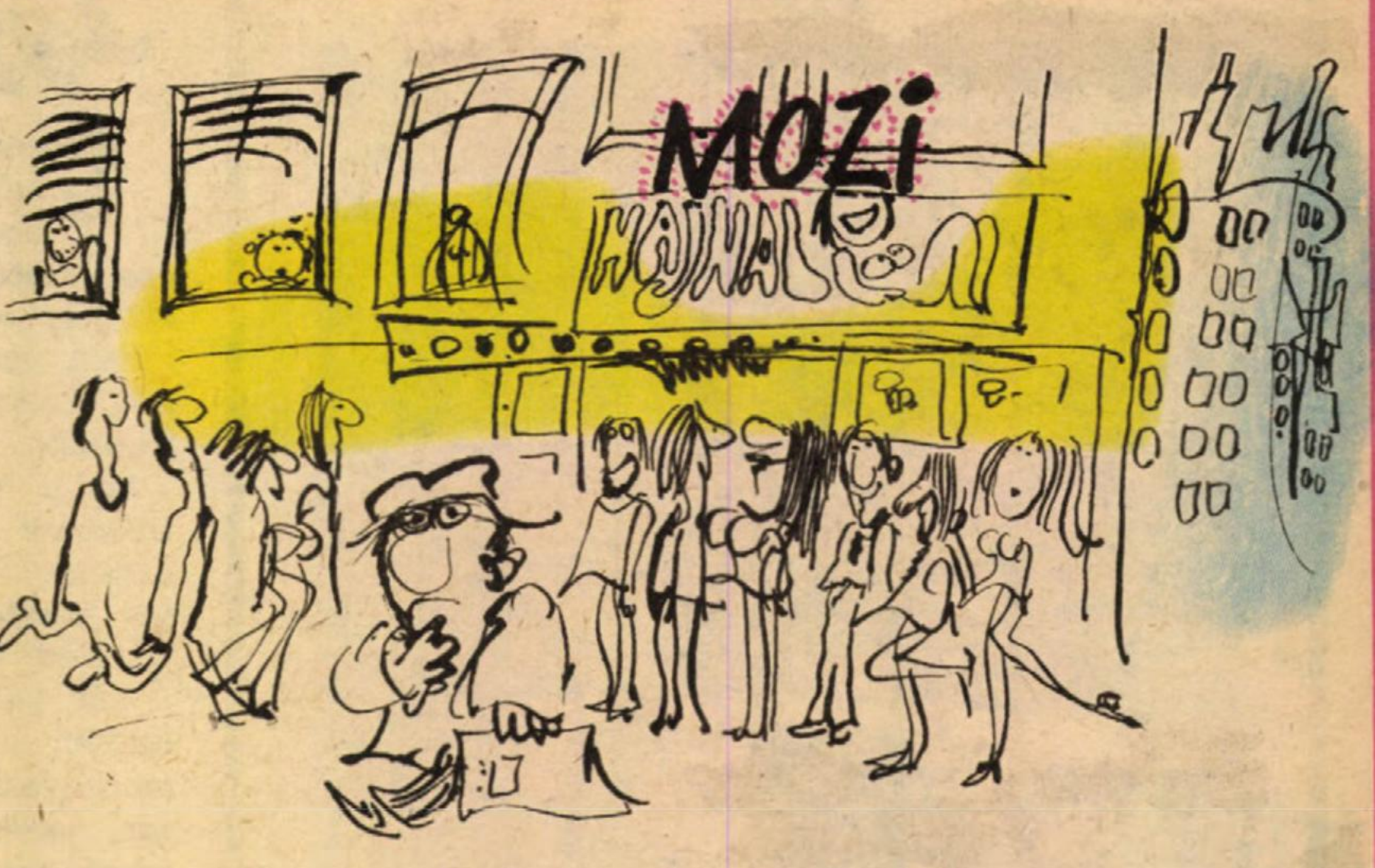

– Egyre magasabbak ezek a fiatalok, már alig látok a moziban.

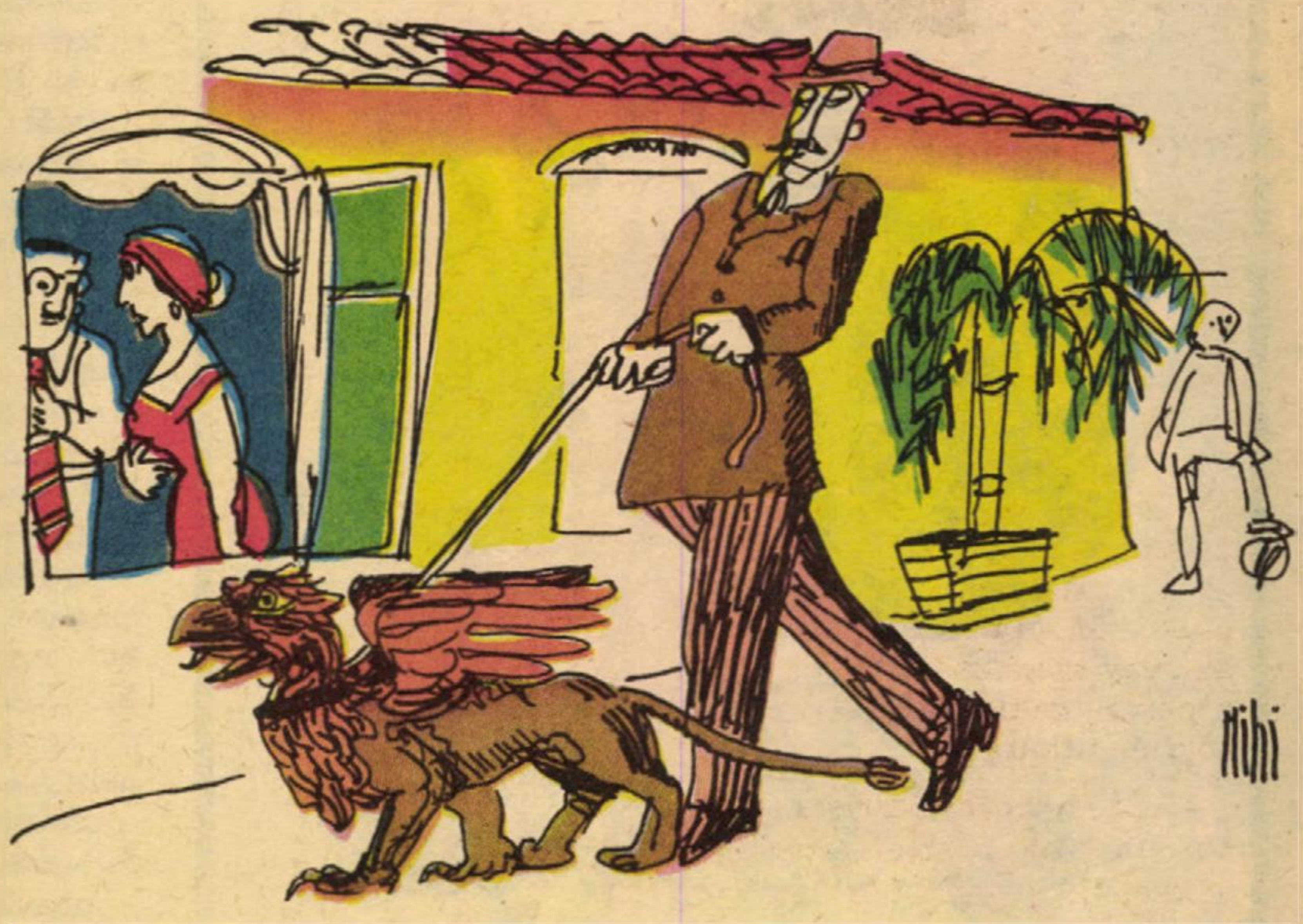

– Nézd, a klasszika-filológia tanárnak milyen státuszkutyája van!

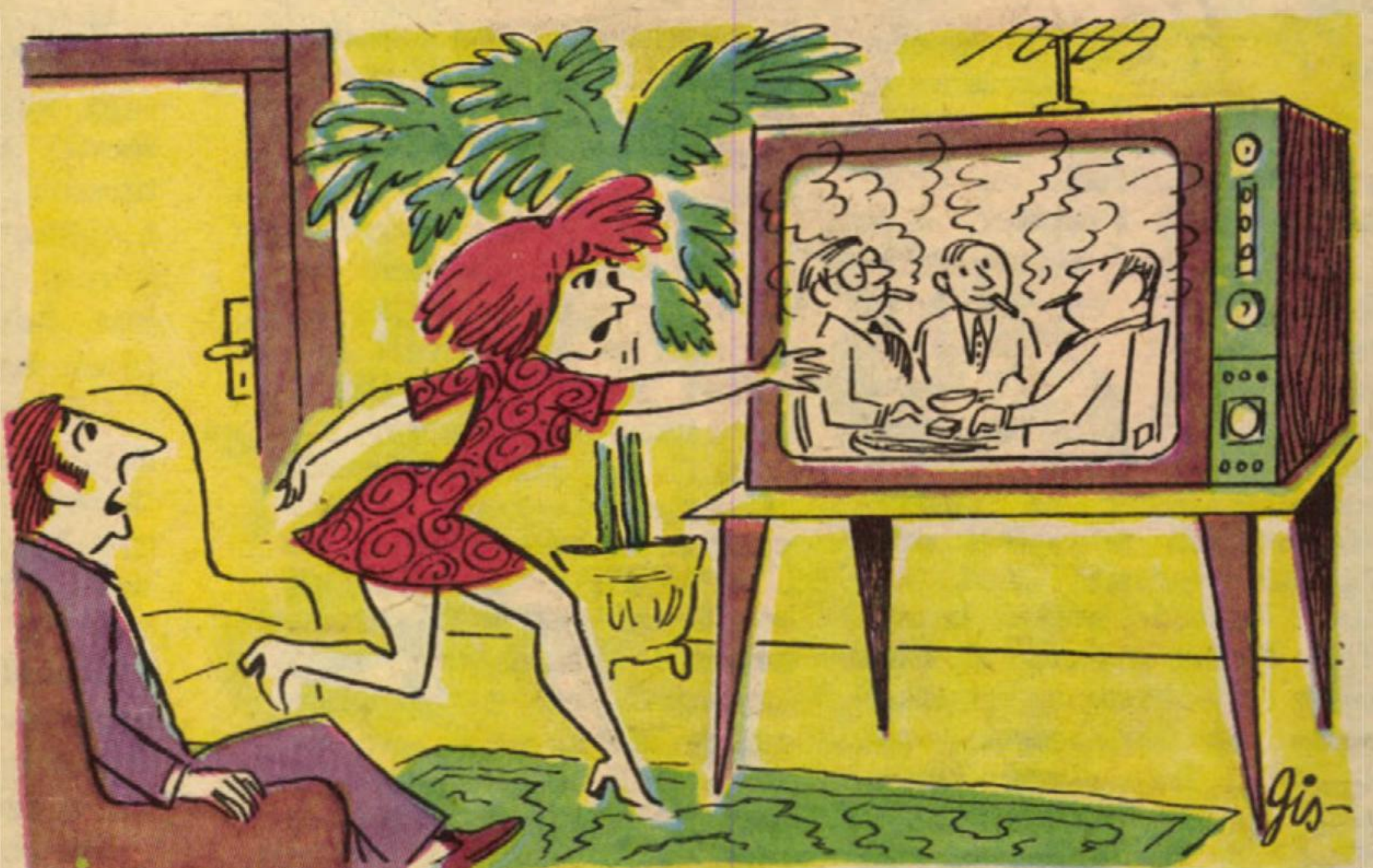

– Elzárom a tévét, mielőtt telefüstölik a szobát!

AZ ORVOSNÁL

— Önnek sürgősen le kell szoknia a dohányzásról!

— Én nem dohányzom, doktor úr!

— Ezentúl egy csöpp alkoholt sem fogyaszthat!

— Én még életemben egy korty szeszt meg nem ittam, doktor úr!

— Hát akkor szigorú diétás kosztra kell áttérnie!

— Nekem?! Én egyáltalán nem fogyasztok húst, doktor úr!

— Dehát az ördögbe is, szeret valamit maga egyáltalán?

— A krumplit.

— Jó, akkor attól tiltom el.

TRIBUN

A *Sports Illustrated* figyelemre méltó mondatot ír le a közelgő rögbiszezon beharangozójában:

— A helyzet megérett, már mindenki megharagudott mindenkire, már mindenki halálosan gyűlöl mindenkit. — Kezdődhet a bajnokság!

*

A *Frankfurter Allgemeine* rendkívüli közleményei között olvastuk a következő érdekes nyilatkozatot:

„Ezennel kártérítési igényt jelentek be a két nyugatnémet tévé-adóállomás ellen, mert az általam befizetett bérleti díjat a XXI. olimpia során szakszerűtlen, unalmas és lapos tudósításokra fecsérelték el. Dieter Stadtländer, Worderfeld, 14, 4600 Dortmund 15."

*

A sokszoros angol bajnok Arsenal csapatánál régi szokás, hogy a vendégcsapatot az öltözőben pompás, a klub színeiben virító szegfűcsokor fogadja. Legutóbb azonban egy kissé zavarodottan jött a pályagondnok Ken Friarhoz, a klub titkárához:

— Szombaton a Bristol City jön hozzánk s az ő színük a fekete. Most mit csinálunk?

— Nagyon egyszerű — mondta Friar. — Ön vásárol egy csokor fehér szegfűt, egy üveg fekete tust és egy ecsetet. A többire talán magától is rájön . . .

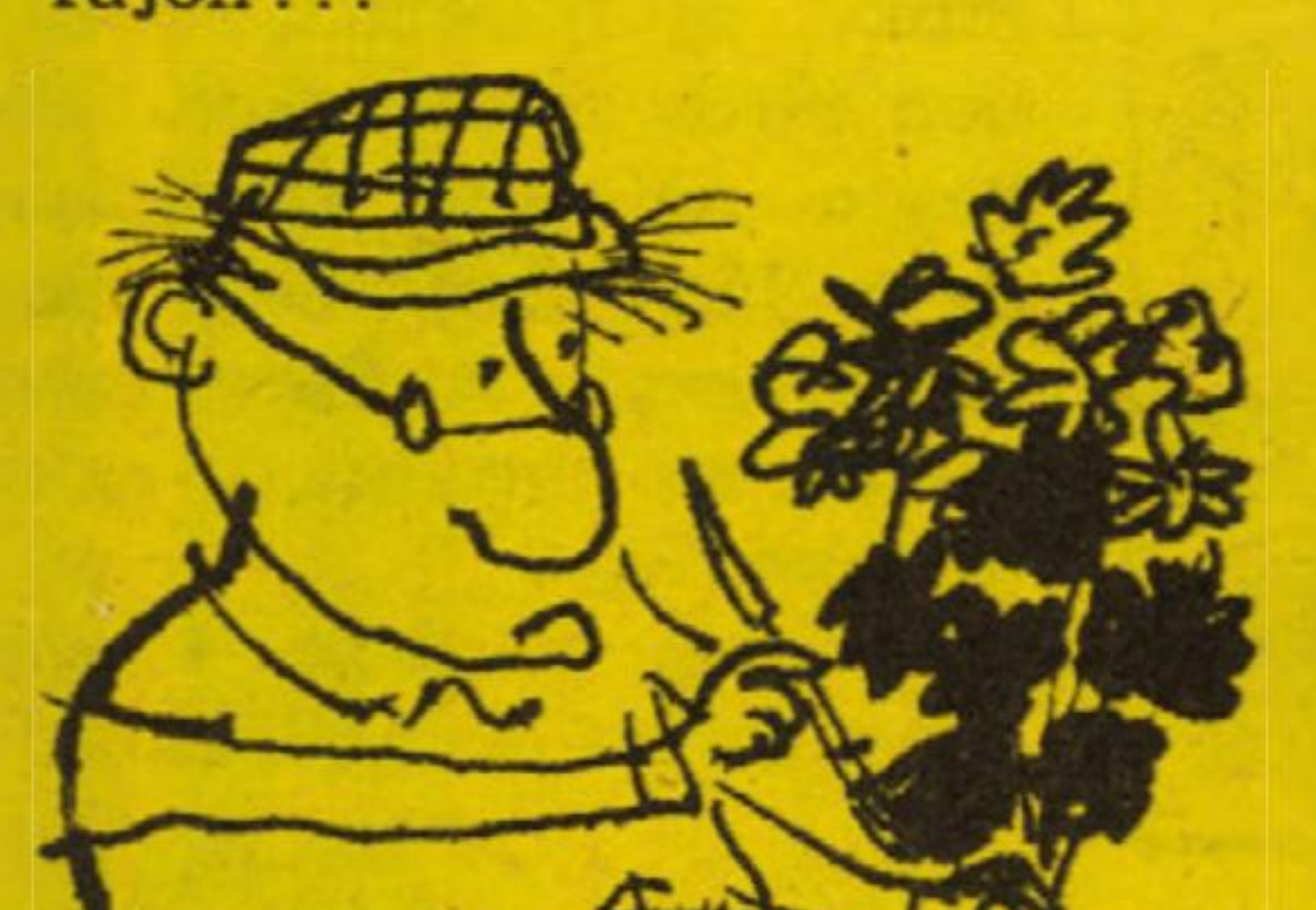

Bob Lilly, a Dallas Cowboys játékosa a következőképpen kommentálta edzőjének, az enyhén megszállott Tom Landrynek a módszerét:

— Tom szövege meglehetősen misztikus. Ennek ellenére nem megérteni nehéz, hanem elhinni.

p. p.

TÓT GYULA:

ISKOLÁK ÉS ISKOLÁSOK

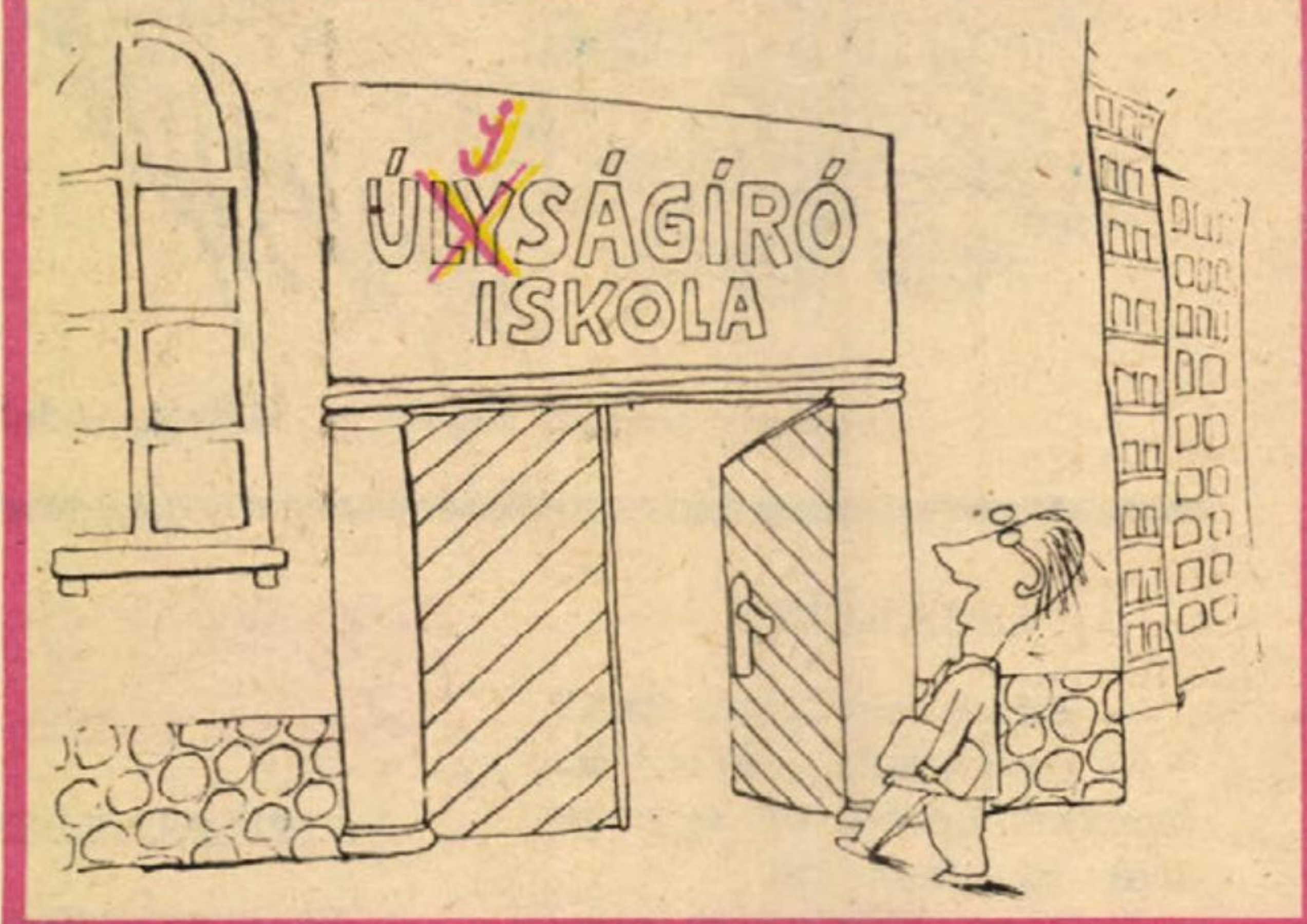

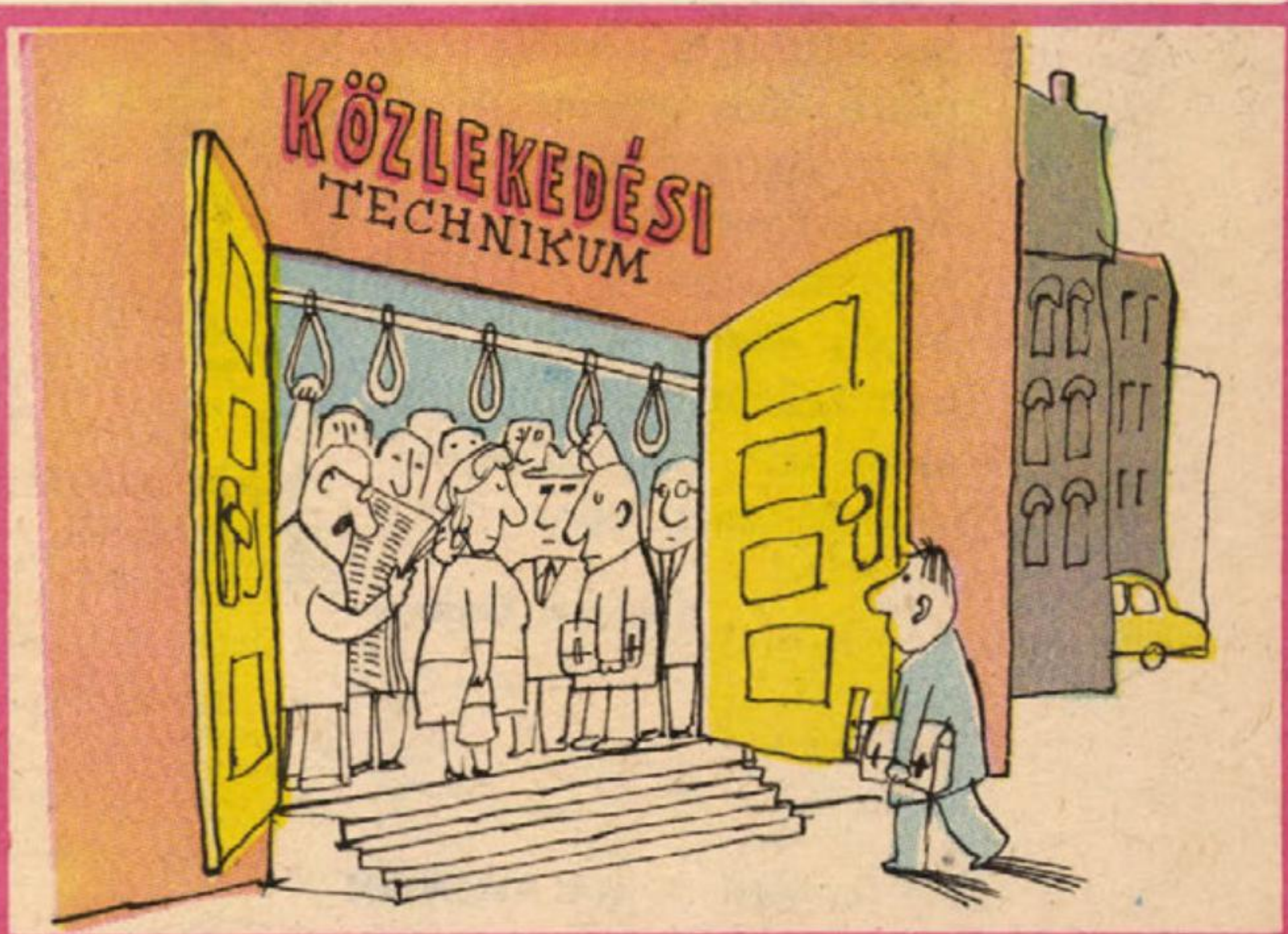

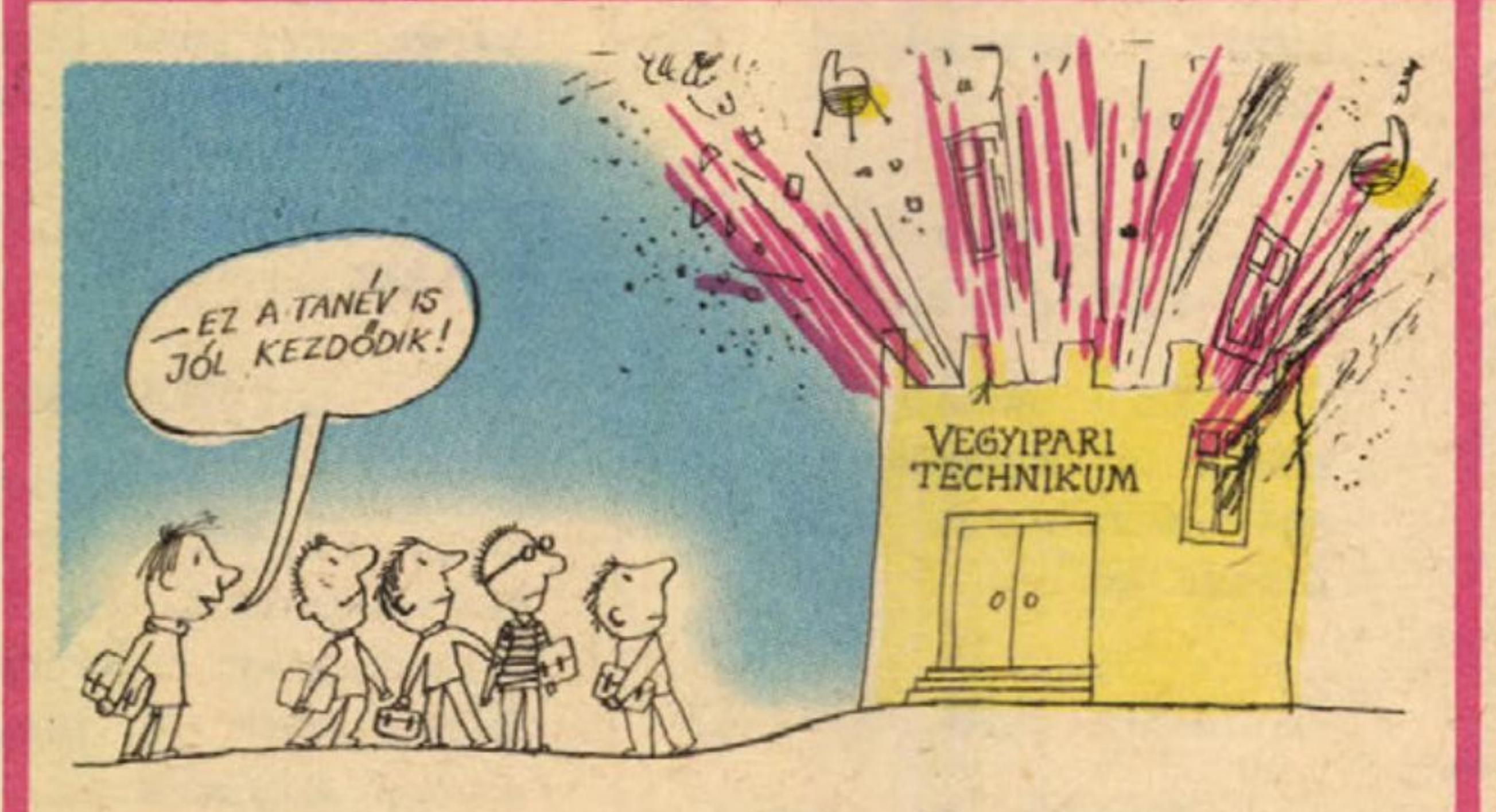
— EZ A TANÉV IS JÓL KEZDŐDIK!
VEGYIPARI TECHNIKUM

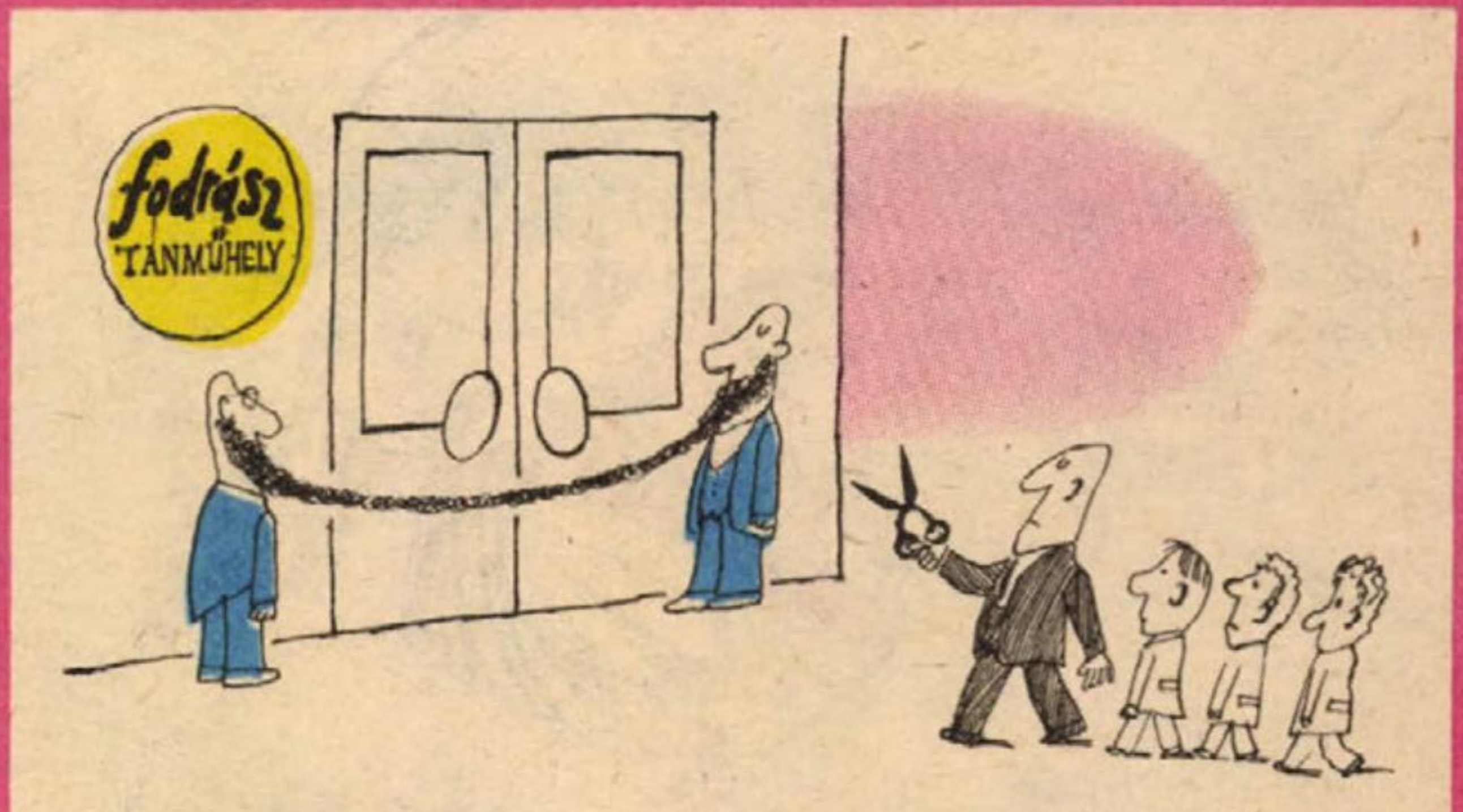

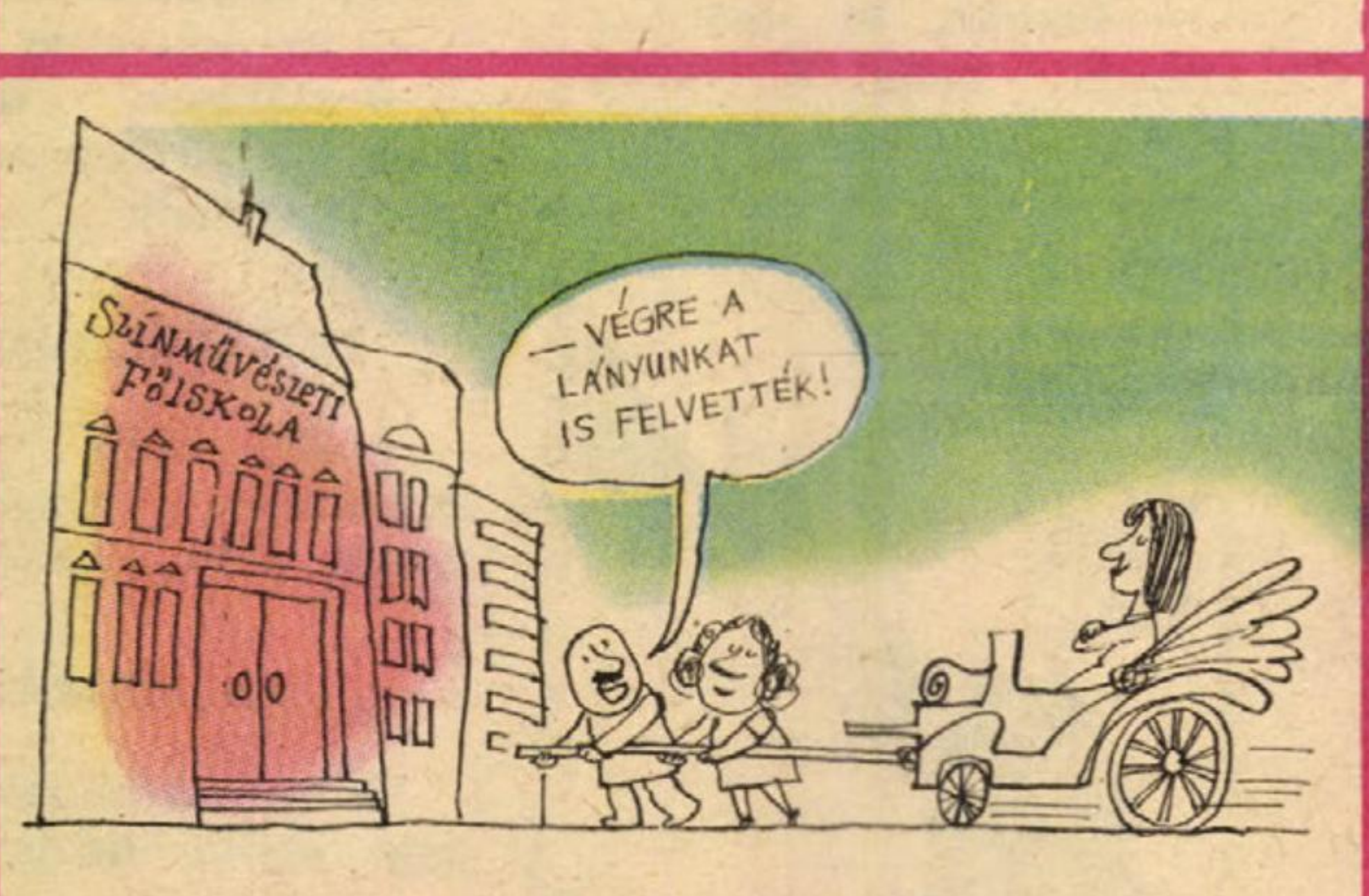
SZÍNMŰVÉSZETI FŐISKOLA
— VÉGRE A LÁNYUNKAT IS FELVETTÉK!

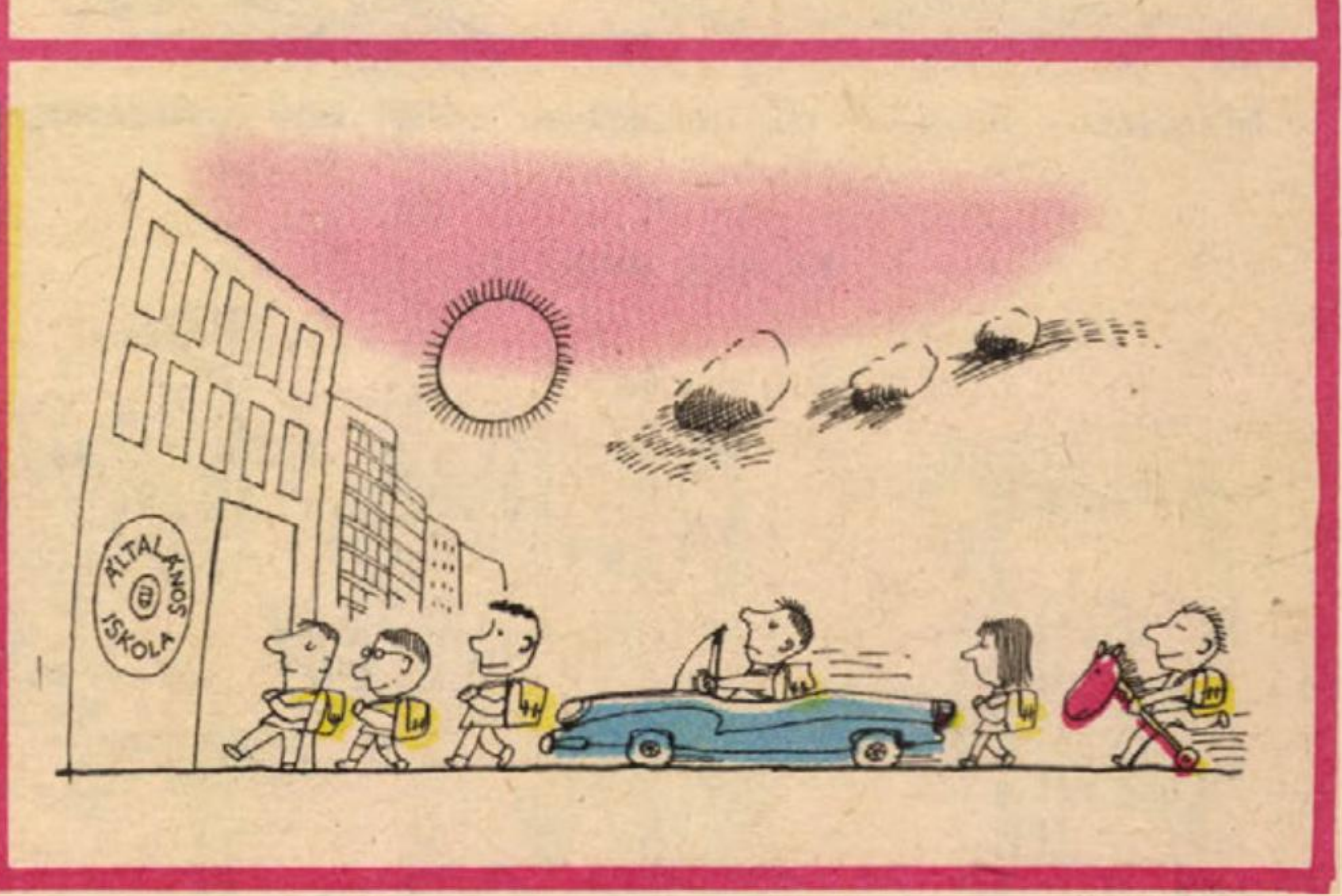

TANÚT KERESEK

Drrr! Hrkkk! Reccs! A Trabantom hörögve siránkozik az őt ért inzultus miatt. A szürke Warszawa teljesen szabálytalanul kanyarodott, már nem tudtam fékezni, a kocsi oldalról belém szaladt, aztán északkeleti irányban eltűnt. Én szerencsére megúsztam, a Trabant viszont nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett. Napnál világosabb: a Warszawa vezetője felelős a történtekért. A karambol a Körúton történt. Több száz főnyi tömeg vesz körül és jobb sorsra érdemes autómat. Elkezdődik a vita: melyikünk volt a hibás? Egy élelmes főttkukorica-árus befurakodik a bámészkodók közé és portékáját kínálja. Egy még élelmesebb férfi, aki elöl áll, harminc forintért átadja a helyét egy késve érkező kíváncsinak. Benyúlok az elsősegély dobozomba és kiveszek belőle egy csomag negrót. Aztán a legközelebb álló orkánkabátos férfihez fordulok:

— Megkérném, szíveskedjék a tanúm lenni. Ön mindent látott.

Az orkánkabátos három hatalmas ugrással az utca túlsó oldalán terem. Onnan kiabálja:

— A látszat csal! Igaz, hogy közel álltam a karambolhoz, de állandó szemorvosi kezelés alatt állok. Már a saját feleségemet is alig ismerem meg két méter távolságról.

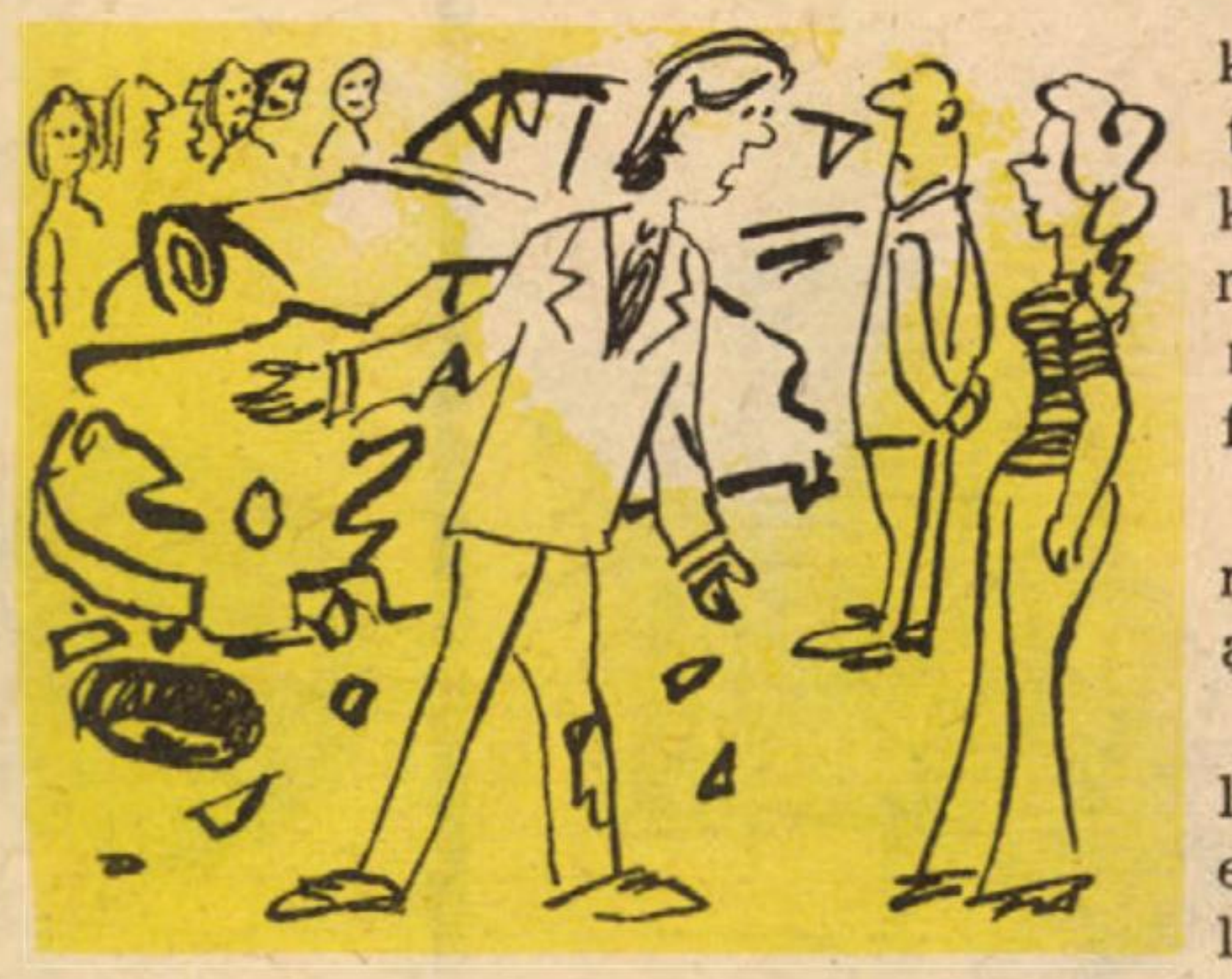

Egy bájos ifjú lányhoz fordulok:

— Vállalná a tanúskodást?

Idegesen pislogni kezd:

— Én norvég állampolgár vagyok. Holnap reggel Oslóba repülök.

Fehér hajú, nyugdíjas külsejű bácsit kérek meg alázatosan:

— Könyörgök, legyen a tanúm! Talán az ideje is megengedi, hiszen ha jól látom, nyugdíjasnak tetszik lenni.

— Maga csak ne öregítsen engem! Legényember voltam én még a múlt hétig. Akkor esküdtem örök hűséget Magdának, aki harminckét éves, tehát épp hozzámvaló. Rohanok is, mert ha egy fél óráig nem lát engem, már búskomor.

Eltotyog a szemem elől, én pedig kétségbeesetten, rimánkodó tekintettel kérem az embereket: tanúskodjanak. A körülöttem álló bámészkodók pánikszerűen menekülnek. Egy borostás arcú férfi a fülembe súgja:

— Ha ötszáz forintot ad Frédinek, Frédi azt látta, amit maga akar!

— Köszönöm, Frédikém, de velem nem csinál üzletet — utasítom el az ajánlatát. Elutasítom az ajánlatot, de tanúk nélkül hogyan bizonyítsam, hogy nem én vagyok a vétkes ebben a karambolban? Emberek! Nem én vagyok a hibás! Ártatlan vagyok! Tanúm a hold, a csillagok s az ég! De vajon ennyi elég lesz-e?

Galambos Szilveszter

SZERELMI SZÁMTAN

Egy : randevúra megy!
Kettő : boldogabb lesz ettő' . . .
Három: gyere, édes párom!
Négy : lépre megy a légy . . .
Öt : házasságot köt!
Hat : idegekre hat!
Hét : hűség ellen vét . . .
Nyolc : asszonykája morc!
Kilenc : unom már, hogy kilengsz!
Tíz : válnak, nincs repríz . . .

Szilágyi György

SZEPTEMBER A BALATONON

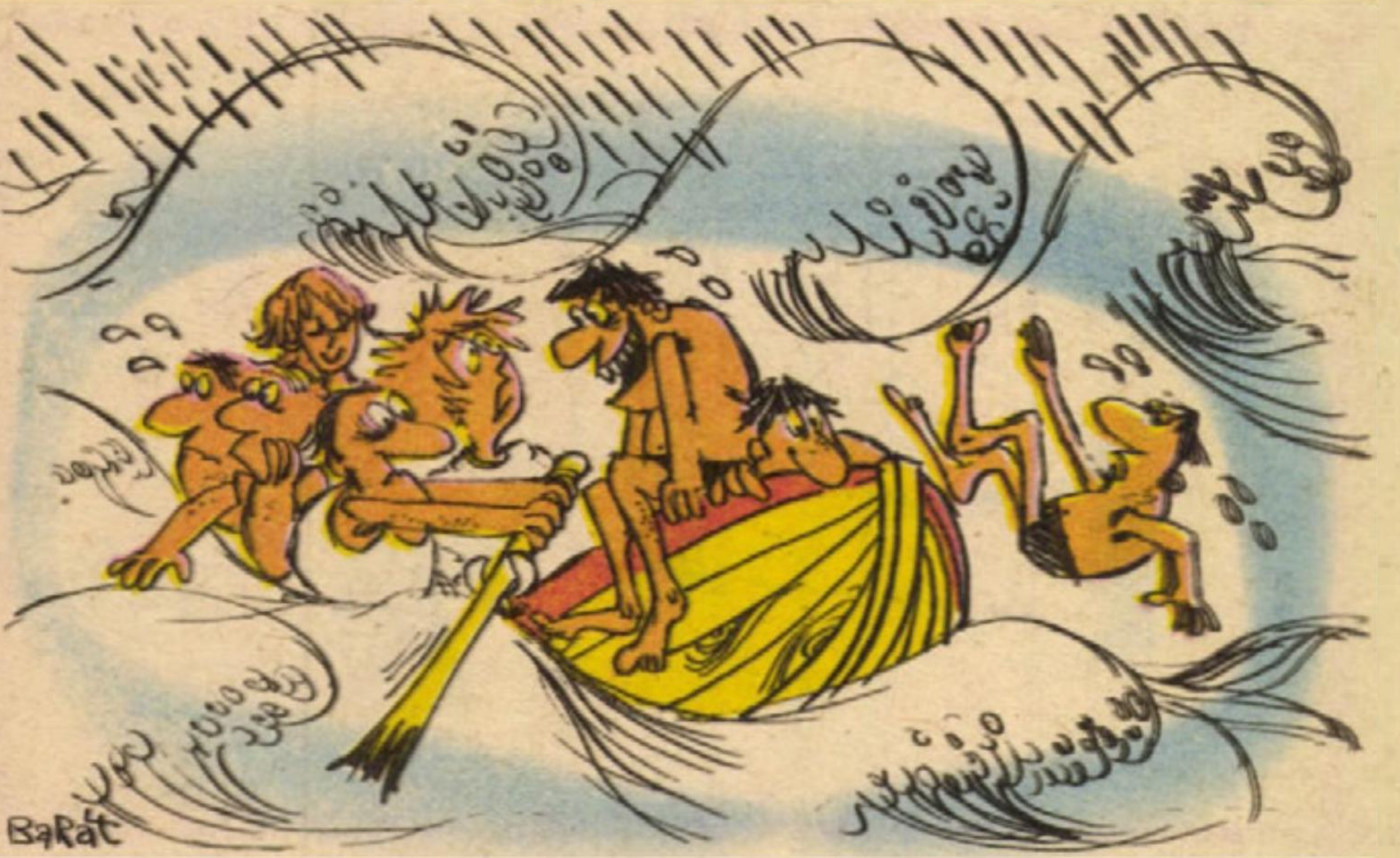

– Mégiscsak más ez az utószezon, sehol egy vízirendőr.

ÜGYES KISLÁNY

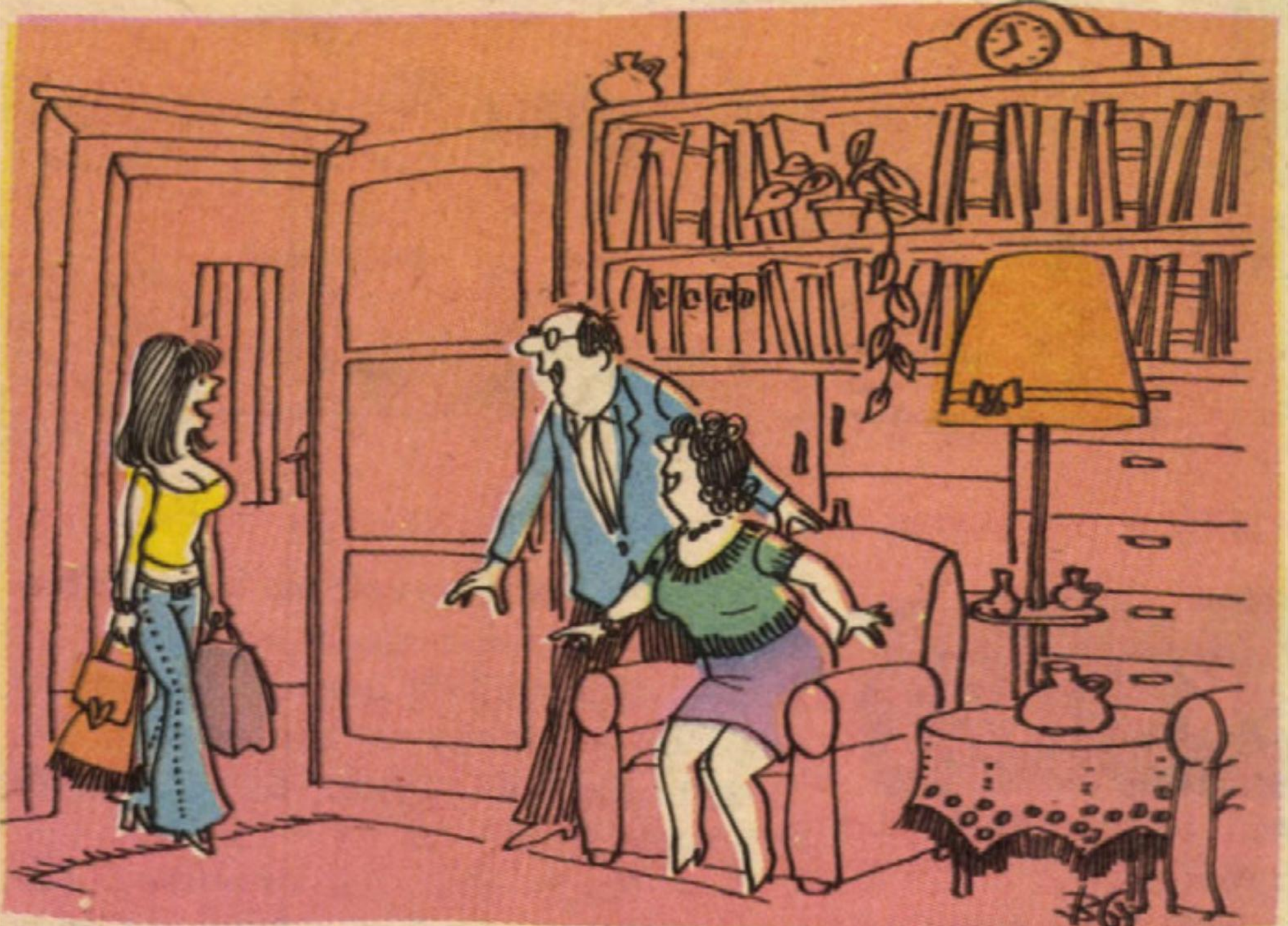

– És mind az ötven forintot megspóroltam, amit adtatok a nyaralásra!

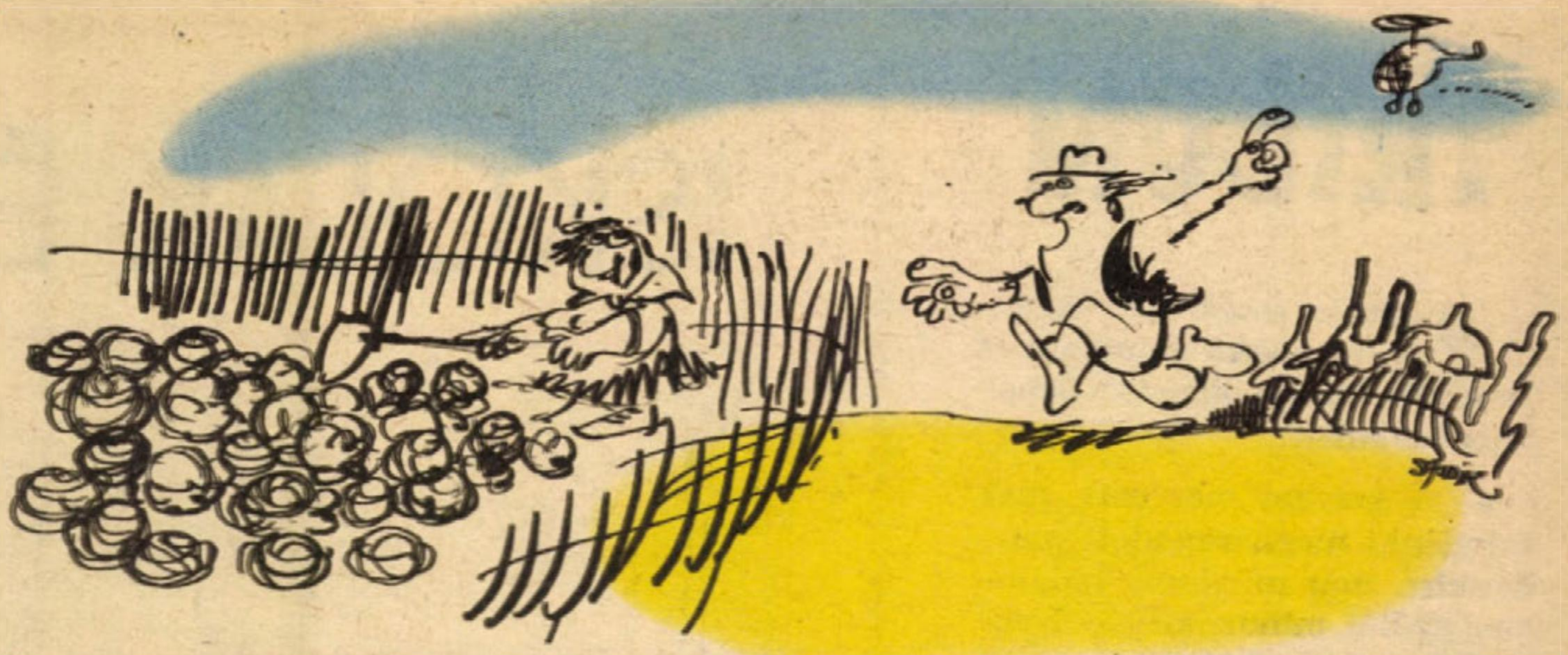

– Vigyázz, anyjuk! Figyel a külkereskedelem, nehogy eladják a salátánkat!

SZILÁNKOK

CIGARETTA

— Adnál egy cigarettát?

— Parancsolj. Már az ötödiket kéred, de egyikre sem gyújtasz rá.

— Nem. Viszont te ennyivel kevesebbet füstölsz . . .

ABSZOLÚT UDVARIASSÁG

— Én mindenkor átadom a helyemet a nálam idősebbeknek a vállalatnál is . . .

SZÉP KIS SZÜLŐ

— Pistike, te még kisgyerek vagy, kisfröccsöt kapsz. Ha majd nagy leszel, nagyfröccsöt kapsz.

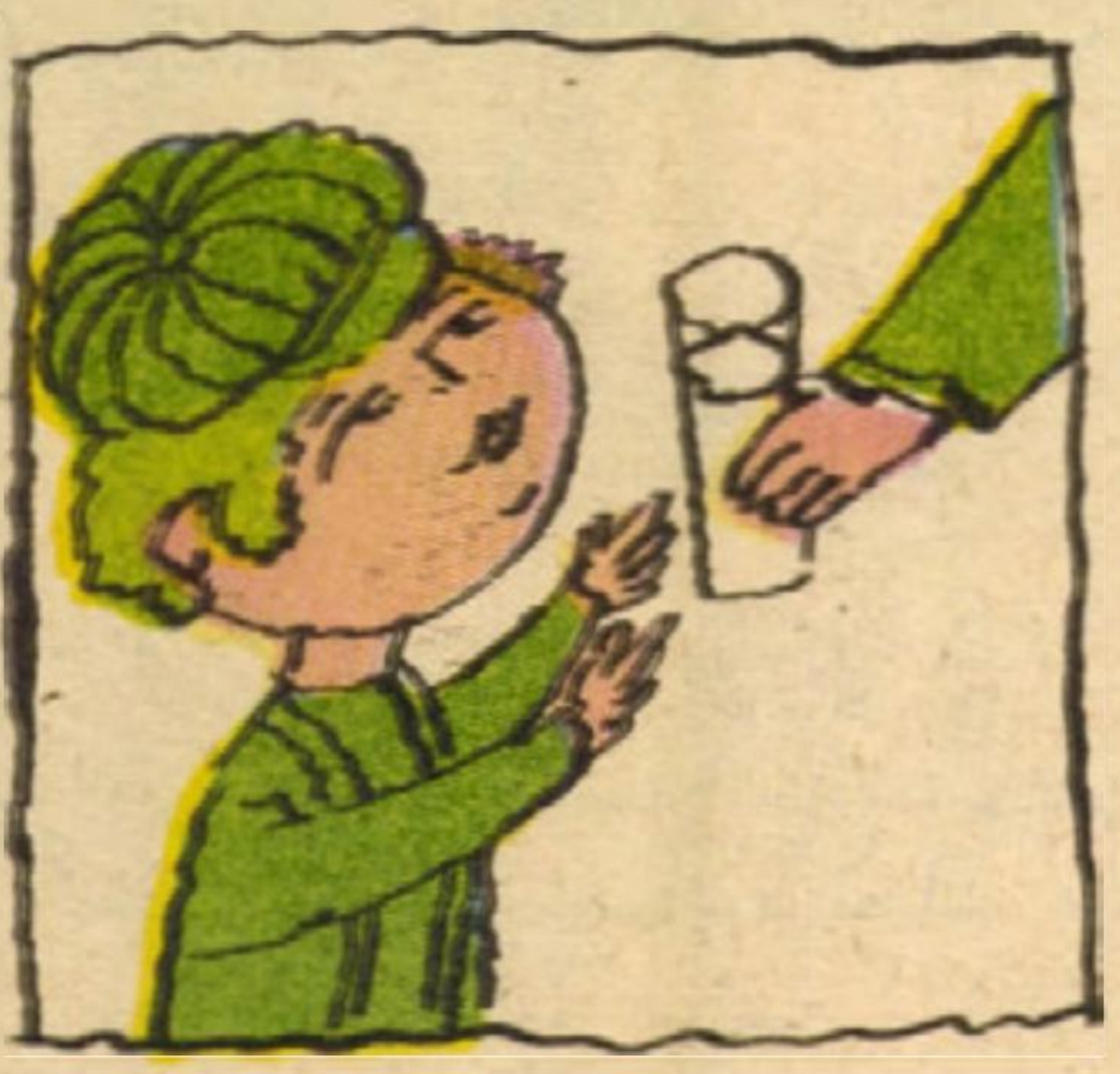

VIGASZTALÁS

Szerencsére az ipari televízióban hétfőn is van adás.

FIATALÍTÁS

X. bátran letagadhatna öt évet. A börtönben eltöltött éveiből.

ISMERKEDÉS

— Figyelmeztetem, uram: utcán nem ismerkedem! Jelen esetben sem tehettem kivételt. De itt, a lakásomon már nyugodtan bemutatkozhat . . .

ALBÉRLET

— Asszonyom, én kivenném ezt a szobát havi 500 forintért, de meg kell mondanom: diszkrét célokra kell. A menyasszonyom ugyanis . . .

— Nő ide nem jöhet fel!

— Hálásan köszönöm. Épp a menyasszonyom elől bujkálok . . .

BÚTORÜZLETBEN

— Egy szép íróasztalt szeretnék a fiamnak, a hozzá való állással együtt.

TALÁLMÁNY

Feltalálhatnának már egy olyan háztartási robotgépet, amely maga teremti elő a kosztpénzt.

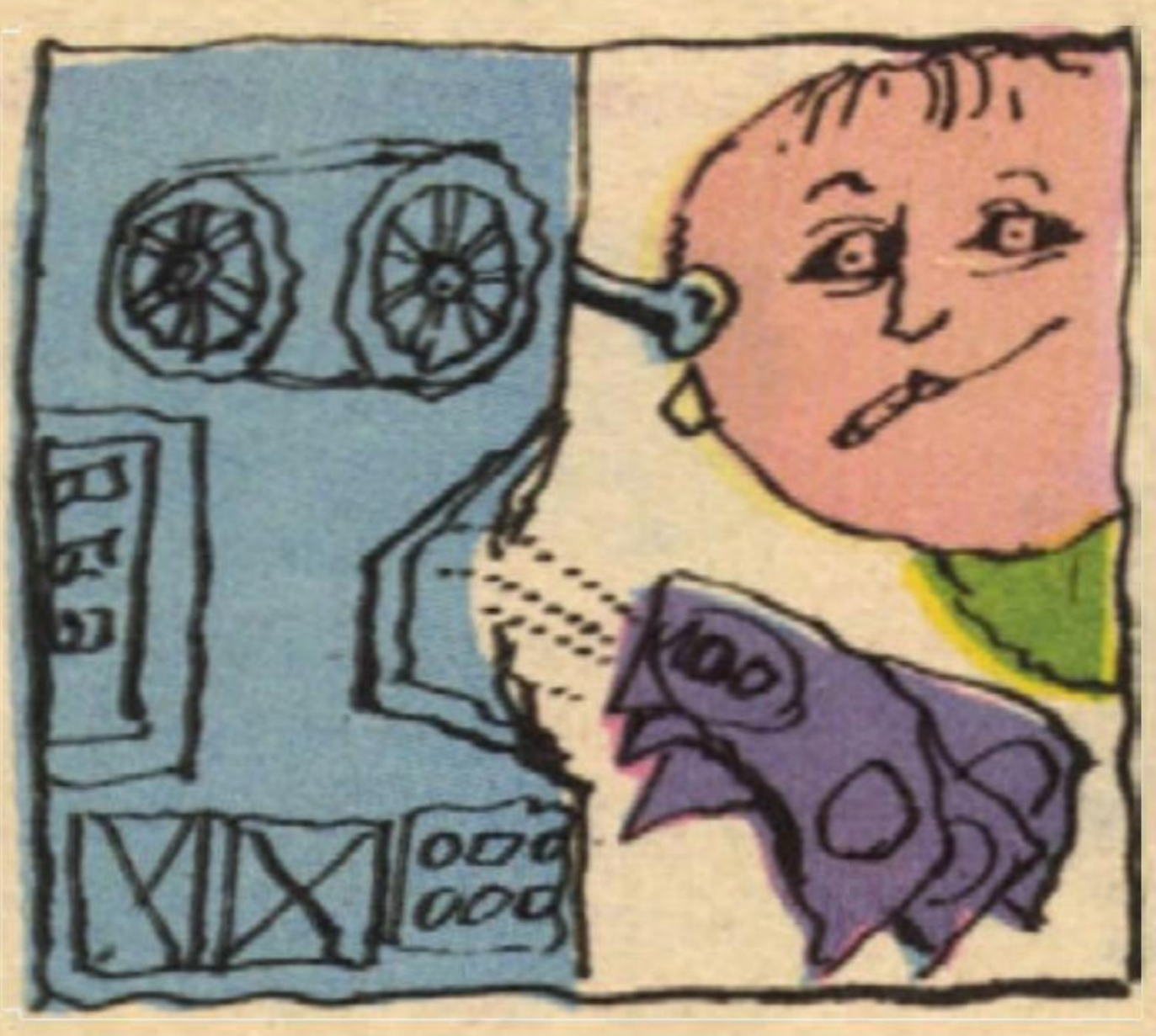

PESSZIMIZMUS

Egy férfi és nő között még lehet önzetlen barátság, de két barátnő között soha.

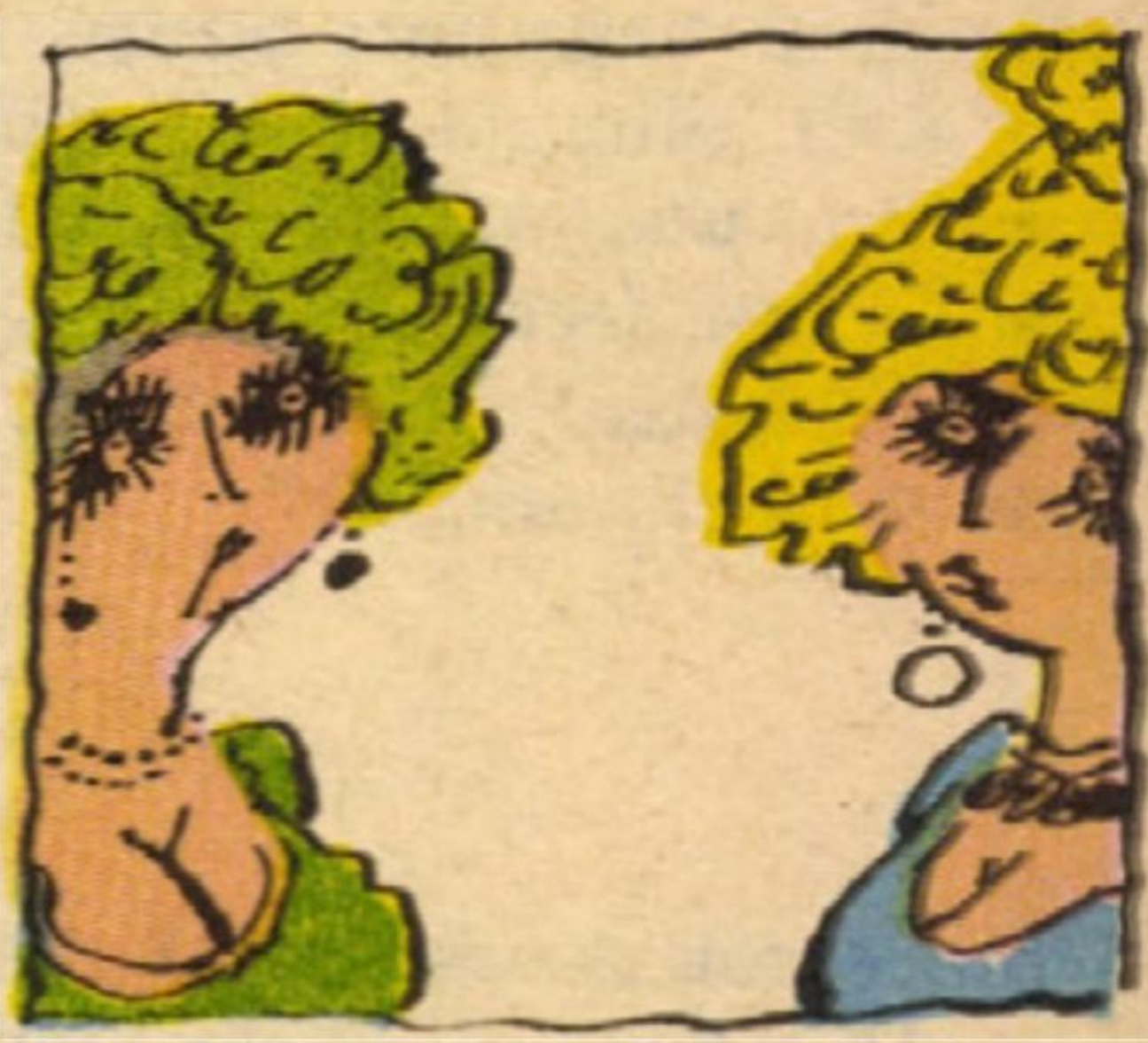

PARAGRAFUS

L. olyan jól ismeri a paragrafusokat, hogy elmehetne védőügyvédnek, ha nem lenne állandóan vádlott.

GONOSZSÁG

— De jó lenne, ha sok pénzem lenne. Abból sem adnék neked egy fillért sem!

VIRÁG

Egy fiatalember áll az Emke aluljáróban. Kezében piros rózsacsokor. Idegesen nézegeti az óráját, de a lány csak nem akar megérkezni. A fiatalember dühösen legyint, aztán mellém lép:

— Szép virágot tessék! Húsz forint a csokor!

G. Sz.

NYÁRI SOUVENIR

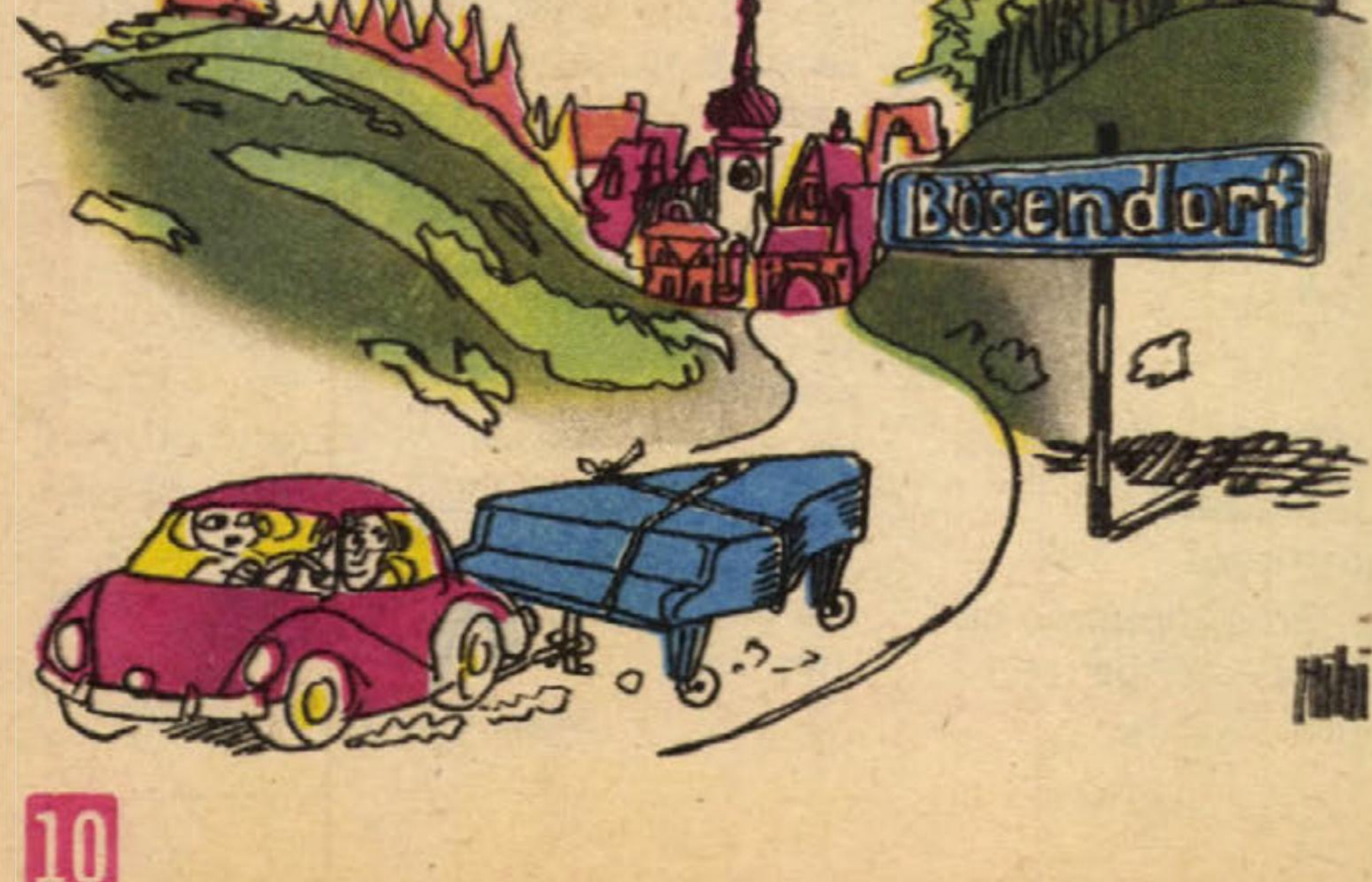

KÜLFÖLDI VADÁSZ

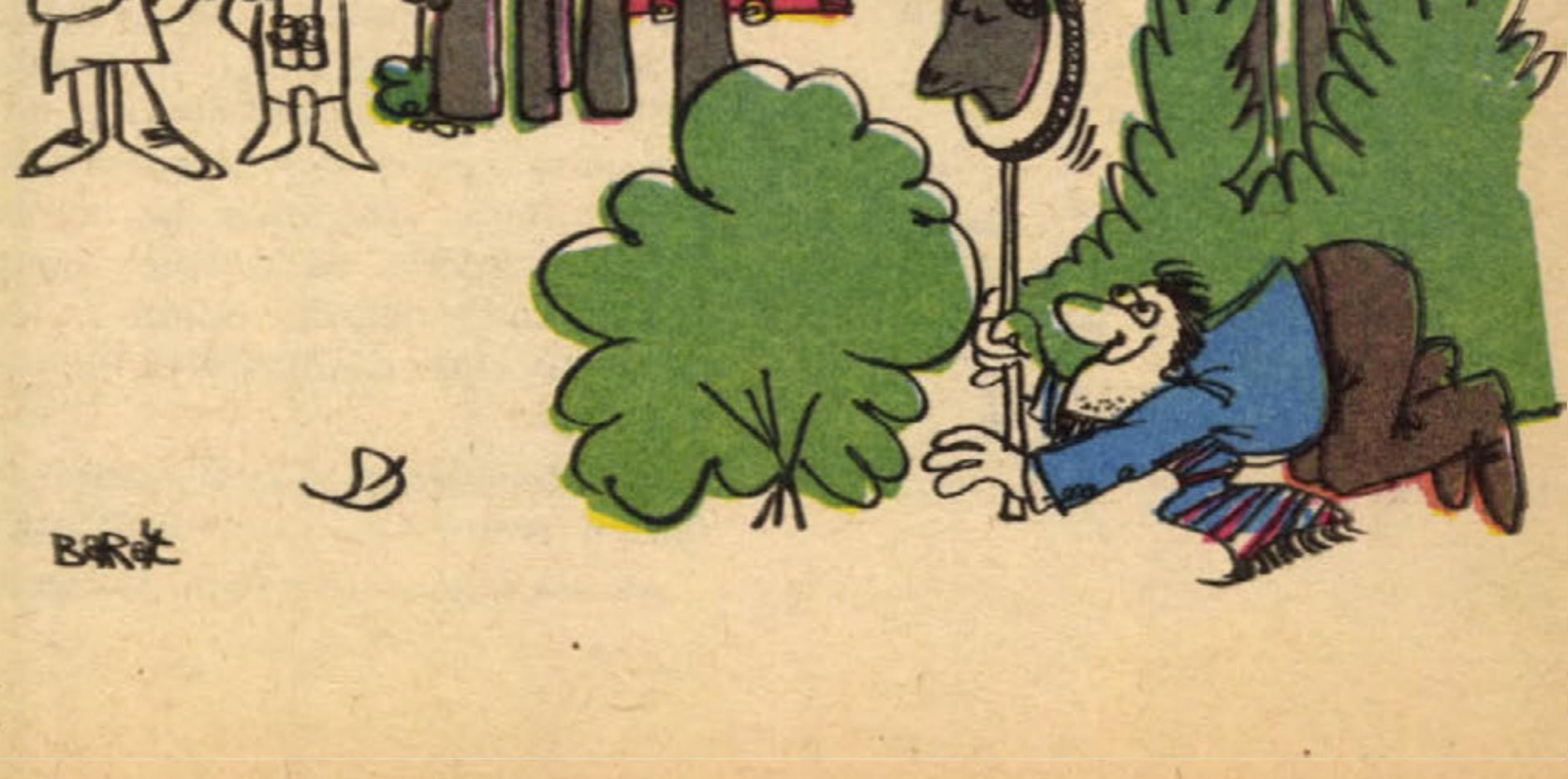

mézeshetek

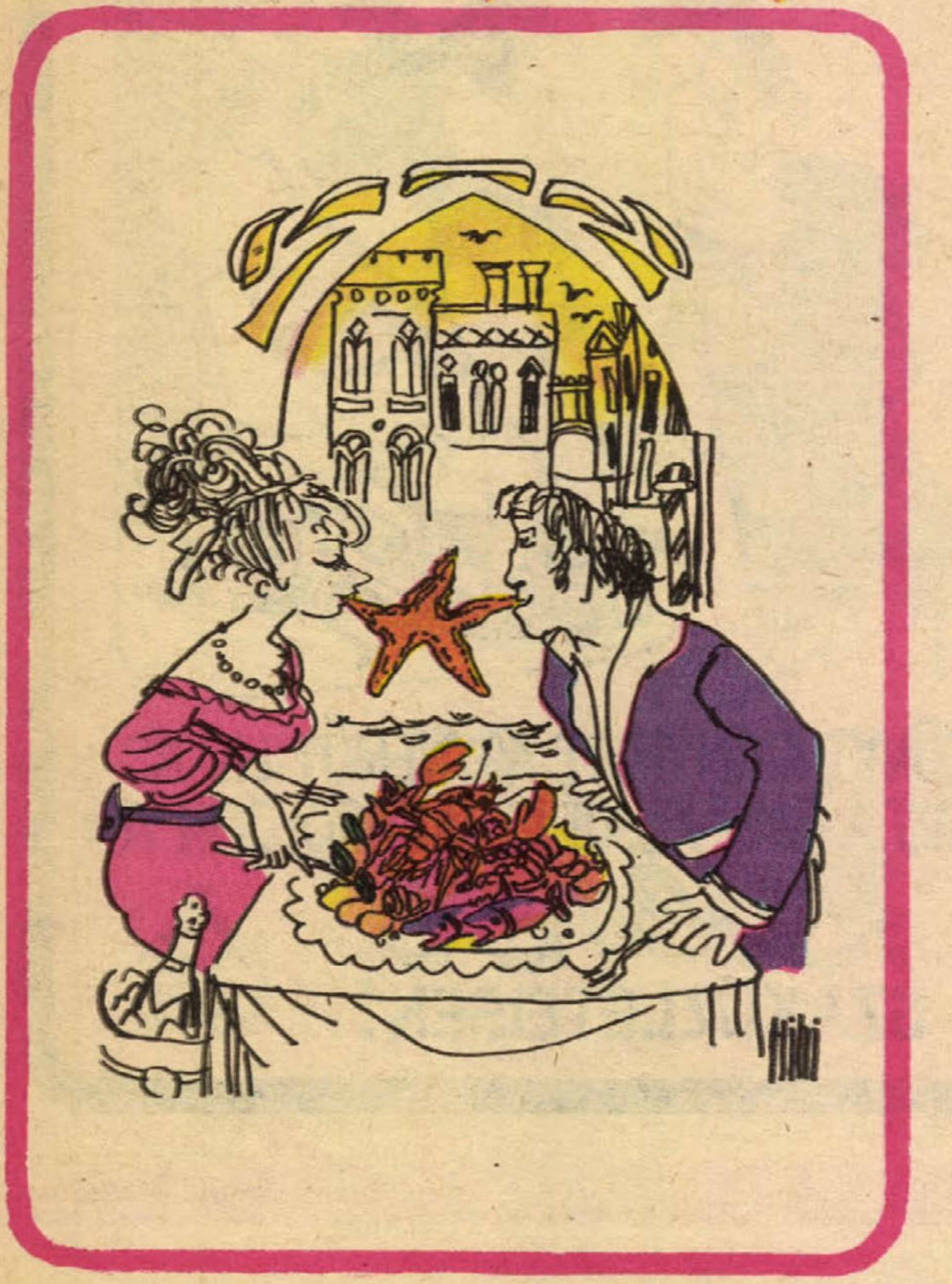

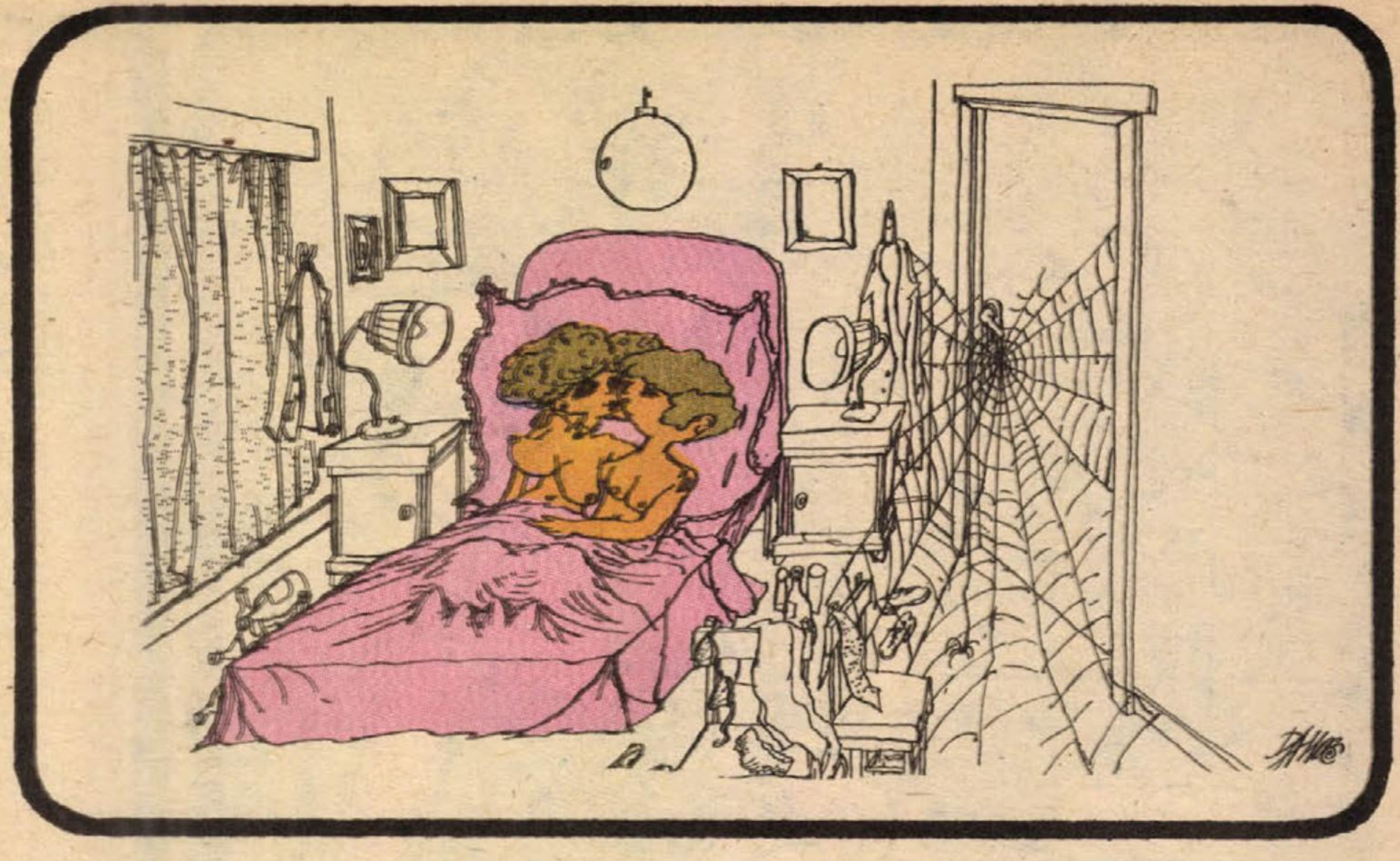

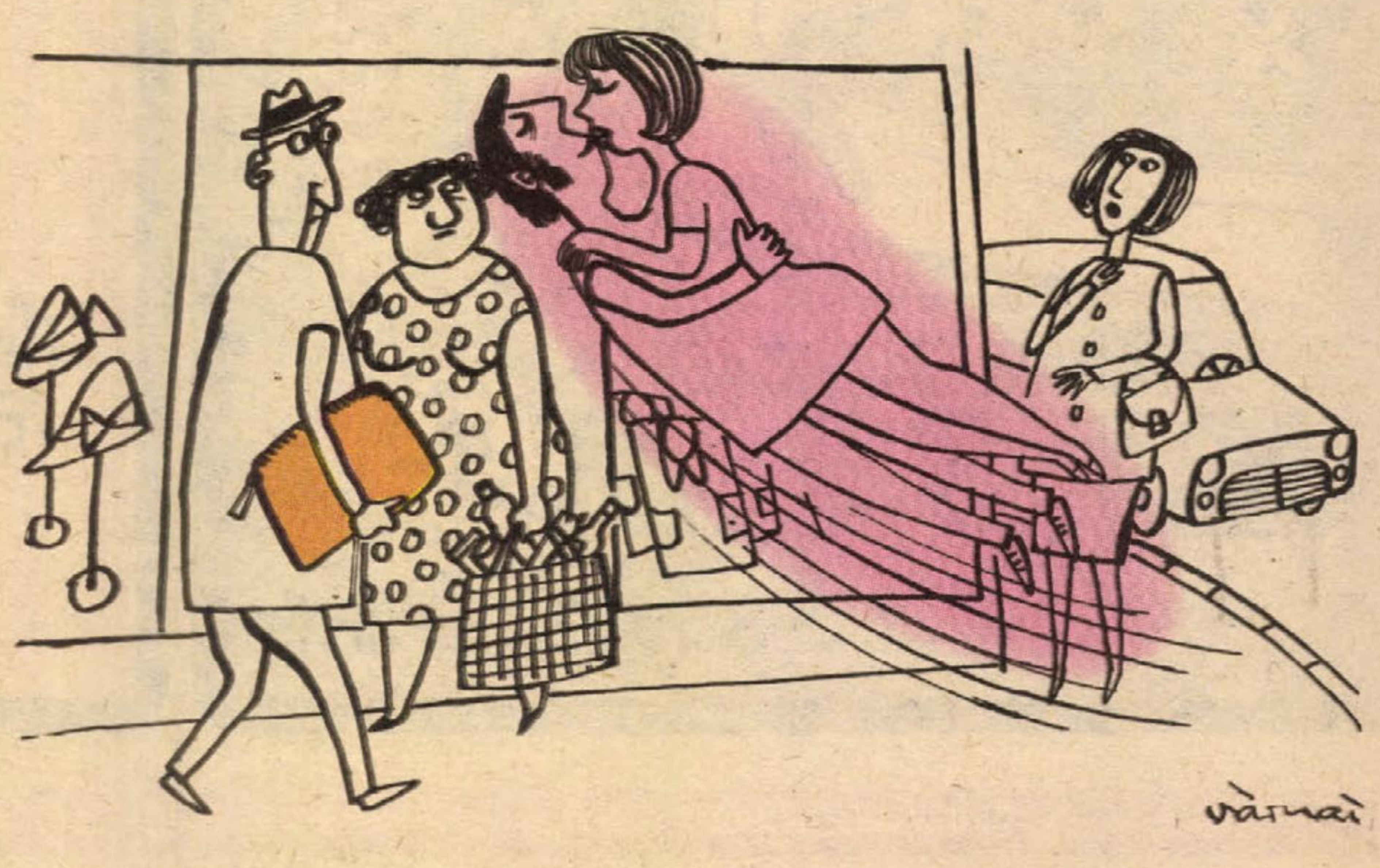

HEGEDÜS, DALLOS, VÁRNAI,
BRENNER, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI

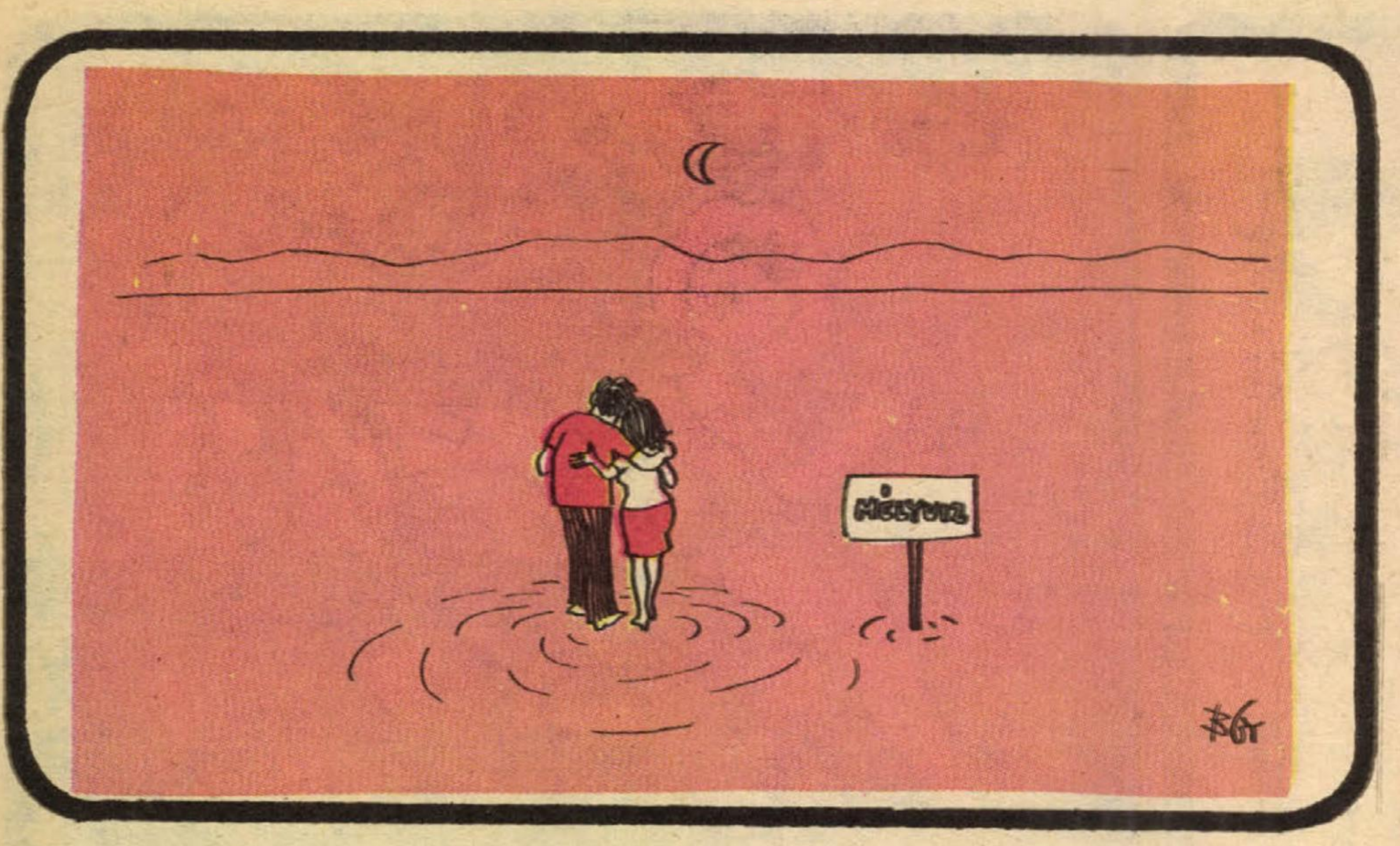

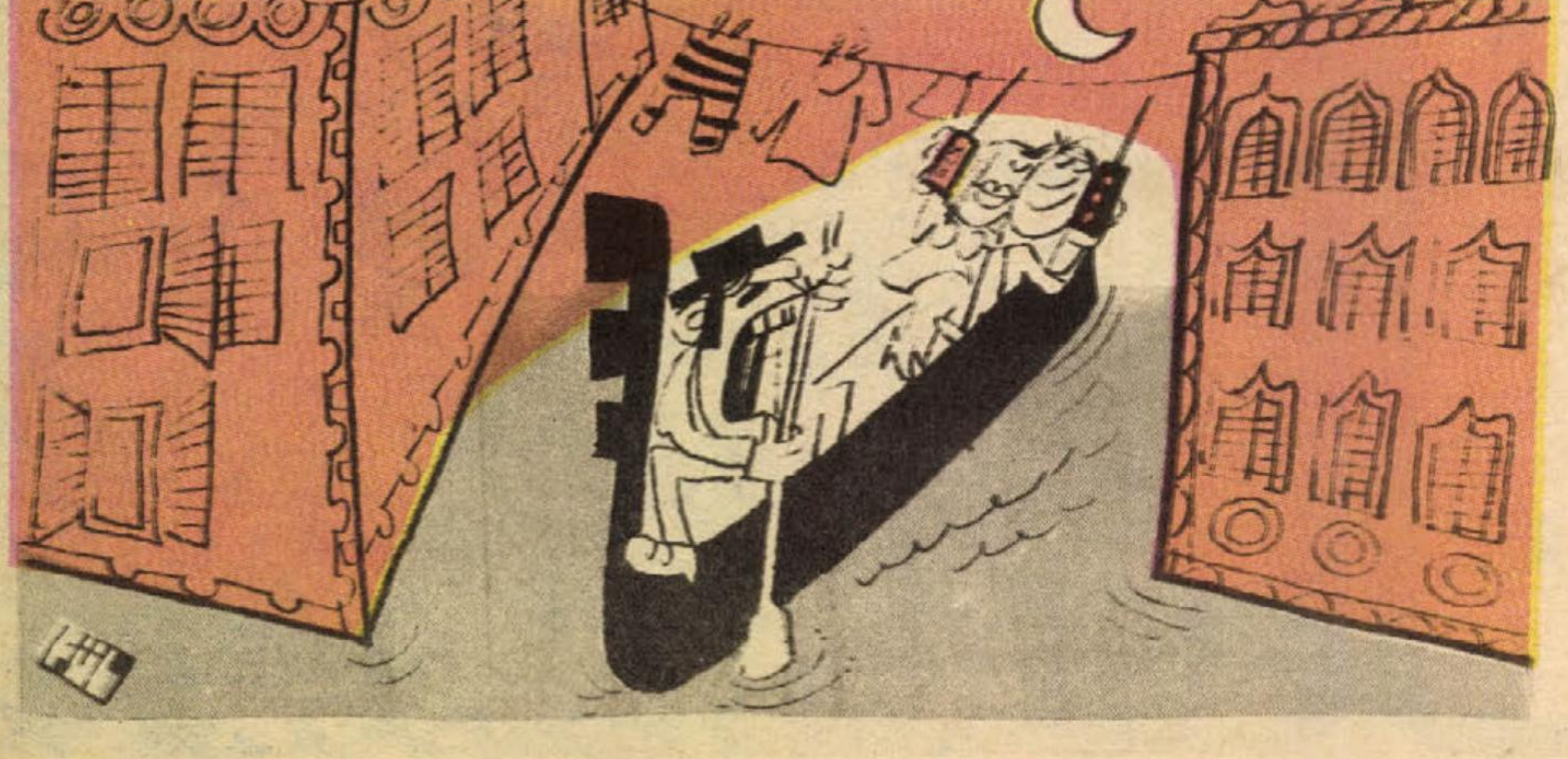

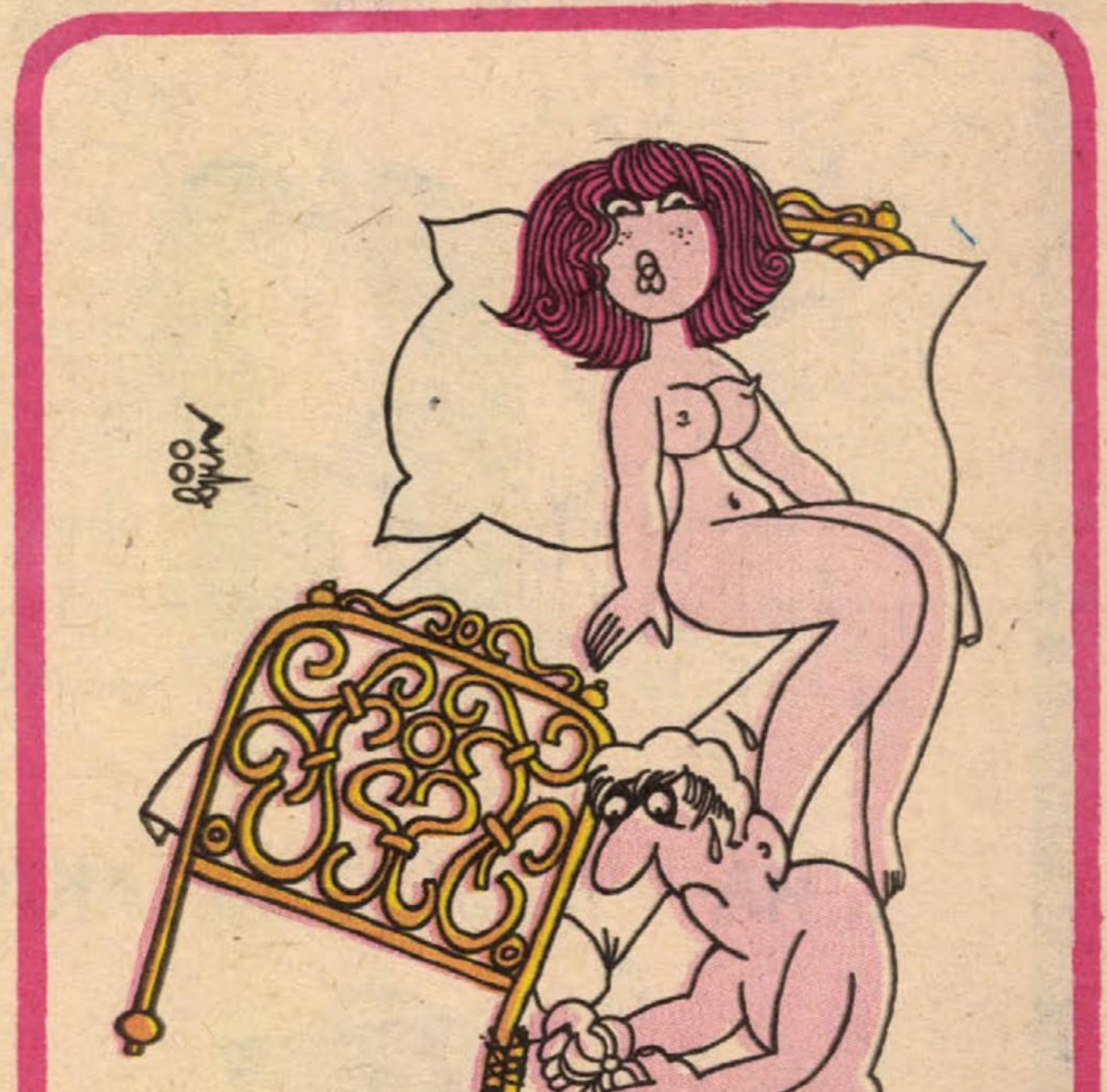

NEM HAGYJA CSERBEN A LÁBA...

...HA VÁSÁRLÁTOGATÁS ELŐTT KÉNYELMES, KÖNNYŰ CIPŐT VÁSÁROL A FŐVÁROSI CIPŐBOLT SZAKÜZLETEIBEN!

SZERETNÉ AZ OTTHONÁBAN LÁTNI?

FÜGGÖNYT, SZŐNYEGET, ÁGYNEMŰT, LAKÁSTEXTILT A BNV ALATT IS VÁSÁROLJON A Röltex SZAKÜZLETEIBEN!

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ●

NE INDULJON ÚTNAK FEJETLENÜL...

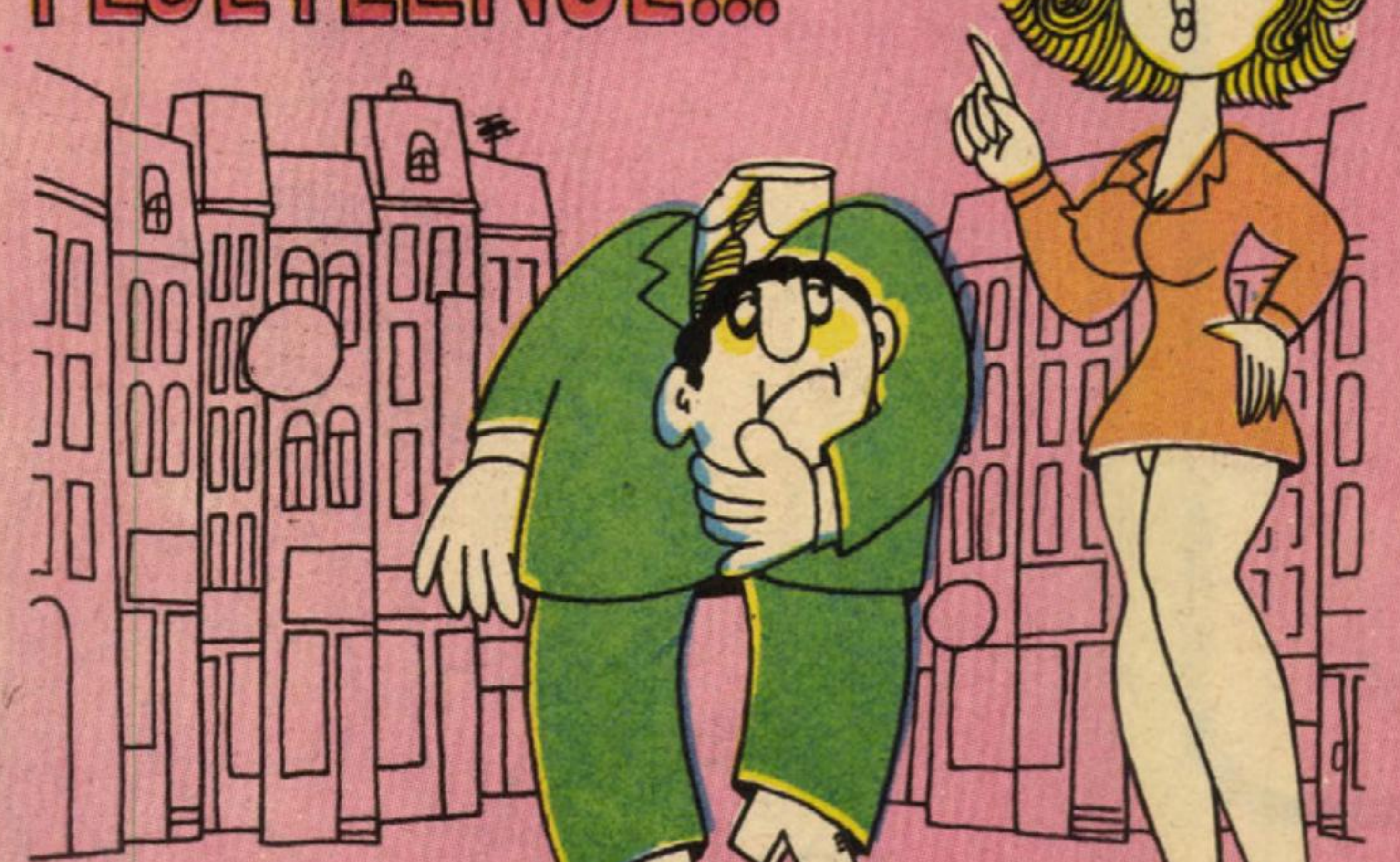

...HA VÁSÁROLNI AKAR!
A Szivárvány ÁRUHÁZ
VEVŐSZOLGÁLATA
TANÁCSOT AD, MIT, HOL TALÁL
TELEFON: 66-44-66

NEM ELÉG A VOLÁNT FOGNI...

EGY AUTÓVAL TÖRŐDNI IS KELL!
ISOLATOR GYÚJTÓGYERTYÁK, BIZTONSÁGI ÖVEK, LÖKÉSGÁTLÓK, ÜLÉSHUZATOK, JAVÍTÓLAKKOK NAGY VÁLASZTÉKBAN KAPHATÓK
A FŐVÁROSI HÁZTARTÁSI ÉS ILLATSZERBOLT VÁLLALAT AUTÓÁPOLÁSI SZAKÜZLETEIBEN:
V., BÁRCZY ISTVÁN U. 3-5.
V., RÉGIPOSTA U. 2.
VI., NÉPKÖZTÁRSASÁG ÚTJA 15.
VI., NAGYMEZŐ U. 23.
VIII., JÓZSEF KRT. 41.
XI., BARTÓK BÉLA ÚT 35.

Az ember tragédiája LXXIII.

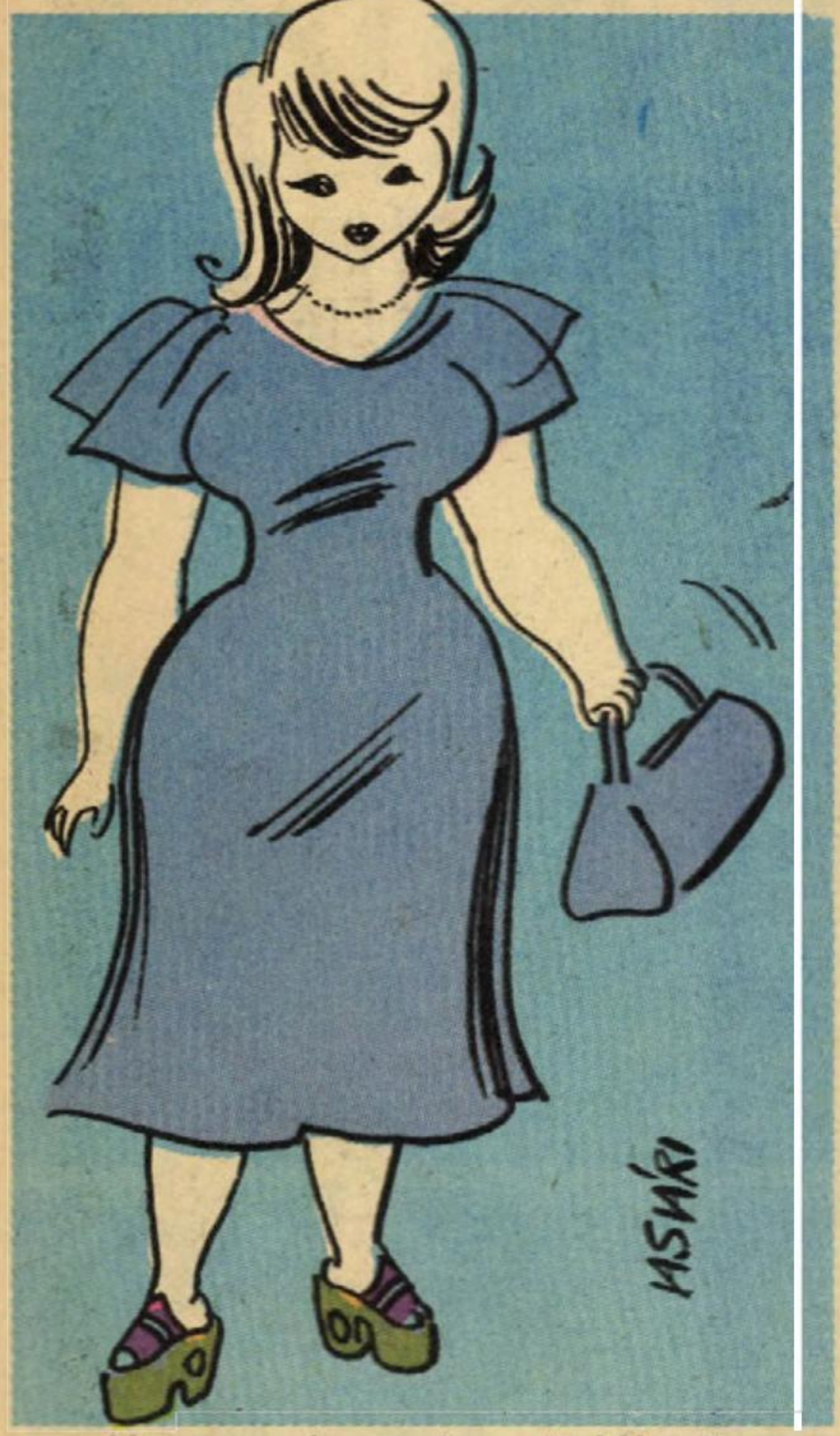

„Nemes, de terhes önlábunkon állni."

(Madách)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

TANÁCS

Egy dúsgazdag agglegény azt mondja a barátjának:

— Én most hatvanéves vagyok, de szép és fiatal nőt szeretnék feleségül venni. Mit gondolsz, nagyobb lesz az esélyem, ha azt állítom, hogy ötvenéves vagyok?

— Szerintem több esélyed lenne, ha hetvenöt évesnek adnád ki magad . . .

TÜCSÖK és BOGÁR

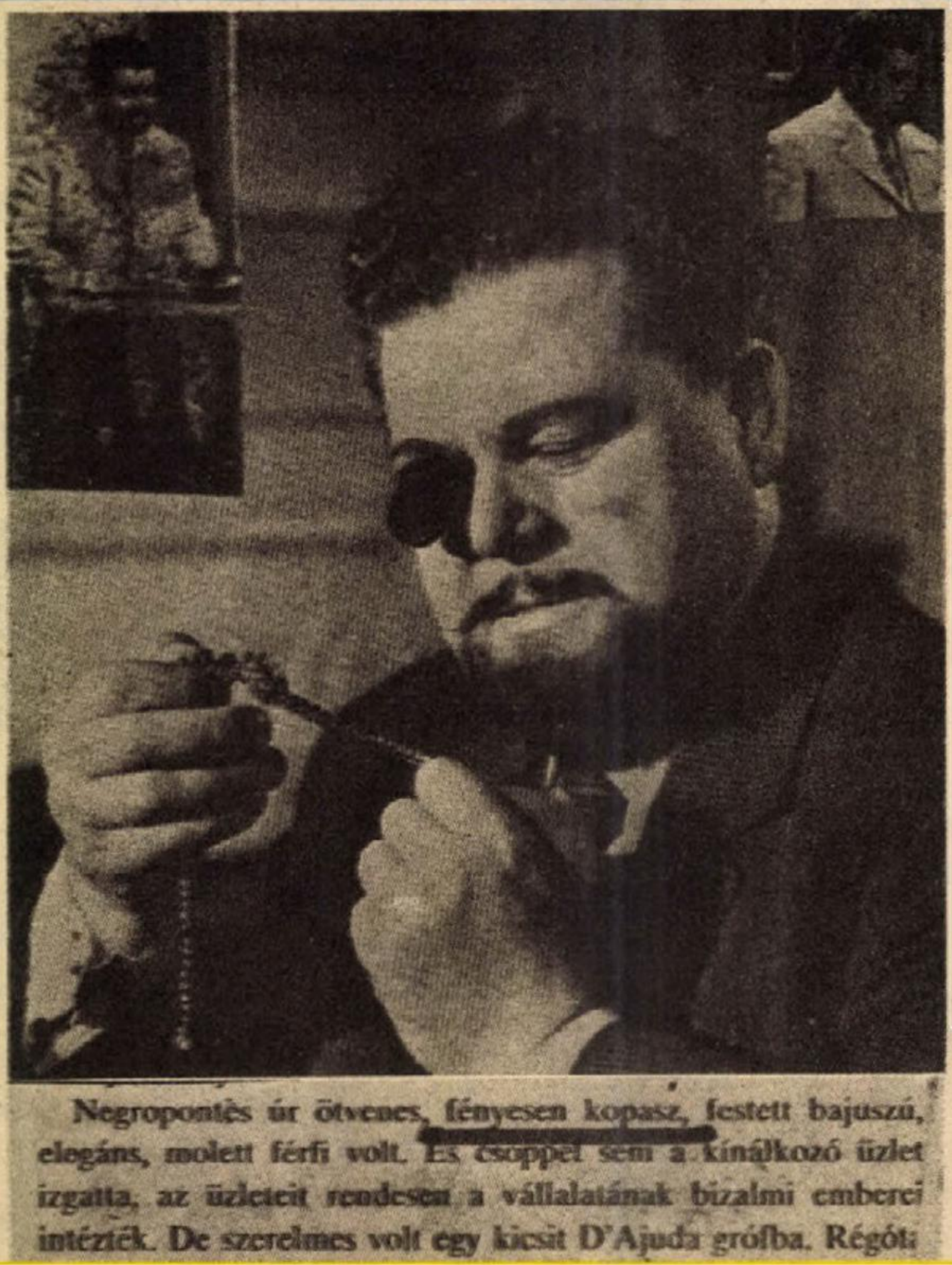

Negropontès úr ötvenes, fényesen kopasz, festett bajuszú, elegáns, molett férfi volt. És csöppet sem a kínálkozó üzlet izgatta, az üzleteit rendesen a vállalatának bizalmi emberei intézték. De szerelmes volt egy kicsit D'Ajuda grófba. Régóta

Kopasz? Ez? Fényes!

(A Rakéta c. regényújságban fedezte fel Máj Péter, nagytoldipusztai olvasónk)

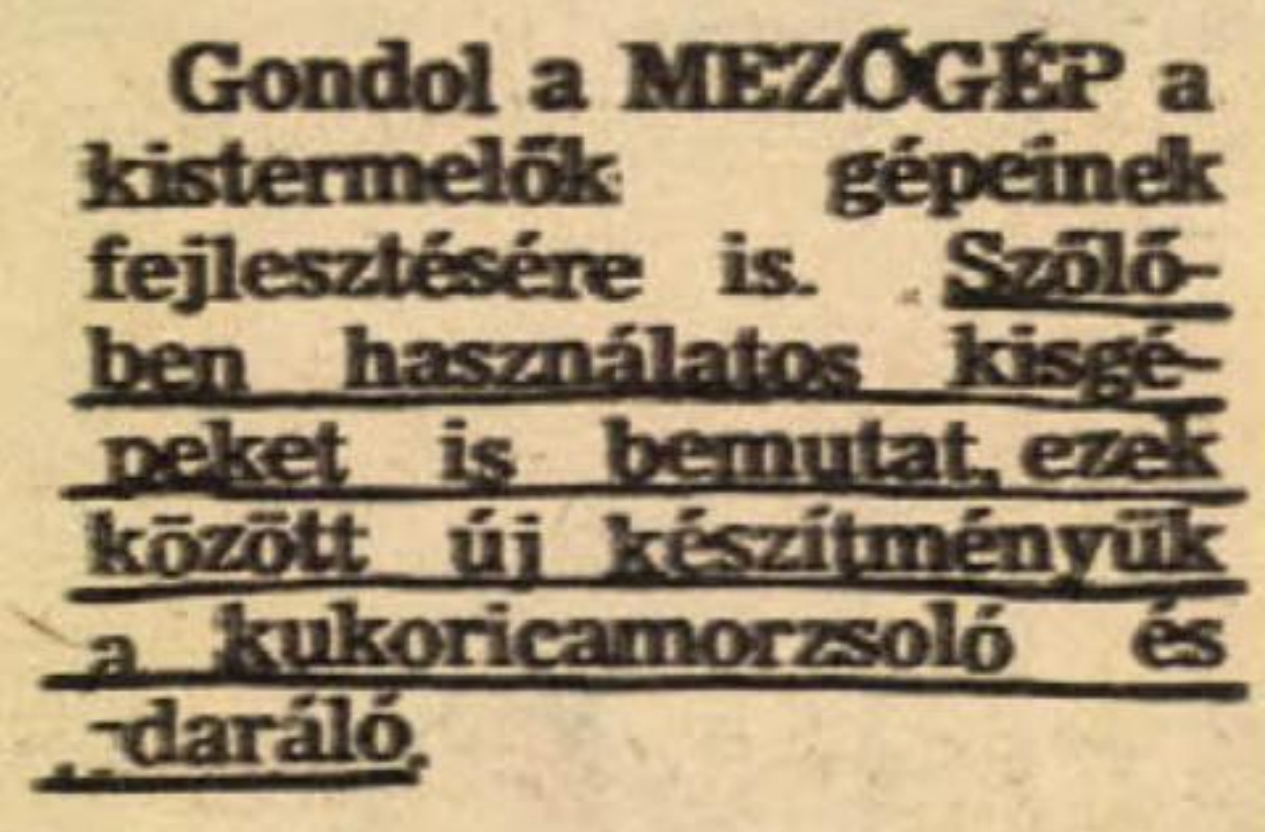

Gondol a MEZŐGÉP a kistermelők gépeinek fejlesztésére is. Szőlőben használatos kisgépeket is bemutat, ezek között új készítményük a kukoricamorzsoló és daráló.

Logikus! Volt idő, amikor a bort is kukoricából csinálták!

(A Veszprémi Napló c. lapban fedezte fel ifj. Bella József, balatonfüredi olvasónk)

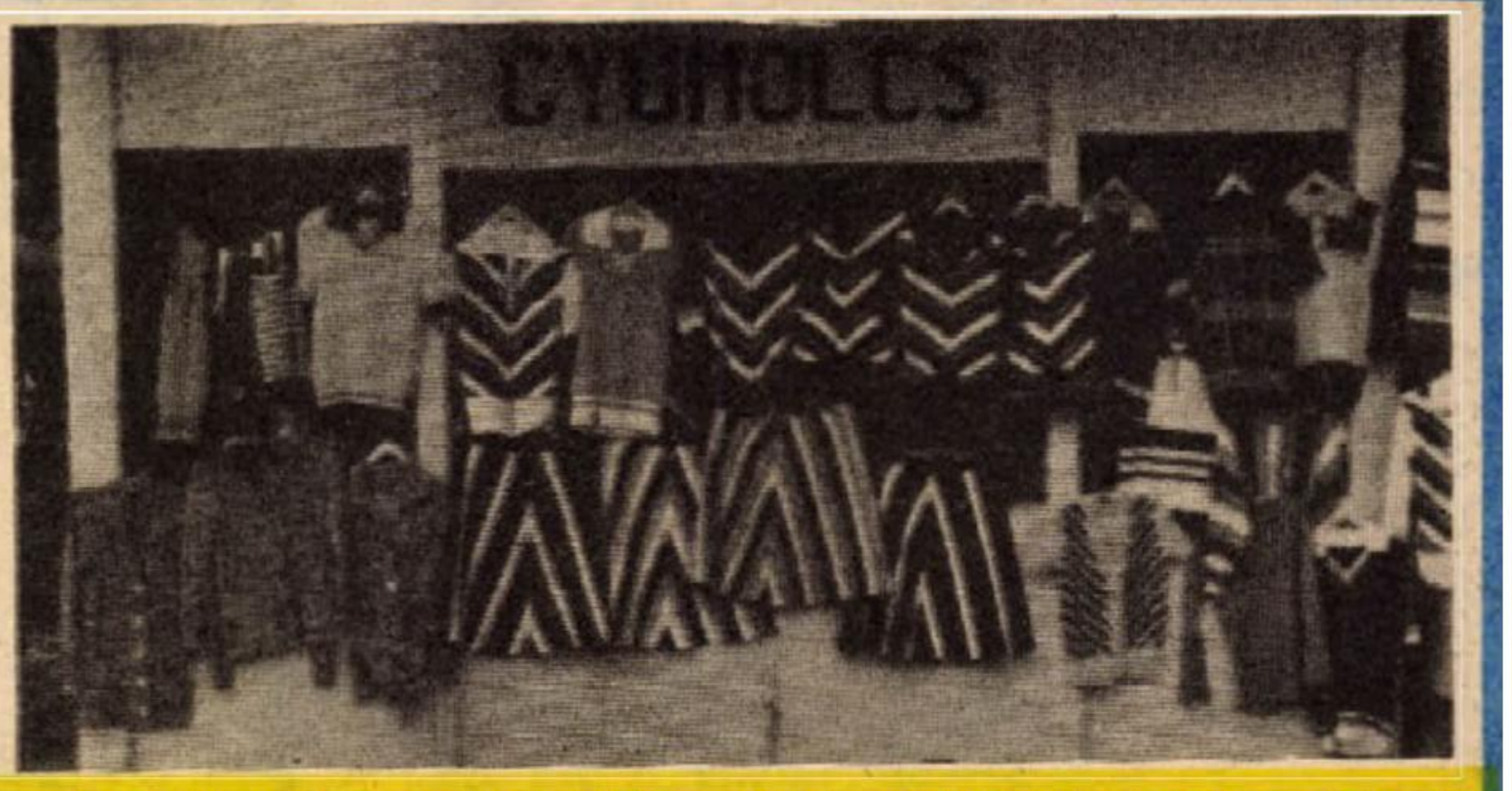

A gyümölcs az gyümölcs, de a kötöttáru még gyümölcsözőbb!

(Badacsonyban fotózta Szedő József, tatárszentgyörgyi olvasónk)

Továbbra is szivesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

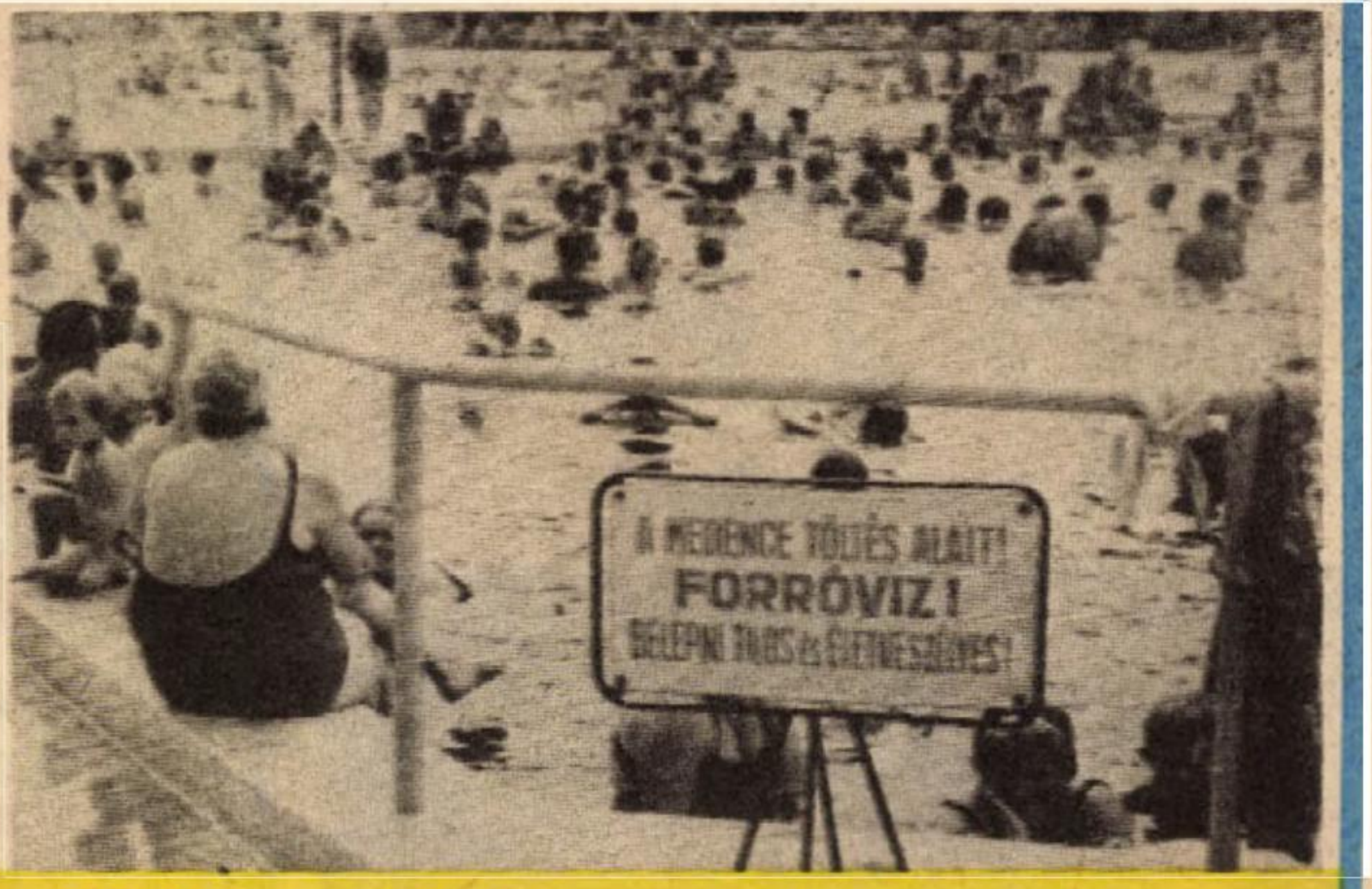

Vállalják a veszélyt!

(A hajdúszoboszlói strandon fényképezte Lévai Csaba, szombathelyi olvasónk)

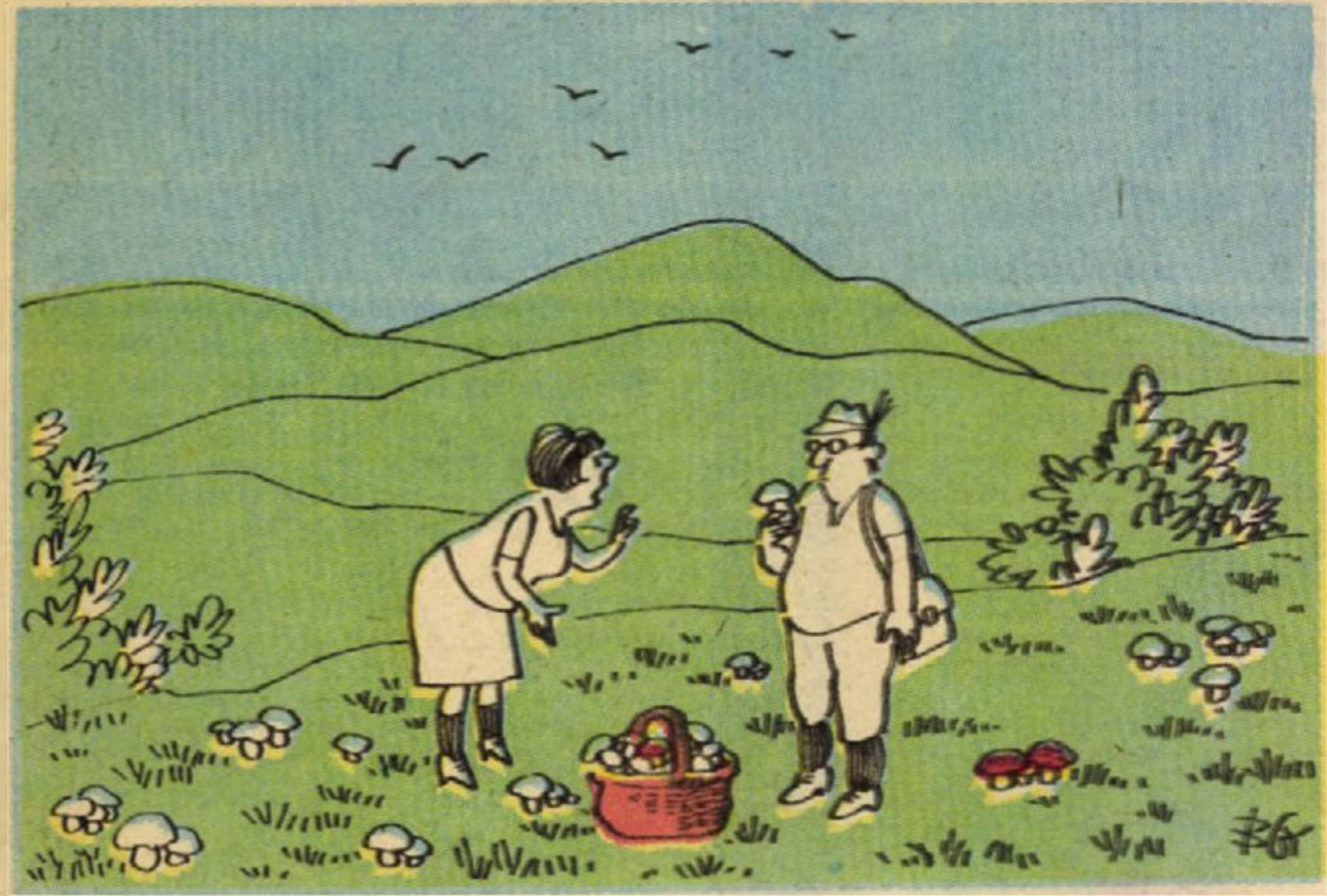

– Ha ennyire nem vagy biztos a dolgodban, ajándékozzuk a szomszédnak.

BÜSZKESÉG

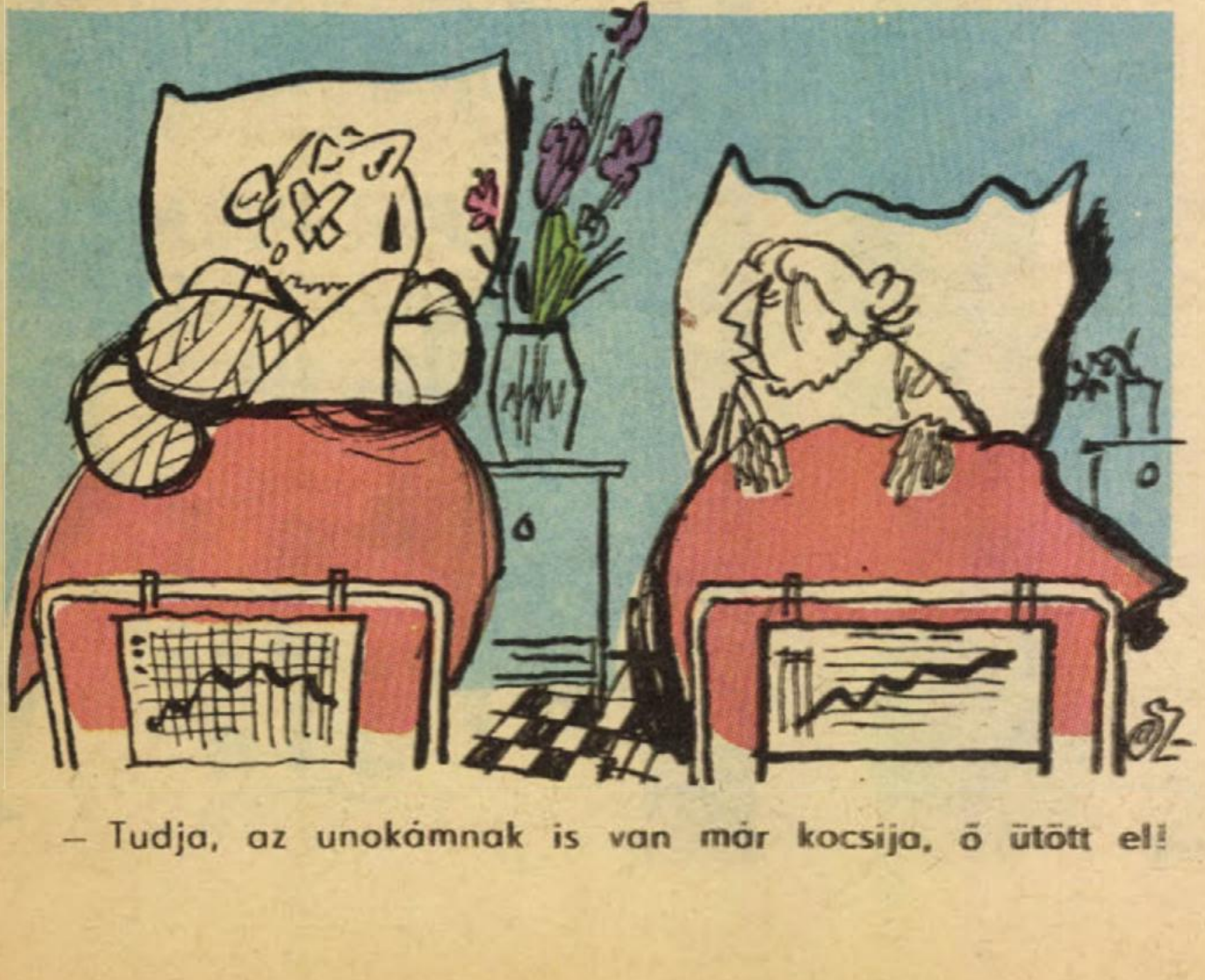

– Tudja, az unokámnak is van már kocsija, ő ütött el!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

LEHET VÁLASZTANI

— Kétezer frankot kér a műtétért?! — kérdi a vizsgálat után a páciens a doktortól. — Nem lesz nagyon drága?

Az orvos megvonja a vállát.

— Kérem, idehívhatom Dupont kollégát, ő nem fizettet önnel egy frankot sem.

— Ingyen operál?

— No nem, csak neki általában a hátramaradottak fizetik ki a honoráriumát.

FÉLREÉRTÉS

Benyit a skót a könyvtárszobájába, és kit lát ott? Egy ördögöt!

— Hogyan került maga ide?

— A kéménykürtőn keresztül! — feleli az ördög.

A skót fölveszi a telefont.

— Jaj! — könyörög a látogató —, ne hívja a lelkipásztort!

— Nem őt hívom — nyugtatja meg a házigazda. — A kéményseprőnek telefonálok. Hogy ezen a héten ne jöjjön.

AGGODALOM

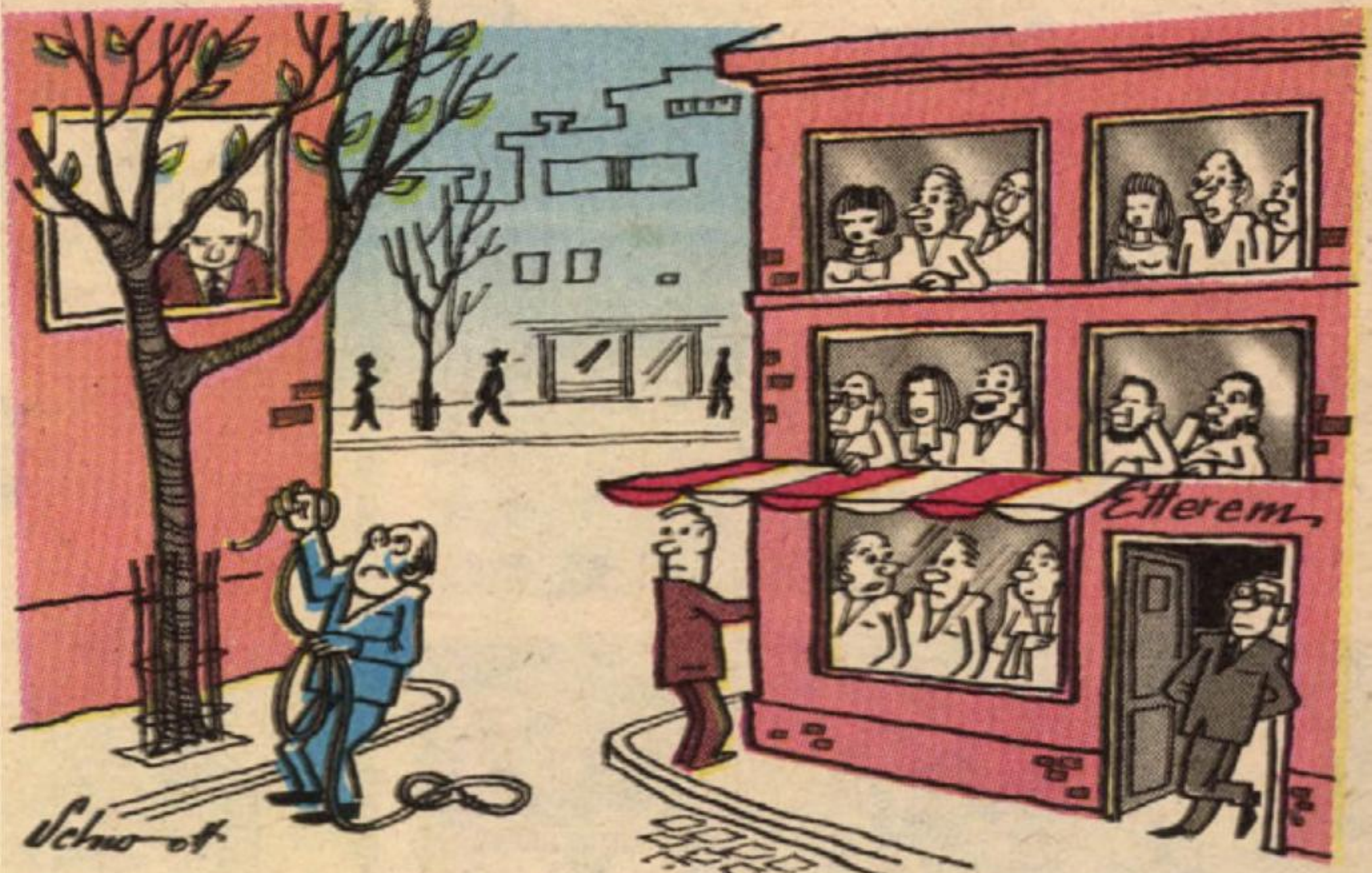

– Figyeljük meg, mit akar azzal a gyönge fával csinálni . . .

NEHÉZ KIVITELEZŐT TALÁLNI

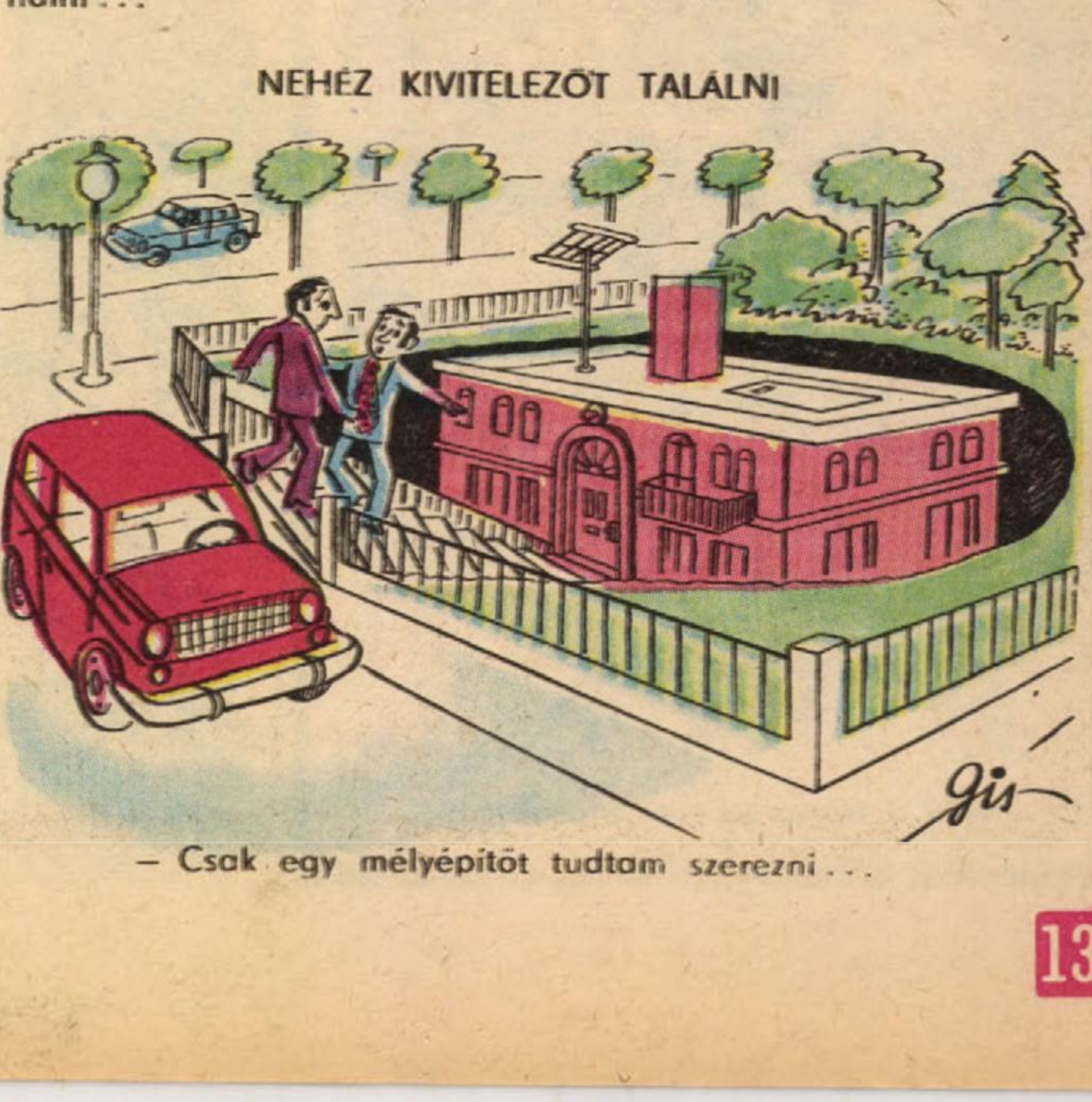

– Csak egy mélyépítőt tudtam szerezni . . .

DALLOS JENŐ:

KI A SZABADBA...

PECÁZÓK

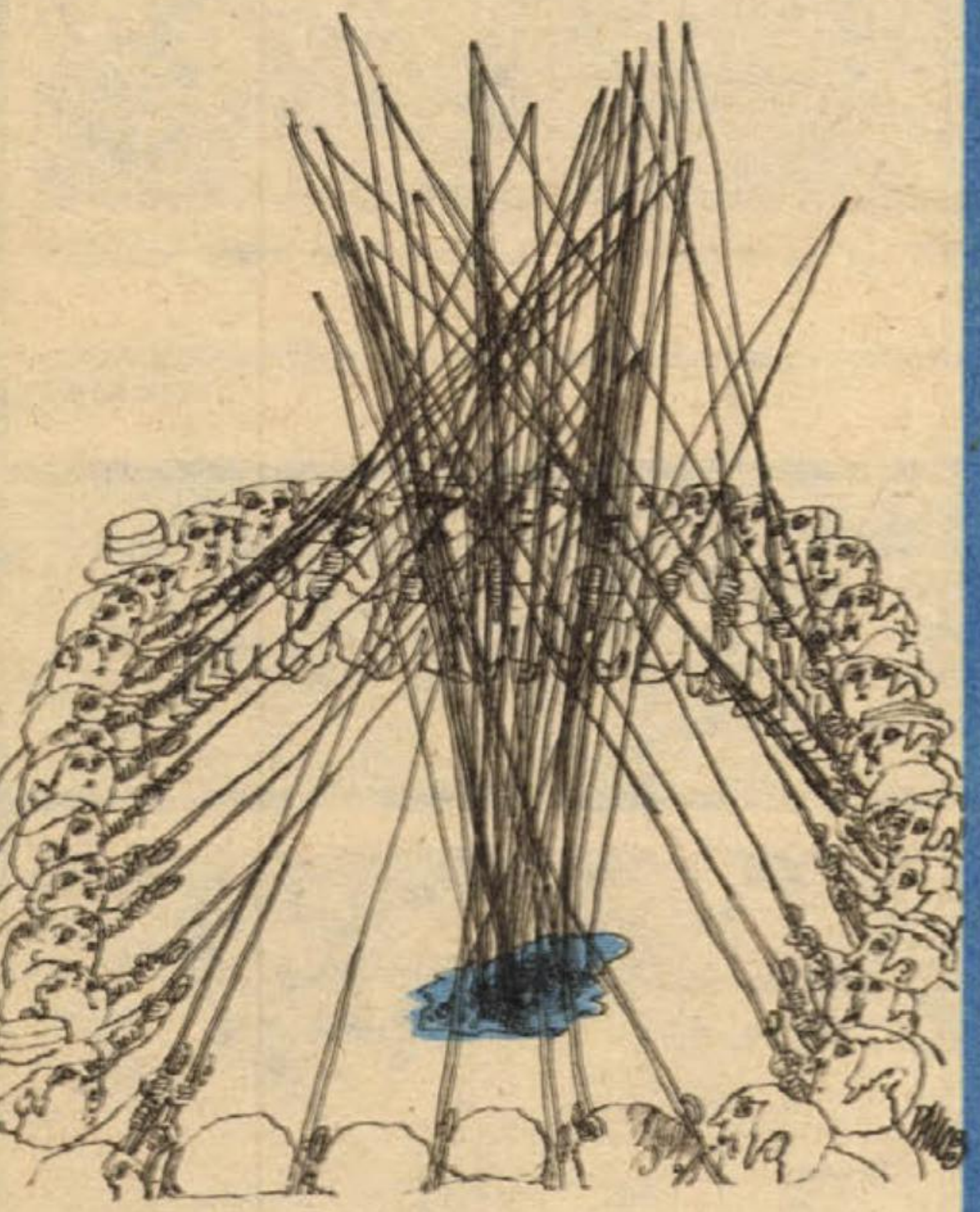

HAJTÓVADÁSZAT

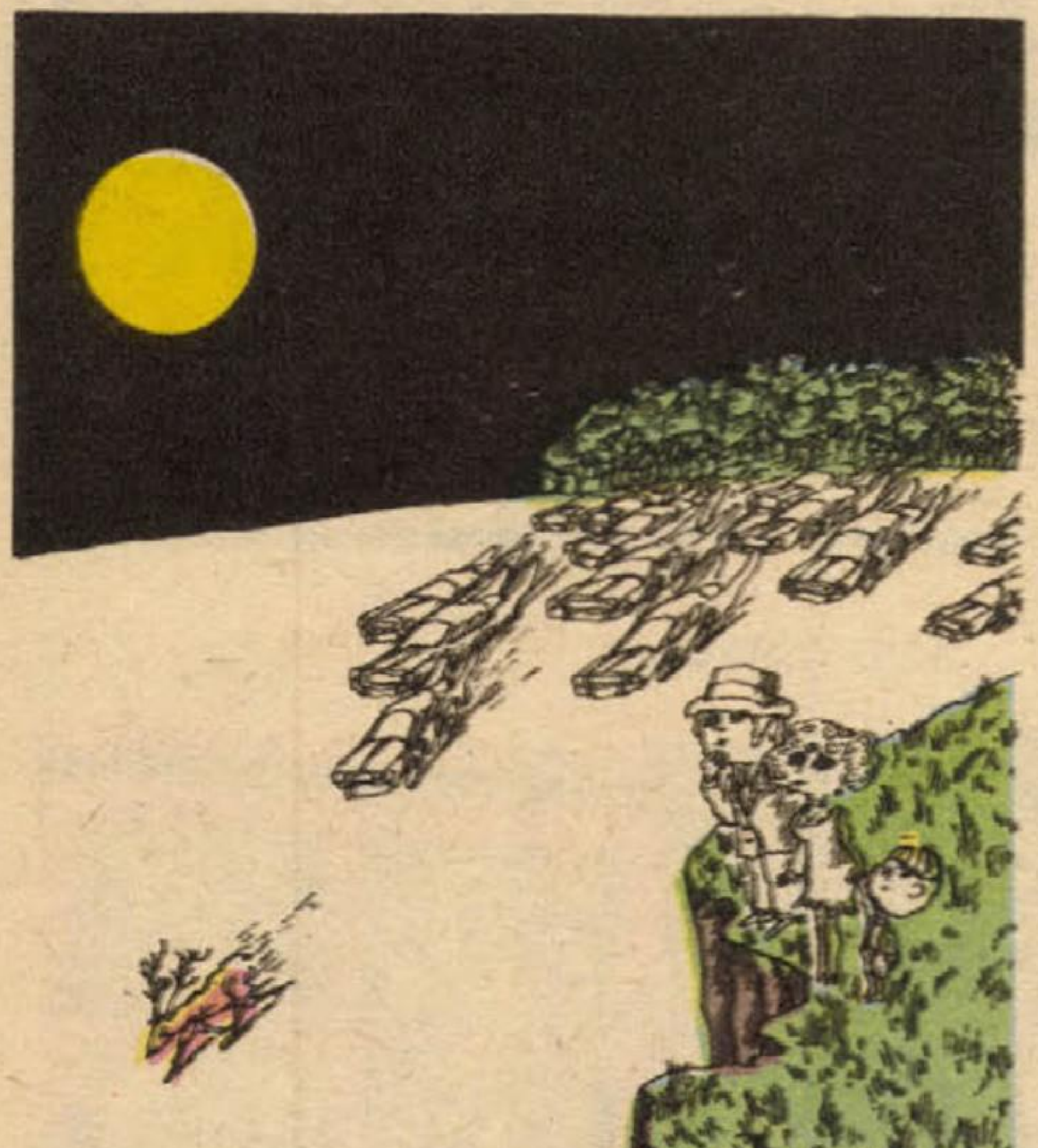

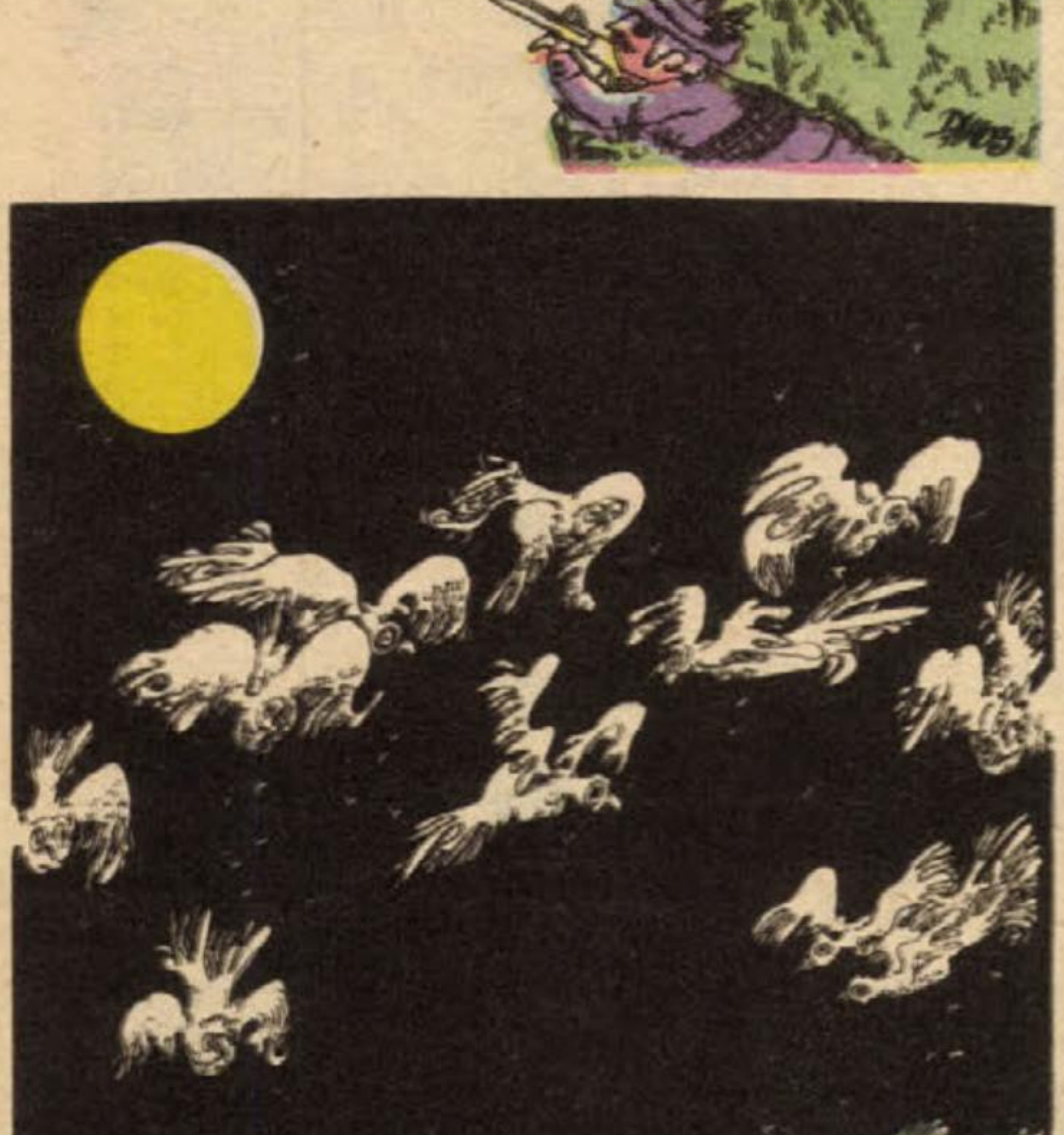

– Már a madarak sem a régiek ...

IMPORT HUMOR

AJTÓK

(RAJZOK A BERLINI EULENSPIEGELBŐL)

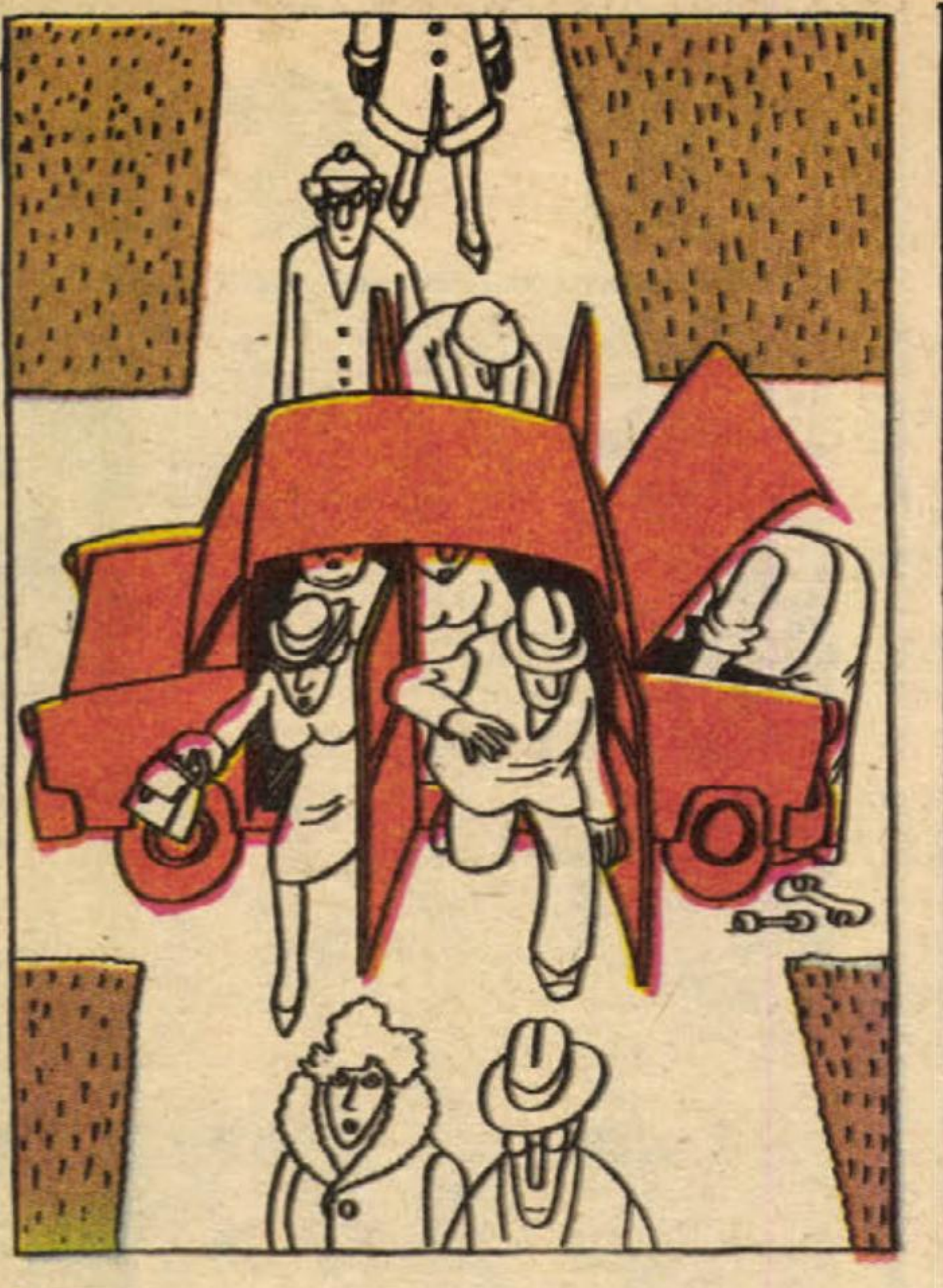

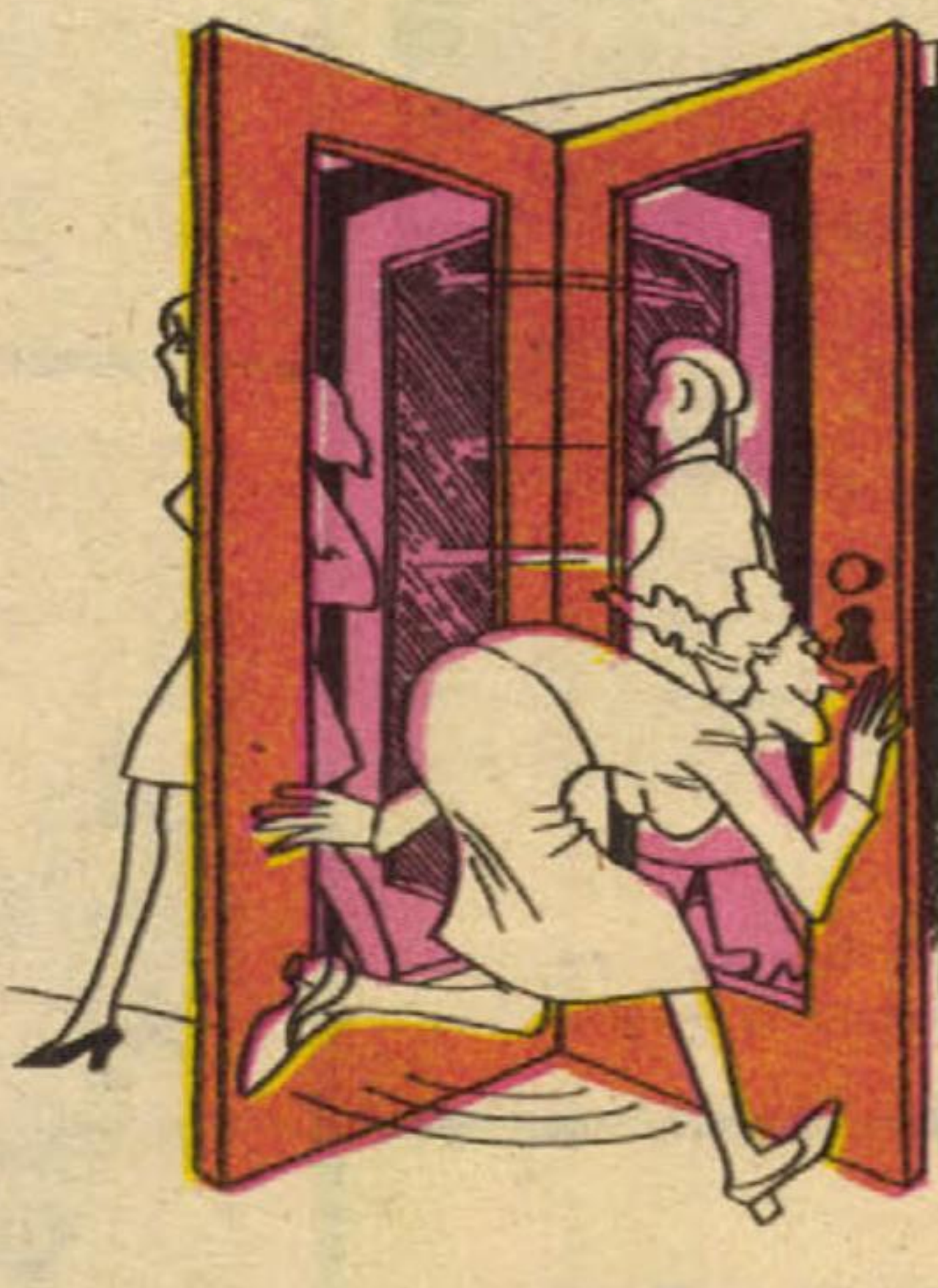

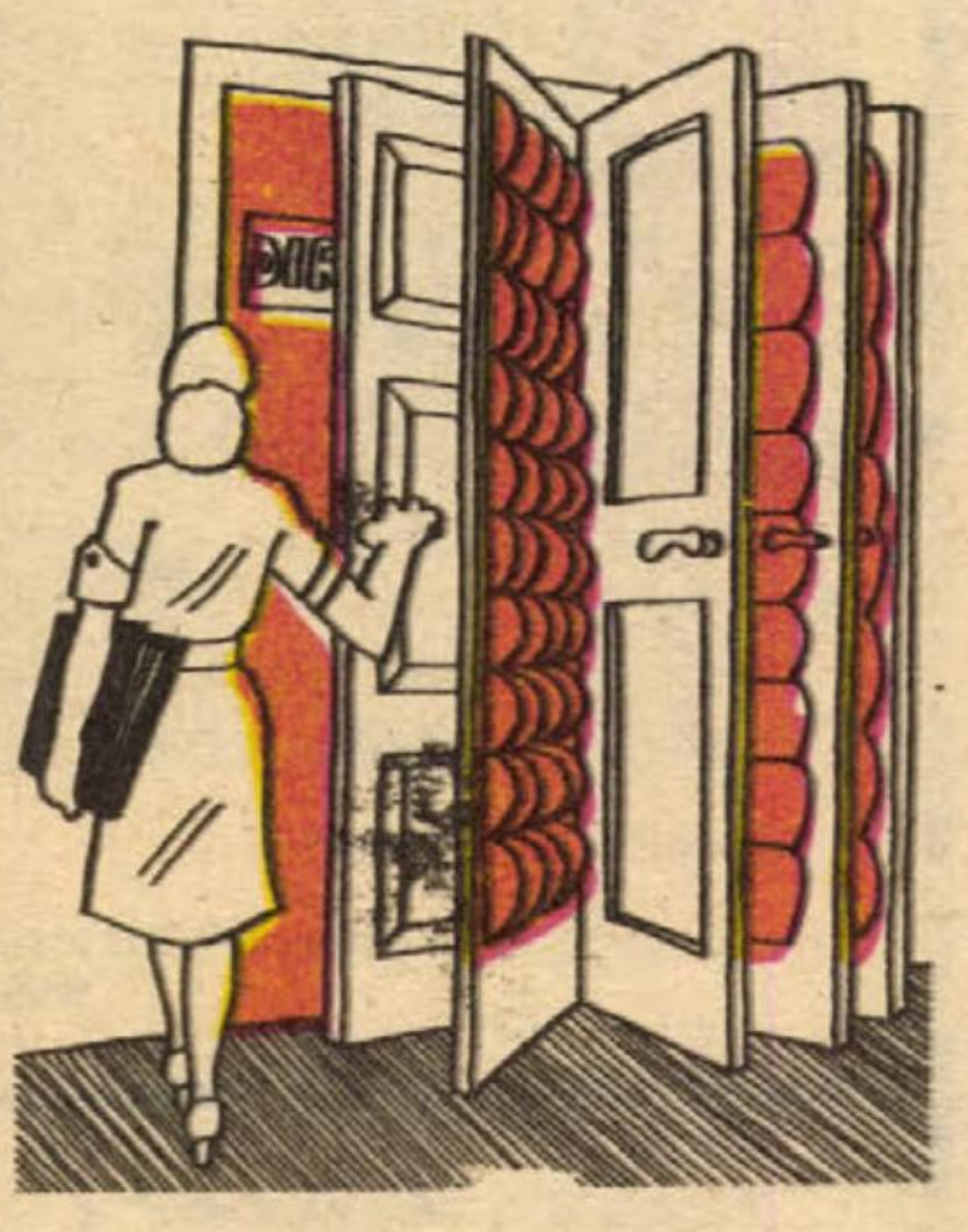

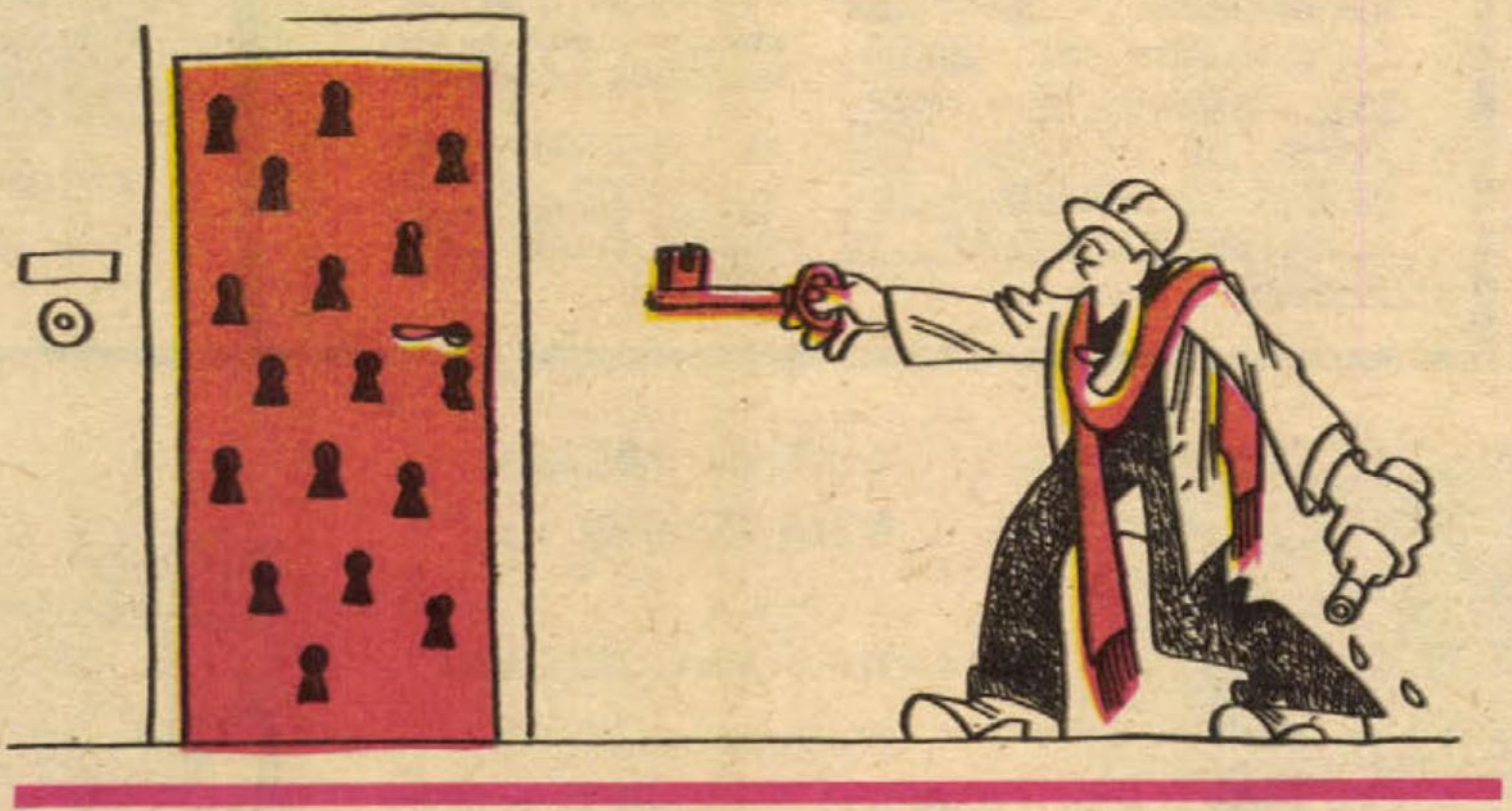

FALUSI RÍMEK

ÖNTÖZÉS

Szomszéd téeszből vendégek
Jöttek három fogattal,
Megöntözték a torkukat
Másfél liter konyakkal.

LEGELTETÉS

Gyümölcsszedő lányok között
Röpköd a tekintetem ...
Mit tehetnék? Mit tehetek?
Szemeim legeltetem ...

VETÉS

Kérdésemen a téeszben
Vajon miért nevettek?
Megkérdeztem, hogy tarhonyát
Hány hektáron vetettek?

CSÉPLÉS

A gabonaföldön ma már
A kombájnok járnak-kelnek,
Búza helyett az emberek
Olykor-olykor szót csépelnek.

SZÁNTÁS

Míg e néhány Mg-rimet
Nagynehezen megírom,
Girbe-gurba barázdákat
Szánt tollam a papíron ...

Opauszky László

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

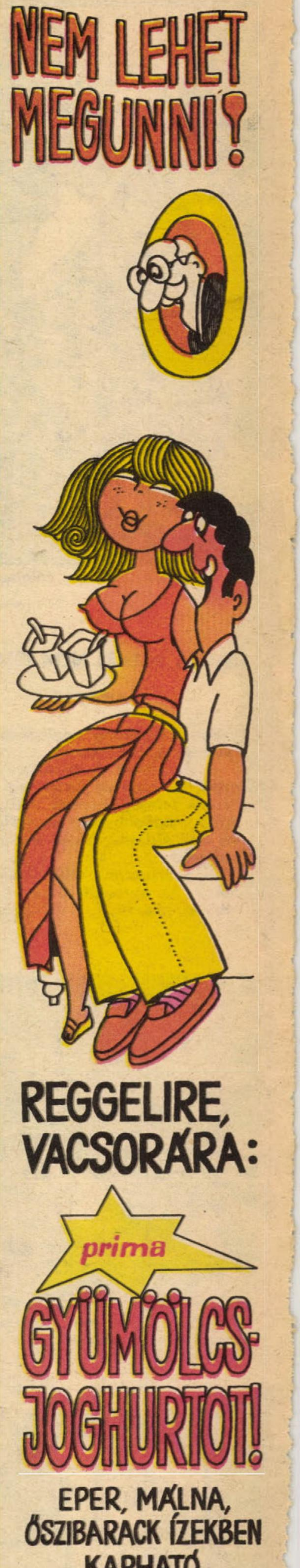

NEM LEHET MEGUNNI!

REGGELIRE, VACSORÁRA:

prima

GYÜMÖLCS-JOGHURTOT!

EPER, MÁLNA, ŐSZIBARACK ÍZEKBEN KAPHATÓ

BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT
BTV

ÖN SZERINT MIT MOND A SZOBOR?

Szerkesztőségünk ezen a héten az alábbi pályázatokat jutalmazza:

BOETHOSZ:

„LIBÁT FOJTOGATÓ GYERMEK" — Szép, nagy mája van, exportra fojtogatom!

(Beküldte: Mészáros Katalin, Szombathely, Bem u. 2/A)

LABORCZ FERENC:

„AGRONÓMUSOK": — Egy kicsit soványak vagyunk, de nagy volt idén a szárazság.

(Beküldte: Szőke Jánosné, Nagykanizsa, Andrejka u. 4.)

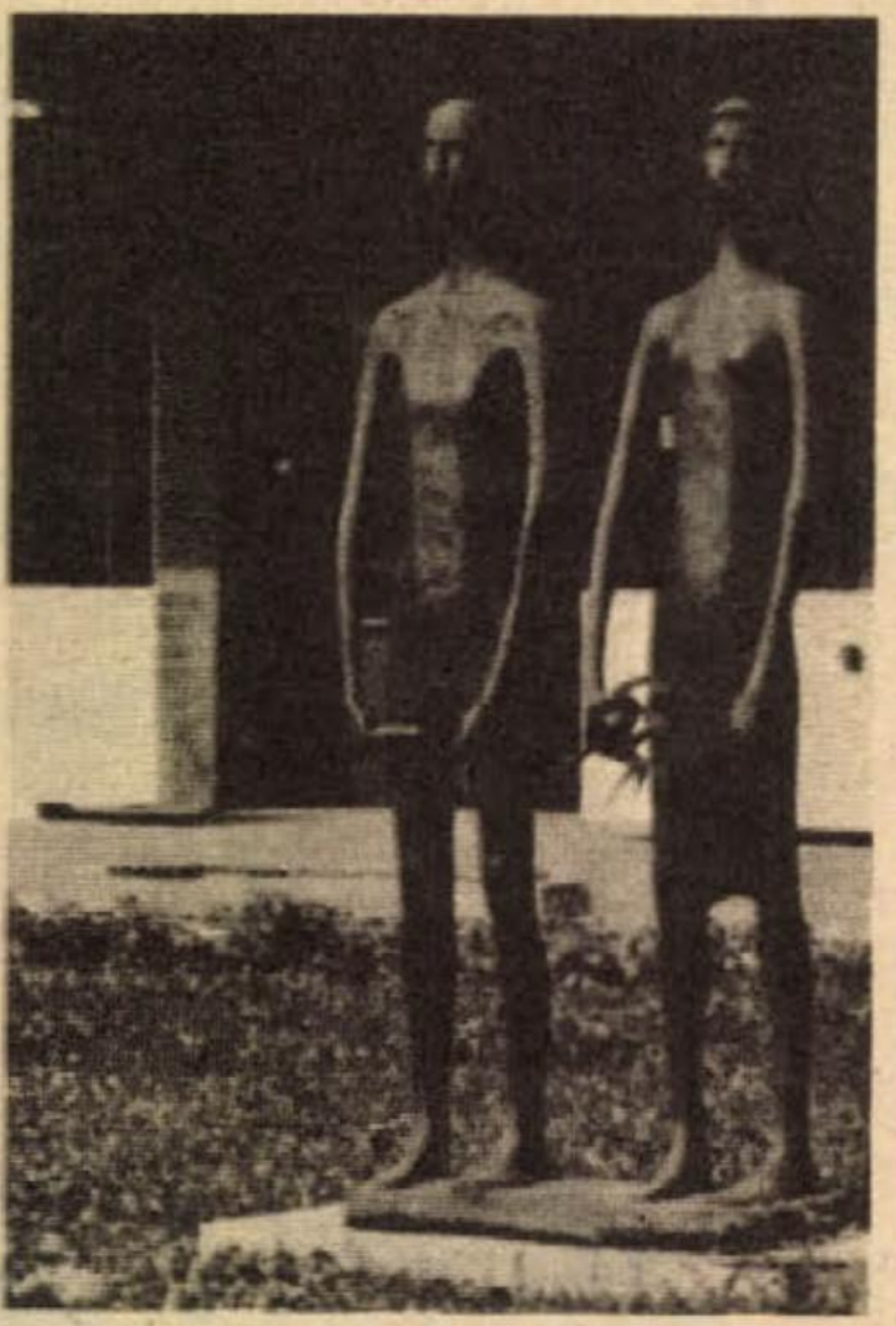

HENRY MOORE:

„FEKVŐ FIGURA" — Majd a szex-vizsgálatnál kiderül, hogy fiú vagyok-e vagy lány?

(Beküldte: Varga Sándor, Bp., Szellő u. 2.)

„PERZSA SZOLGA, MEDIAI VISELETBEN":

— Fene vigye el, már megint találtam egy bombát!

(Beküldte: Bruckner Anna, Bp., Széchenyi u. 1.)

GIRARDON:

„APOLLÓ ÉS A NIMFÁK" — Na, lányok, milyen volt az a fejesgólom?...

(Beküldte: Bodnárné, Koska Gy. Miskolc. Bajcsy-Zs. u. 17.)

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 395-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-38 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

A nyerteseknek járó 200—200 forintos jutalmakat postán küldjük ki.

Szerkesztőségünk — olvasóink kérésére — az „Ön szerint mit mond a szobor" pályázatot még néhány héten át folytatja.

PISTI ÉS A TEHENEK

Falun nyaral Pistike, s egy alkalommal tűnődve nézi a teheneket. — Min töprengsz, kisfiam? — kérdi a nagypapája. Mire Pistike így felel: — Vízszintes 1 — függőleges 16. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb szeptember 20-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Homlokon viselt ékszer
15. Kikötőváros az NDK-ban
17. Vadorzó
19. N. H. E.
20. Becézett férfinév (Hidegkútié is)
22. Magyar szóval: részlet
23. Helyrag
24. Soha — németül
25. Zsigmond lengyel király lánya, Szapolyai János felesége
28. Az igaz barát
29. Lefelé csüng
30. Gyászolók veszik körül
32. Azonos betűk
34. Napóleon egyik győztes csatájának színhelye
36. A zeneköltők egyik óriása
37. Becézett Ádám
39. A kés része
40. Torz, törpe lény
43. L. S. E.
44. A kozmetikai krémek egyikének jelzője
46. Japán teaházak nődolgozója
47. A. A. T.
48. Forró égövi kúszónövény
49. G. F.
51. Húros hangszer
52. Zongora, függőlegesen elhelyezett húrokkal,
55. Vissza: vízlelőhely
57. Minden dallamra énekelhető szövegpótlék
60. „... számítás szerint"
62. Főleg télen esedékes betegség
63. Nem valóság
65. Eljön
66. A. É.
67. A régi Buda egyik hangulatos része volt
69. Magyarul: eszmény

FÜGGŐLEGES

2. Kormegkülönböztető rövidítés nevek előtt
3. Angol férfinév
4. Annyi mint 0,9144 méter
5. Nagy tehetségű magyar festők vezetékneve
6. Az újszülött kapja
7. Zöld színű drágakő
8. Tűzhányó nyílása
9. Gyermekversek hajdan népszerű költője (1850—1914)
10. Amit nem lehet adni...
11. N. T.
12. Kis adag vendéglői étel ma már ritkán használt neve
13. A 36. vízsz. mássalhangzói
18. „Dib" ikerszava
21. Á. I.
23. Győr német neve
26. Az állatvilággal foglalkozó tudomány
27. 55 — római számmal
28. Világhírű szovjet-örmény zeneszerző
31. A két magyar fosztóképző
33. Ez évi
35. I. G. G.
38. A szeretet maximuma
41. Idős nő megszólítása
42. Gabonát őröl
45. Fém
50. A tehetségtelen futballistára alkalmazott gúnyos jelző
52. Teherautó hasznos rakodófelülete
53. Ugye megmondtam! — másik két szóval
54. Tagadás
56. Kiirtja, kipusztítja
58. Van ideje
59. L. H.
61. Kortárs költőnő (Anna)
64. O. N. I.
68. Az ezüst jele
69. Papiros mértékegysége

1 M	2 I	3 L	4 Y	5 E	6 N	7 S	O	8 K	9 P	10 É	11 N	12 Z	13 B	E
■	14 D	I	A	D	É	M	■	15 R	O	S	T	O	C	K
16 E	■	17 O	R	V	V	A	18 D	Á	S	Z	■	19 N	H	E
20 N	21 A	N	D	I	■	22 R	Á	T	A	■	23 R	A	■	R
24 N	I	E	■	25 I	26 Z	A	B	E	L	27 L	A	■	28 H	Ü
Y	■	29 L	E	L	O	G	■	30 R	A	V	A	31 T	A	L
32 I	33 I	■	■	34 L	O	D	35 I	■	J	■	36 B	A	C	H
37 Á	D	38 I	■	39 É	L	■	40 G	41 N	O	42 M	■	43 L	S	E
44 L	E	M	45 O	S	O	■	46 G	É	S	A	■	47 A	A	T
48 L	I	A	N	■	49 G	50 F	■	N	■	51 L	A	N	T	■
A	■	D	■	52 P	I	A	53 N	I	54 N	O	■	55 T	U	56 K
57 T	58 R	A	59 L	L	A	L	A	■	60 E	M	61 B	E	R	I
62 N	A	T	H	A	■	63 Á	L	64 O	M	■	65 E	L	J	Ö
66 A	É	■	■	67 T	68 A	B	Á	N	■	69 I	D	E	A	L
K	R	Á	G	O	G	U	M	I	T	V	E	N	N	I

TRAGÉDIA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— A feleségem megszökött az autómon.
— Borzasztó. Milyen típusú volt?

100—100 forintot nyert:
Kiss János, 9622 Szeleste.
Szőcs Györgyné, 1052 Budapest, Petőfi S. u. 10.
Matics Miklós, 2400 Dunaújváros, Vasmű út 31.
A nyereményeket postán küldjük el.

SZÉGYENLŐS KISLANY

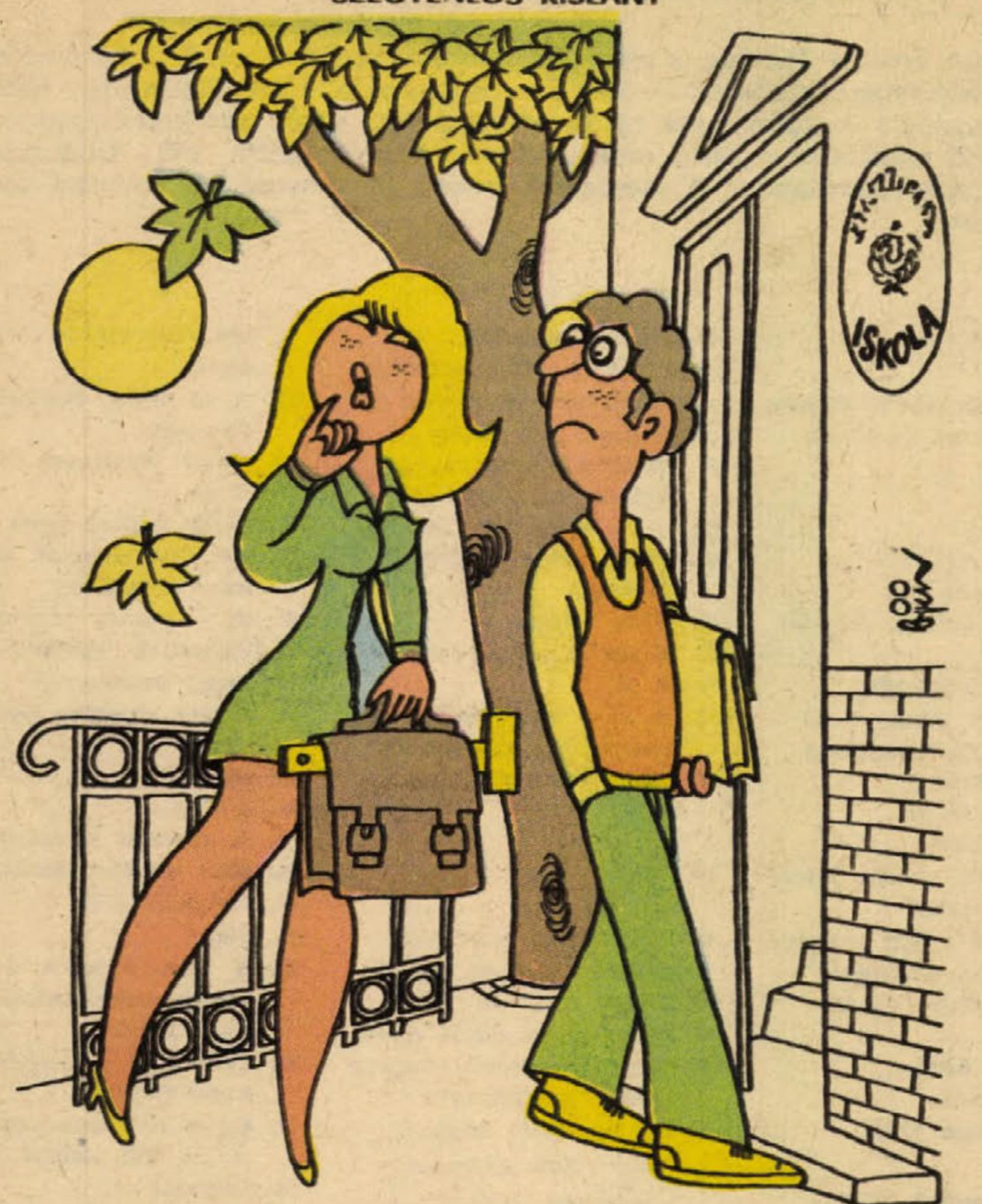

– Remélem, hogy azért nem minden nyári élményünkről kell beszámolnunk . . .

KI LESZ A KÖVETKEZŐ?

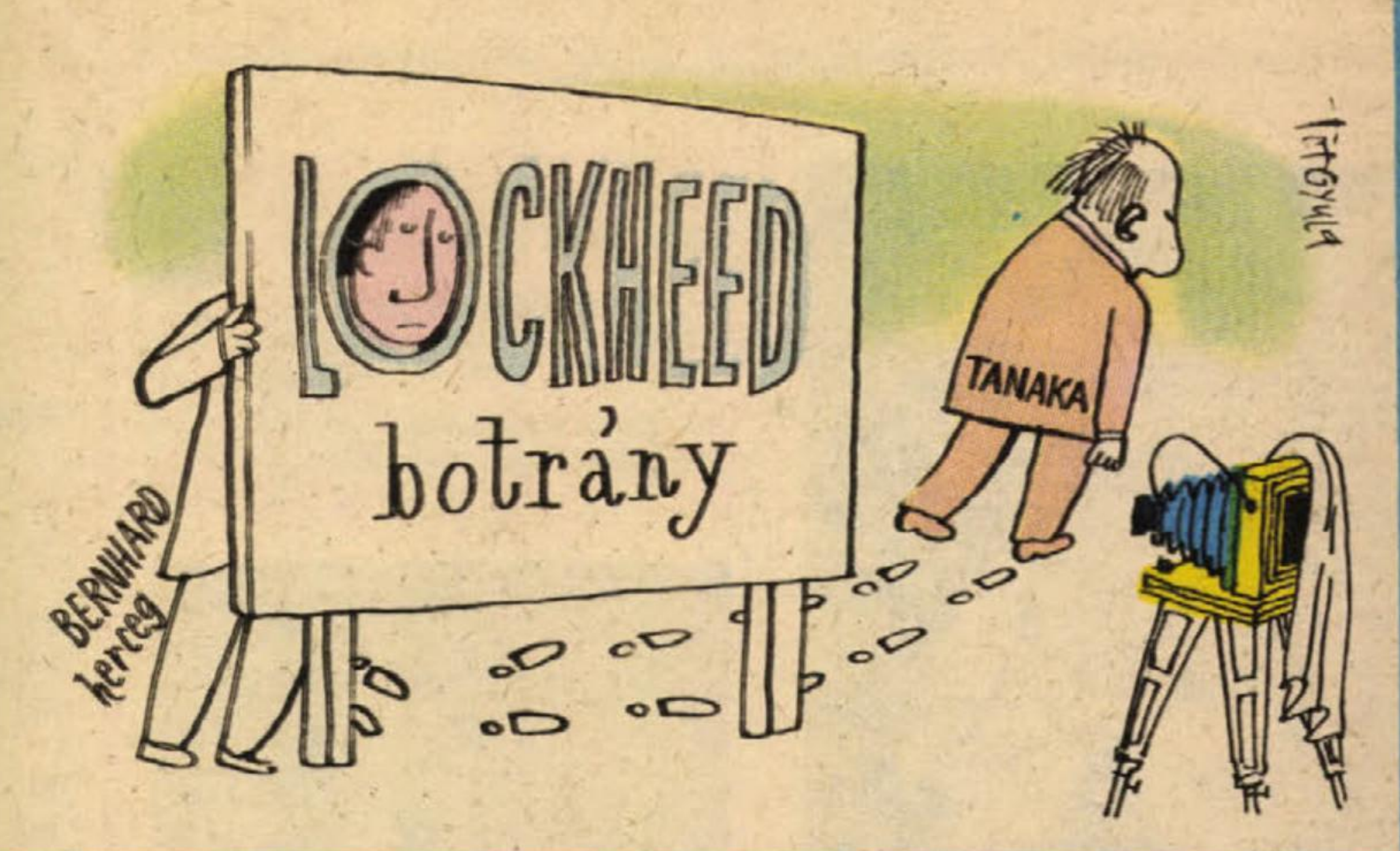
LOCKHEED
botrány
TANAKA
BERNHARD herceg

SPORTKISHATALOM

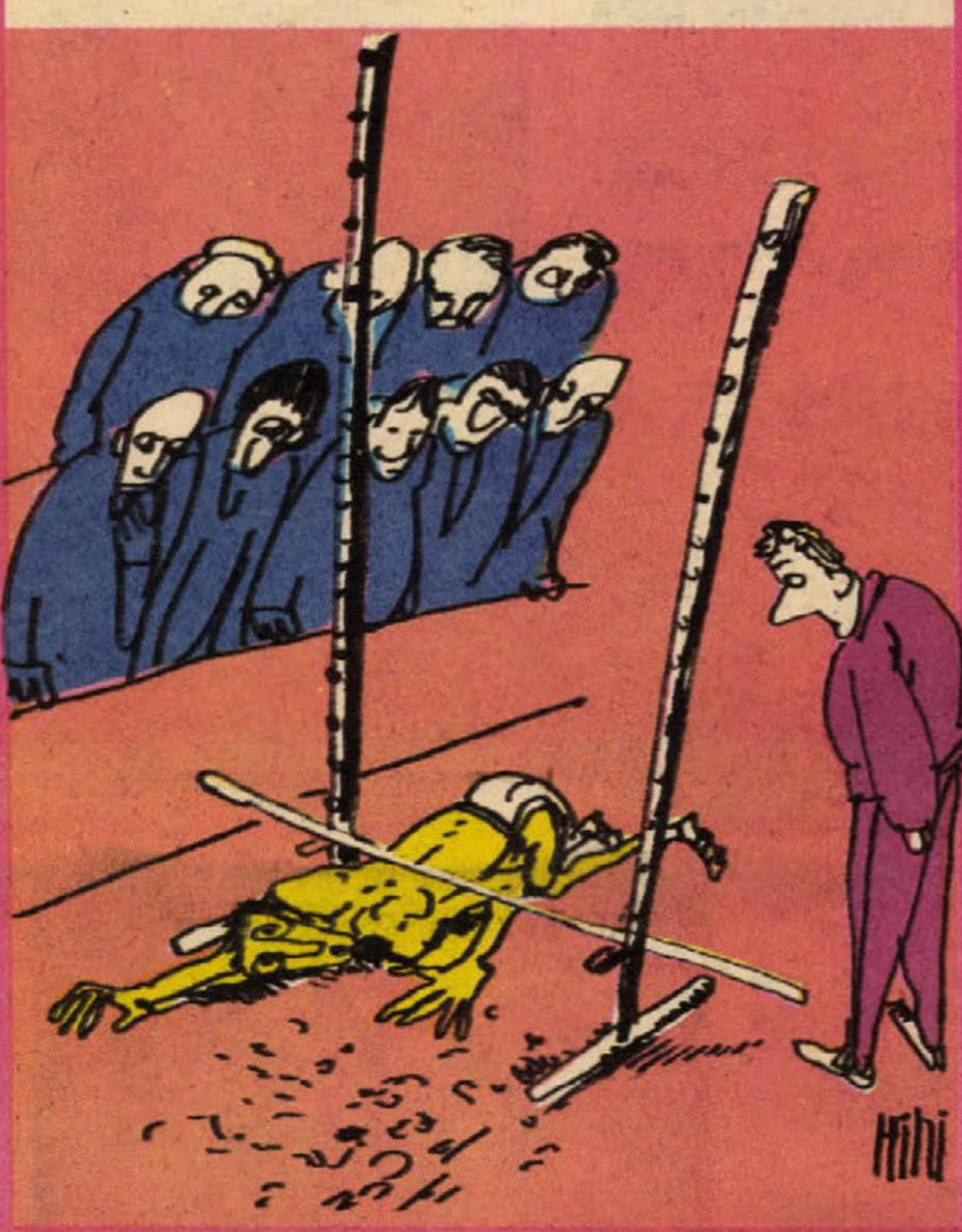

BÚCSÚ A BALATONTÓL

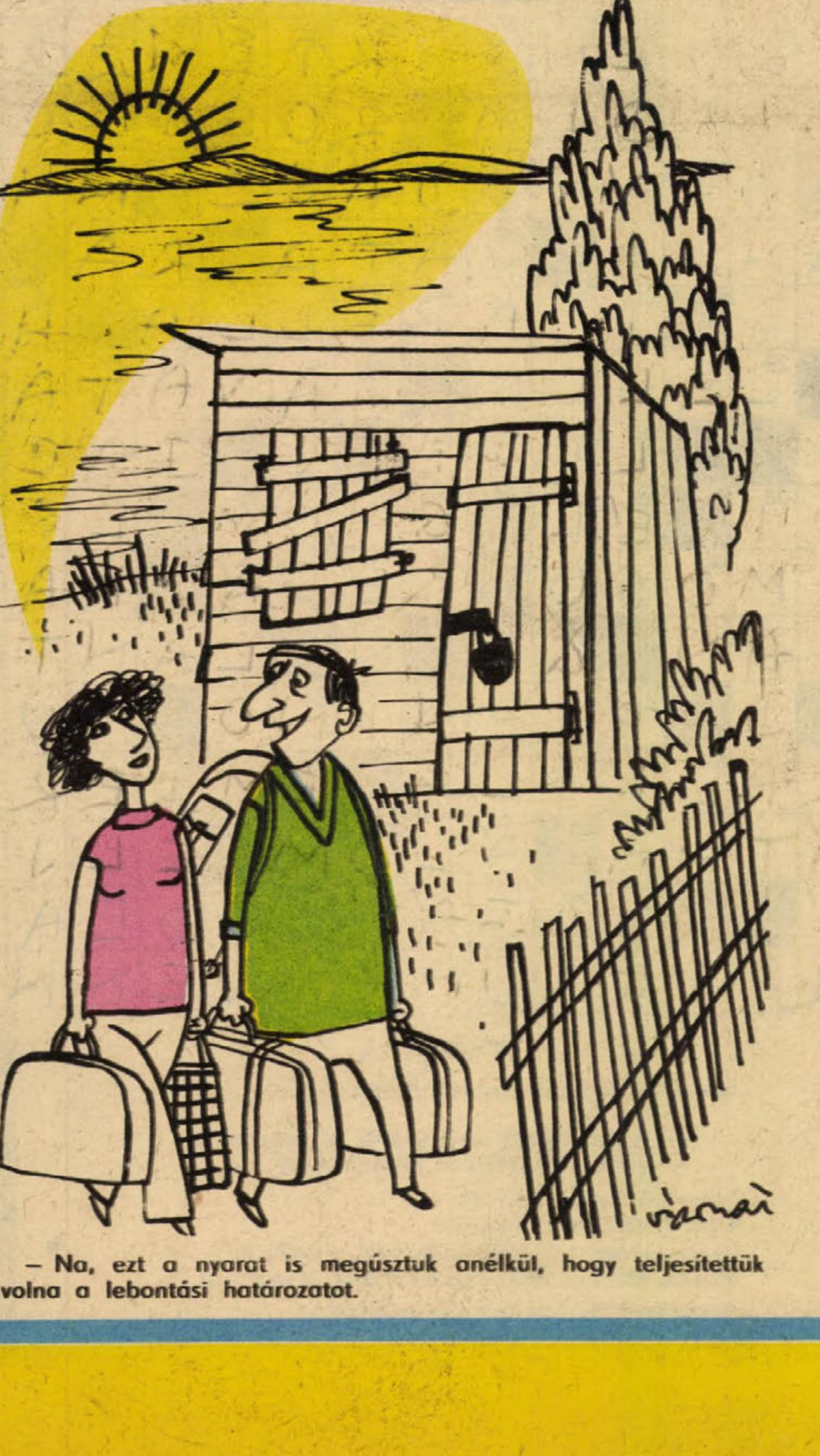

– Na, ezt a nyarat is megúsztuk anélkül, hogy teljesítettük volna a lebontási határozatot.

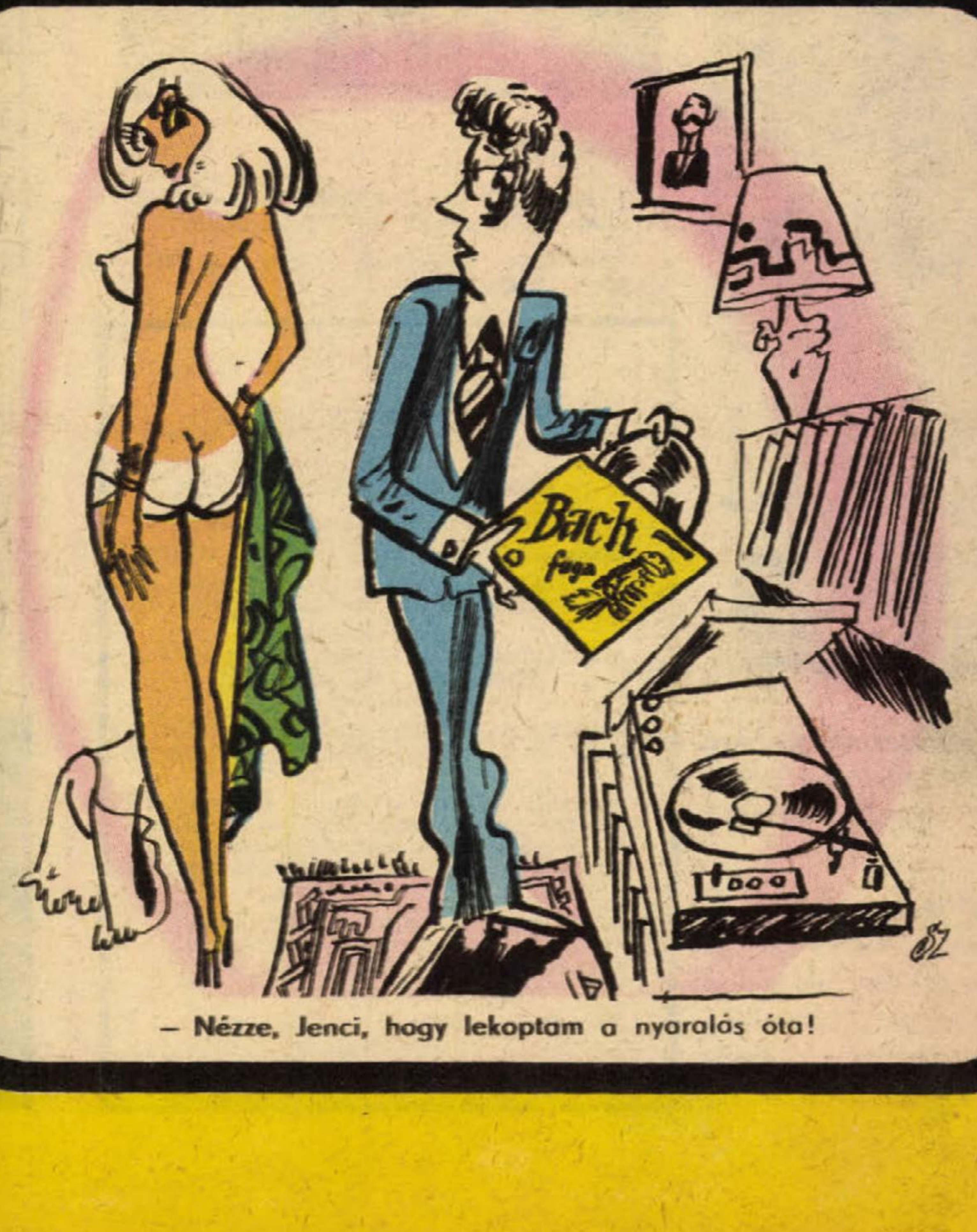

– Nézze, Jenci, hogy lekoptam a nyaralás óta!